

TEXT REFÓS DE LA LLEI REGULADORA DE LES HISENDES LOCALS
(Aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març)

Índex

TÍTOL PRELIMINAR Àmbit d'aplicació	11
Article 1. Àmbit d'aplicació.	11
TÍTOL I Recursos de les hisendes locals	11
CAPÍTOL I Enumeració	11
Article 2. Enumeració dels recursos de les entitats locals.	11
CAPÍTOL II Ingressos de dret privat	11
Article 3. Definició.....	11
Article 4. Règim jurídic.	12
Article 5. Limitació de destinació.	12
CAPÍTOL III Tributs	12
SECCIÓ 1a NORMES GENERALS	12
Article 6. Principis de tributació local.....	12
Article 7. Delegació.	12
Article 8. Col·laboració.	13
Article 9. Beneficis fiscals, règim i compensació.	14
Article 10. Recàrrecs i interessos de demora.	14
Article 11. Infraccions i sancions tributàries.	14
Article 12. Gestió.	14
Article 13. Consultes.	15
Article 14. Revisió d'actes en via administrativa.	15
SECCIÓ 2a IMPOSICIÓ I ORDENACIÓ DE TRIBUTS LOCALS	17
Article 15. Ordenances fiscals.....	17
Article 16. Contingut de les ordenances fiscals.	17
Article 17. Elaboració, publicació i publicitat de les ordenances fiscals.	18
Article 18. Interessats als efectes de reclamar contra acords provisionals.	18
Article 19. Recurs contenciós administratiu.	18
SECCIÓ 3a TAXES	19
Subsecció 1a Fet imposable.....	19
Article 20. Fet imposable.....	19
Article 21. Casos de no subjecció i d'exempció.....	21
Article 22. Compatibilitat amb les contribucions especials.	21
Subsecció 2a Subjectes passius.....	21
Article 23. Subjectes passius.	21
Subsecció 3a Quantia i meritació.....	22
Article 24. Quota tributària.	22
Article 25. Acords d'establiment de taxes: informe tecnicoeconòmic.	23
Article 26. Meritació.....	24
Article 27. Gestió.....	24
SECCIÓ 4a CONTRIBUTIONS ESPECIALS	24
Subsecció 1a Fet imposable.....	24
Article 28. Fet imposable.....	24
Article 29. Obres i serveis públics locals.....	24
Subsecció 2a Subjecte passiu.....	25
Article 30. Subjecte passiu.....	25
Subsecció 3a Base imposable.....	25
Article 31. Base imposable.....	25
Subsecció 4a Quota i meritació.....	26
Article 32. Quota tributària.	26
Article 33. Meritació.....	26
Subsecció 5a Imposició i ordenació.....	27
Article 34. Acords d'imposició i d'ordenació.....	27
Article 35. Gestió i recaptació.	27

Subsecció 6a Col·laboració ciutadana	27
Article 36. Col·laboració ciutadana.....	27
Article 37. Associació administrativa de contribuents.....	28
SECCIÓ 5a IMPOSTOS I RECÀRRECS.....	28
Article 38. Impostos i recàrrecs.....	28
CAPÍTOL IV Participacions en els tributs de l'Estat i de les comunitats autònomes	28
Article 39. Participacions en els tributs de l'Estat i de les comunitats autònomes.....	28
CAPÍTOL V Subvencions	28
Article 40. Subvencions.....	28
CAPÍTOL VI Preus públics	29
SECCIÓ 1a CONCEPTE.....	29
Article 41. Concepte.....	29
Article 42. Serveis i activitats excloses.....	29
SECCIÓ 2a OBLIGATS AL PAGAMENT	29
Article 43. Obligats al pagament.....	29
SECCIÓ 3a QUANTIA I OBLIGACIÓ DE PAGAMENT	29
Article 44. Quantia.....	29
Article 45. Gestió.....	29
SECCIÓ 4a COBRAMENT.....	29
Article 46. Cobrament.....	29
SECCIÓ 5a FIXACIÓ	29
Article 47. Fixació.....	29
CAPÍTOL VII Operacions de crèdit	30
Article 48. Àmbits subjectiu i objectiu.....	30
Article 49. Finalitat, instruments i garanties reals i financeres.....	30
Article 50. Inclusió de les operacions de crèdit en el pressupost aprovat.....	31
Article 51. Operacions de crèdit a curt termini.....	31
Article 52. Concertació d'operacions de crèdit: règim jurídic i competències.....	32
Article 53. Operacions de crèdit a llarg termini: règim d'autorització.....	32
Article 54. Operacions de crèdit a llarg termini d'organismes autònoms i societats mercantils.....	34
Article 55. Central d'informació de riscos.....	34
TÍTOL II Recursos dels municipis	35
CAPÍTOL I Enumeració	35
Article 56. Recursos dels municipis.....	35
CAPÍTOL II Tributs propis	35
SECCIÓ 1a TAXES.....	35
Article 57. Taxes.....	35
SECCIÓ 2a CONTRIBUCIONS ESPECIALS	35
Article 58. Contribucions especials.....	35
SECCIÓ 3a IMPOSTOS.....	35
Subsecció 1a Disposició general	35
Article 59. Enumeració d'impostos.....	35
Subsecció 2a Impost sobre béns immobles	36
Article 60. Naturalesa.....	36
Article 61. Fet imposable i casos de no subjecció.....	36
Article 62. Exempcions.....	36
Article 63. Subjecte passiu.....	38
Article 64. Afecció real en la transmissió i responsabilitat solidària en la cotitularitat.....	38
Article 65. Base imposable.....	38
Article 66. Base liquidable.....	39
Article 67. Reducció en la base imposable.....	39
Article 68. Durada i quantia de la reducció.....	39
Article 69. Valor base de la reducció.....	40
Article 70. Càlcul del període de reducció en casos especials.....	40
Article 71. Quota íntegra i quota líquida.....	41

Article 72. Tipus de gravamen. Recàrrec per immobles urbans d'ús residencial desocupats amb caràcter permanent.	41
Article 73. Bonificacions obligatòries.	42
Article 74. Bonificacions potestatives.	42
Article 75. Meritació i període impositiu.	44
Article 76. Declaracions i comunicacions davant el Cadastre immobiliari.	44
Article 77. Gestió tributària de l'impost.	44
Subsecció 3a Impost sobre activitats econòmiques	45
Article 78. Naturalesa i fet imposable.	45
Article 79. Activitat econòmica gravada.	46
Article 80. Prova de l'exercici d'activitat econòmica gravada.	46
Article 81. Casos de no subjecció.	46
Article 82. Exempcions.	46
Article 83. Subjectes passius.	48
Article 84. Quota tributària.	48
Article 85. Tarifes de l'impost.	48
Article 86. Coeficient de ponderació.	49
Article 87. Coeficient de situació.	50
Article 88. Bonificacions obligatòries i potestatives.	50
Article 89. Període impositiu i meritació.	51
Article 90. Gestió tributària de l'impost.	52
Article 96. Període impositiu i meritació.	56
Article 97. Gestió tributària de l'impost.	56
Article 98. Autoliquidació.	56
Article 99. Justificació del pagament de l'impost.	56
Subsecció 5a Impost sobre construccions, instal·lacions i obres	56
Article 100. Naturalesa i fet imposable.	56
Article 101. Subjectes passius.	57
Article 102. Base imposable, quota i meritació.	57
Article 103. Gestió tributària de l'impost. Bonificacions potestatives.	57
Subsecció 6a Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana	58
Article 104. Naturalesa i fet imposable. Casos de no subjecció.	58
Article 105. Exempcions.	59
Article 106. Subjectes passius.	59
Article 107. Base imposable.	60
Article 108. Tipus de gravamen. Quota íntegra i quota líquida.	61
Article 109. Meritació.	62
Article 110. Gestió tributària de l'impost.	62
CAPÍTOL III Cessió de recaptació d'impostos de l'Estat	63
SECCIÓ 1a ABAST I CONDICIONS GENERALS DE LA CESSIÓ	63
Article 111. Àmbit subjectiu.	63
Article 112. Objecte de la cessió.	63
Article 113. Rendiments sobre els quals s'apliquen els percentatges objecte de cessió.	64
Article 114. Revisió.	64
SECCIÓ 2a ABAST I CONDICIONS ESPECÍFIQUES DE LA CESSIÓ	65
Article 115. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.	65
Article 116. Abast de la cessió i punt de connexió a l'impost sobre el valor afegit.	66
Article 117. Abast de la cessió i punt de connexió als impostos especials sobre fabricació.	66
CAPÍTOL IV Participació dels municipis en els tributs de l'Estat	67
SECCIÓ 1a FONTS COMPLEMENTARI DE FINANÇAMENT	67
Article 118. Àmbit subjectiu.	67
Article 119. Regla general per determinar la participació en el fons complementari de finançament.	67
Article 120. Regla per determinar la participació en el fons complementari de finançament de l'any base.	67
Article 121. Índex d'evolució.	68

SECCION 2a PARTICIPACIÓ DE LA RESTA DE MUNICIPIS	68
Article 122. Àmbit subjectiu.....	68
Article 123. Determinació de l'import total de la participació.....	68
Article 124. Distribució de l'import total de la participació.....	69
Article 125. Municipis turístics.....	69
SECCIÓ 3a REVISIÓ DEL MODEL DESCRIT EN AQUEST CAPÍTOL.....	70
Article 126. Revisió.....	70
CAPÍTOL V Preus públics.....	70
Article 127. Preus públics.....	70
CAPÍTOL VI Prestació personal i de transport.....	70
SECCIÓ 1a NORMES COMUNES	70
Article 128. Normes comunes.....	70
SECCIÓ 2a PRESTACIÓ PERSONAL	71
Article 129. Prestació personal.....	71
SECCIÓ 3a PRESTACIONS DE TRANSPORT	71
Article 130. Prestacions de transport.....	71
TÍTOL III Recursos de les províncies	71
CAPÍTOL I Enumeració.....	71
Article 131. Recursos de les províncies.....	71
CAPÍTOL II Recursos tributaris.....	72
SECCIÓ 1a TAXES.....	72
Article 132. Taxes.....	72
SECCIÓ 2a CONTRIBUCIONS ESPECIALS	72
Article 133. Contribucions especials.....	72
SECCIÓ 3a RECÀRRECS DE LES PROVÍNCIES.....	72
Article 134. Recàrrec de les províncies sobre l'impost sobre activitats econòmiques.....	72
CAPÍTOL III Cessió de recaptació d'impostos de l'Estat.....	73
SECCIÓ 1a ABAST I CONDICIONS GENERALS DE LA CESSIÓ.....	73
Article 135. Àmbit subjectiu.....	73
Article 136. Objecte de la cessió.....	73
SECCIÓ 2a ABAST I CONDICIONS ESPECÍFIQUES DE LA CESSIÓ.....	73
Article 137. Abast de la cessió i punts de connexió a l'impost sobre la renda de les persones físiques.....	73
Article 138. Abast de la cessió i punt de connexió a l'impost sobre el valor afegit.....	74
Article 139. Abast de la cessió i punt de connexió als impostos especials sobre fabricació.....	74
CAPÍTOL IV Participació de les províncies en els tributs de l'Estat.....	75
SECCIÓ 1a PARTICIPACIÓ EN EL FONS COMPLEMENTARI DE FINANÇAMENT	75
Article 140. Àmbit subjectiu.....	75
Article 141. Regla general per determinar la participació en el fons complementari de finançament.....	75
Article 142. Regla per determinar la participació en el fons complementari de finançament corresponent a l'any base.....	75
Article 143. Índex d'evolució.....	75
SECCIÓ 2a FINANÇAMENT DE L'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA.....	76
Article 144. Finançament de l'assistència sanitària.....	76
SECCIÓ 3a PARTICIPACIÓ DE LA RESTA DE PROVÍNCIES I ENS ASSIMILATS	76
Article 145. Àmbit subjectiu.....	76
Article 146. Determinació de l'import de la participació.....	76
CAPÍTOL V Subvencions	76
Article 147. Subvencions.....	76
CAPÍTOL VI Preus públics.....	77
Article 148. Preus públics.....	77
CAPÍTOL VII Altres recursos	77
Article 149. Altres recursos.....	77
TÍTOL IV Recursos d'altres entitats locals	77
CAPÍTOL I Recursos de les entitats supramunicipals	77
SECCIÓ 1a NORMES COMUNES	77

Article 150. Recursos de les entitats supramunicipals.....	77
Article 151. Contribucions especials.....	77
Article 152. Ingressos tributaris.....	78
SECCIÓ 2a ÀREES METROPOLITANES.....	78
Article 153. Recursos de les àrees metropolitanes.....	78
SECCIÓ 3a ENTITATS MUNICIPALS ASSOCIATIVES.....	78
Article 154. Recursos de les entitats municipals associatives.....	78
SECCIÓ 4a COMARQUES I ALTRES ENTITATS SUPRAMUNICIPALS.....	78
Article 155. Recursos de les comarques.....	78
CAPÍTOL II Recursos de les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi.....	79
Article 156. Recursos de les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi.....	79
TÍTOL V Règims especials.....	79
CAPÍTOL I Balears.....	79
Article 157. Finançament.....	79
CAPÍTOL II Canàries.....	79
Article 158. Finançament.....	79
CAPÍTOL III Ceuta i Melilla.....	79
Article 159. Finançament.....	79
CAPÍTOL IV Madrid.....	80
Article 160. Règim financer especial.....	80
CAPÍTOL V Barcelona.....	80
Article 161. Règim financer especial.....	80
TÍTOL VI Pressupost i despesa pública.....	80
CAPÍTOL I Dels pressupostos.....	80
SECCIÓ 1a CONTINGUT I APROVACIÓ.....	80
Article 162. Definició.....	80
Article 163. Àmbit temporal.....	80
Article 164. Contingut del pressupost general.....	80
Article 165. Contingut dels pressupostos integrants del pressupost general.....	81
Article 166. Annexos al pressupost general.....	81
Article 167. Estructura dels estats d'ingressos i despeses.....	82
Article 168. Procediment d'elaboració i aprovació inicial.....	83
Article 169. Publicitat, aprovació definitiva i entrada en vigor.....	83
Article 170. Reclamació administrativa: legitimació activa i causes.....	84
Article 171. Recurs contenciós administratiu.....	84
SECCIÓ 2a DELS CRÈDITS I LES SEVES MODIFICACIONS.....	84
Article 172. Especialitat i limitació dels crèdits.....	84
Article 173. Exigibilitat de les obligacions, prerrogatives i limitació dels compromisos de despesa.....	84
Article 174. Compromisos de despesa de caràcter plurianual.....	85
Article 175. Baixes per anul·lació de crèdits.....	86
Article 176. Temporalitat dels crèdits.....	86
Article 177. Crèdits extraordinaris i suplement de crèdit.....	86
Article 178. Crèdits ampliables.....	87
Article 179. Transferències de crèdit: límits formals i competència.....	87
Article 180. Transferències de crèdit: límits objectius.....	87
Article 181. Generacions de crèdit.....	88
Article 182. Incorporacions de crèdit.....	88
SECCIÓ 3a EXECUCIÓ I LIQUIDACIÓ.....	88
Article 183. Règim jurídic.....	88
Article 184. Fases del procediment de gestió de les despeses.....	88
Article 185. Competències en matèria de gestió de despeses.....	89
Article 186. Ordenació de pagaments.....	89
Article 187. Pla de disposició de fons.....	89
Article 188. Responsabilitat personal.....	89
Article 189. Requisits previs a l'expedició d'ordres de pagament.....	89
Article 190. Pagaments per justificar. Avançaments de caixa fixa.....	90

Article 191. Tancament i liquidació del pressupost.....	90
Article 192. Tancament i liquidació del pressupost d'organismes autònoms.	90
Article 193. Liquidació del pressupost amb romanent de tresoreria negatiu. Tramesa a altres administracions públiques.	90
CAPÍTOL II De la tresoreria de les entitats locals	91
Article 194. Definició i règim jurídic.	91
Article 195. Control i règim comptable.	91
Article 196. Funcions.	91
Article 197. Caixa i comptes bancaris.	92
Article 198. Mitjans d'ingrés i de pagament.	92
Article 199. Gestió de la tresoreria.	92
CAPÍTOL III De la comptabilitat -	92
SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS.....	92
Article 200. Règim jurídic.	92
Article 201. Rendició de comptes.....	92
Article 202. Exercici comptable.	92
Article 203. Competència.	93
Article 204. Funció comptable de la intervenció.	93
Article 205. Finalitats de la comptabilitat pública local.....	93
Article 206. Suport de les anotacions comptables.	93
Article 207. Informació periòdica per al ple de la corporació.	94
SECCIÓ 2a ESTATS DE COMPTES ANUALS DE LES ENTITATS LOCALS	94
Article 208. Formació del compte general.....	94
Article 209. Contingut del compte general de les entitats locals.....	94
Article 210. Competència.	94
Article 211. Memòries que acompanyen el compte general.	94
Article 212. Rendició, publicitat i aprovació del compte general.....	94
CAPÍTOL IV Control i fiscalització	95
Article 213. Control intern.....	95
Article 214. Àmbit d'aplicació i modalitats d'exercici de la funció interventora.	95
Article 215. Objecions.....	95
Article 216. Efectes de les objecions.....	95
Article 217. Discrepàncies.....	96
Article 218. Informes sobre resolució de discrepàncies.....	96
Article 219. Fiscalització prèvia.....	96
Article 220. Àmbit d'aplicació i finalitat del control financer.	97
Article 221. Control d'eficàcia.....	97
Article 222. Facultats del personal controlador.....	97
Article 223. Control extern.....	97
Disposició addicional primera. Potestat tributària de les comunitats autònomes sobre matèria imposable gravada per l'impost sobre vehicles de tracció mecànica i per l'impost municipal sobre despeses sumptuàries, en la modalitat d'aprofitament de vedats de caça i pesca.	98
Disposició addicional segona. Exigència de taxa periòdica com a conseqüència de la variació del servei o de l'activitat que es du a terme.	98
Disposició addicional tercera. Beneficis fiscals.	98
Disposició addicional quarta. Deutes de les entitats locals amb creditors públics: forma de compensació i responsabilitat.	99
Disposició addicional cinquena. Subvencions a les entitats locals per serveis de transport col·lectiu urbà.	99
Disposició addicional sisena. Actualització de l'estructura dels pressupostos de les entitats locals.	99
Disposició addicional setena. Aplicació a les comunitats autònomes uniprovincials.	99
Disposició addicional vuitena. Règim especial dels territoris històrics del País Basc en matèria municipal.	99
Disposició addicional novena. Esforç fiscal.	100
Disposició addicional desena. Referències a l'impost sobre activitats econòmiques.	100

Disposició addicional onzena. Entitats locals canàries.....	100
Disposició addicional dotzena. Aplicació temporal a l'impost sobre activitats econòmiques de les bonificacions potestatives i de l'exempció inclosa a l'article 82.1.b) d'aquesta Llei.	100
Disposició transitòria primera. Règim dels beneficis fiscals anteriors a la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.....	100
Disposició transitòria segona. Impost sobre béns immobles.....	100
Disposició transitòria tercera. Beneficis fiscals en l'impost sobre béns immobles.....	101
Disposició transitòria quarta. Beneficis fiscals a l'impost sobre activitats econòmiques.	101
Disposició transitòria cinquena. Beneficis fiscals a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.	101
Disposició transitòria sisena. Impost municipal sobre despeses sumptuàries.....	101
Disposició transitòria setena. Règim financer de Madrid i Barcelona.	101
Disposició transitòria vuitena. Tributació dels béns immobles de característiques especials.....	102
Disposició transitòria novena. Base liquidable dels béns immobles rústics.	102
Disposició transitòria desena. Procediments en tramitació.....	102
Disposició transitòria onzena. Ordenances fiscals i terminis d'aprovació del tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles i de les ponències de valors, de notificació de valors cadastrals i de lliurament dels padrons cadastrals.....	102
Disposició transitòria dotzena. Determinació de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles.....	102
Disposició transitòria tretzena. Bonificacions per inici d'activitat a l'impost sobre activitats econòmiques.	103
Disposició transitòria catorzena. Exempcions a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica derivades de l'article 94 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, en la redacció anterior a la Llei 51/2002, de 27 de desembre.	103
Disposició transitòria quinzena. Tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles per usos.....	103
Disposició transitòria setzena. Notificacions.....	104
Disposició transitòria dissetena. Gestió censal i inspecció de l'impost sobre activitats econòmiques.	104
Disposició transitòria divuitena. Règim de base liquidable i de bonificació de determinats immobles en l'impost sobre béns immobles.....	104
Disposició transitòria dinovena. Justificació del pagament de l'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica.....	105
Disposició transitòria vigèsima. Impost sobre l'Incremento de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana.	105
Disposició final única. Potestat reglamentària.	105

REIAL DECRET LEGISLATIU 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals amb les modificacions introduïdes fins agost/2006

I

La disposició addicional cinquena de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, afegeix una disposició addicional tretzena a la Llei 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i estableix que el Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

El termini d'aquesta habilitació va ser ampliat a 15 mesos per la disposició final setzena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que modifica la disposició addicional tretzena de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Aquesta habilitació té per finalitat dotar de més claredat el sistema tributari i financer aplicable a les entitats locals mitjançant la integració en un únic cos normatiu de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, i de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, en particular determinades disposicions addicionals i transitòries d'aquesta última, i amb això contribuir a augmentar la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

No obstant això, aquesta delegació legislativa té l'abast més limitat dels que preveu l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que només se circumscriu a la formulació d'un text únic i no inclou autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals per refundre.

II

La Llei 39/1988, de 28 de desembre, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 30 de desembre de 1988, va aprovar una nova normativa reguladora de les hisendes locals, en el vessant tributari i financer. No obstant això, des de l'entrada en vigor, aquesta Llei ha experimentat diverses modificacions, entre les quals, pel caràcter recent i la transcendència, es poden destacar les portades a terme per la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i per la comentada Llei 51/2002, de 27 de desembre, la qual ha suposat modificar múltiples preceptes de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, i una reforma de gran transcendència en tot el règim tributari i financer propi de les hisendes locals.

El text refós aprovat per aquest Reial decret legislatiu integra la Llei 39/1988, de 28 de desembre, tant l'articulat com les disposicions addicionals i transitòries la incorporació de les quals és pertinent, i determinades disposicions addicionals i transitòries de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, en particular aquelles la incorporació de les quals al text refós és procedent per dotar-lo de més claredat en la conjunció entre la Llei 39/1988, de 28 de desembre, i la Llei 51/2002, de 27 de desembre.

També s'hi han incorporat les modificacions que els articles 15 i 64 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, fan de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

En concret, s'incorporen al text refós les disposicions addicionals primera, segona, setena i vuitena i les disposicions transitòries primera, segona, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena, vuitena, desena, onzena i dotzena, totes de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, en alguns casos amb les adaptacions de redacció que calen per donar-los el sentit que van tenir en incorporar-les a la Llei esmentada.

Així mateix, s'inclouen al text refós ja expressament en euros les quotes de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, així com la quantia de les despeses menors no sotmeses a intervenció prèvia, amb aplicació de les regles de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre la introducció de l'euro.

III

Aquest Reial decret legislatiu conté un article pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, dues disposicions addicionals: la primera regula les remissions normatives als textos derogats, i la segona fa referència a l'aplicació del règim especial que preveu el títol X de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; tres disposicions transitòries que regulen la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat per a exercicis anteriors a l'1 de gener de 2004 i l'aplicació de les referències a les noves lleis general tributària i general pressupostària fins que entrin en vigor; una disposició derogatòria que preveu la derogació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, i de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, i una disposició final d'entrada en vigor.

El text refós s'estructura en un títol preliminar, sis títols, 223 articles, 12 disposicions addicionals, 17 disposicions transitòries i una disposició final. Així mateix, s'hi inclou un índex de l'articulat, l'objecte del qual és facilitar l'ús de la norma per part dels seus destinataris mitjançant una localització ràpida i una ubicació sistemàtica dels seus preceptes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de març de 2004,

DISPOSO :

Article únic. Aprovació del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

S'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, que s'inclou a continuació.

Disposició addicional primera. Remissions normatives.

Les referències normatives fetes en ordenances i en altres disposicions a la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i a la Llei 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de l'anterior, s'entenen fetes als preceptes corresponents d'aquest text refós.

Disposició addicional segona. Règim especial dels municipis de gran població.

Les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen sense perjudici del règim especial previst per als municipis de gran població al títol X de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Disposició transitòria primera. Regulació anterior a l'1 de gener de 2004.

La participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat, corresponent als exercicis iniciats abans de l'1 de gener de 2004, es regeix per la legislació que deroga aquest Reial decret legislatiu.

Disposició transitòria segona. Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Fins a l'1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les referències fetes al text refós que aprova aquest Reial decret legislatiu a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, s'entenen fetes als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, en els termes que disposava la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició transitòria tercera. Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Fins a l'1 de gener de 2005, data d'entrada en vigor de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, les referències fetes al text refós que aprova aquest Reial decret legislatiu a la Llei 47/2003, de 26 de novembre, s'entenen fetes als corresponents del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, en els termes que disposava la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei i, en particular, les següents:

a) La Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, excepte les disposicions addicionals primera, vuitena i dinovena.

b) La Llei 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, exceptuant-ne les disposicions addicionals tercera, quarta, cinquena, sisena, desena, onzena i dotzena, així com la disposició transitòria novena.

2. El que preveu aquesta disposició derogatòria no perjudica els drets de la Hisenda pública respecte de les obligacions meritedes durant la seva vigència.

Disposició final única. Entrada en vigor.

1. Aquest Reial decret legislatiu i el text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. No obstant això, el model de finançament de les entitats locals descrit als capítols III i IV del títol II i als capítols III i IV del títol III del text refós adjunt entra en vigor l'1 de gener de 2004 i ha de ser objecte de desplegament anual per les lleis de pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb les directrius incloses al text refós esmentat.

TEXT REFÓS DE LA LLEI REGULADORA DE LES HISENDES LOCALS

TÍTOL PRELIMINAR Àmbit d'aplicació

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Tenen la consideració de bases del règim jurídic financer de l'Administració local, dictades a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, els preceptes inclosos en aquesta Llei, amb l'excepció dels apartats 2 i 3 de l'article 186, llevat dels que regulen el sistema tributari local, dictats en virtut del que disposa l'article 133 de la Constitució i els que despleguen les participacions en els tributs de l'Estat a què es refereix l'article 142 de la Constitució; tot això sense perjudici de les competències exclusives que corresponen a l'Estat en virtut del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució.
2. Aquesta Llei s'aplica en tot el territori nacional, sense perjudici dels règims financers forals dels territoris històrics del País Basc i Navarra.
3. Igualment, aquesta Llei s'aplica sense perjudici dels tractats i convenis internacionals.

TÍTOL I Recursos de les hisendes locals

CAPÍTOL I Enumeració

Article 2. Enumeració dels recursos de les entitats locals.

1. La hisenda de les entitats locals està constituïda pels recursos següents:
 - a) Els ingressos procedents del seu patrimoni i altres de dret privat.
 - b) Els tributs propis classificats en taxes, contribucions especials i impostos i els recàrrecs exigibles sobre els impostos de les comunitats autònomes o altres entitats locals.
 - c) Les participacions en els tributs de l'Estat i de les comunitats autònomes.
 - d) Les subvencions.
 - e) Els percebuts en concepte de preus públics.
 - f) El producte de les operacions de crèdit.
 - g) El producte de les multes i sancions en l'àmbit de les seves competències.
 - h) Les altres prestacions de dret públic.
2. Per a la cobrança dels tributs i de les quantitats que com a ingressos de dret públic, com ara prestacions patrimonials de caràcter públic no tributàries, preus públics, i multes i sancions pecuniàries, ha de percebre la hisenda de les entitats locals d'acord amb el que preveu l'apartat anterior, aquesta hisenda té les prerrogatives establertes legalment per a la hisenda de l'Estat, i, si s'escau, ha d'actuar conforme als procediments administratius corresponents.

CAPÍTOL II Ingressos de dret privat

Article 3. Definició.

1. Constitueixen ingressos de dret privat de les entitats locals els rendiments o productes de qualsevol naturalesa derivats del seu patrimoni, així com les adquisicions a títol d'herència, llegat o donació.

2. A aquests efectes, es considera patrimoni de les entitats locals el constituït pels béns de la seva propietat, així com pels drets reals o personals, de què siguin titulars, susceptibles de valoració econòmica, sempre que els uns i els altres no estiguin afectes a l'ús o servei públic.

3. En cap cas no tenen la consideració d'ingressos de dret privat els que, per qualsevol concepte, procedeixin dels béns de domini públic local.

4. També tenen la consideració d'ingressos de dret privat l'import obtingut en l'alienació de béns integrants del patrimoni de les entitats locals com a conseqüència de la seva desafectació com a béns de domini públic i venda posterior, encara que fins aleshores estiguin subjectes a concessió administrativa. En aquests casos, llevat que la legislació de desplegament de les comunitats autònomes prevegi una altra cosa, qui en sigui l'últim concessionari abans de la desafectació té dret preferent d'adquisició directa dels béns sense que calgui subfins pública.

Article 4. Règim jurídic.

L'efectivitat dels drets de la hisenda local compresos en aquest capítol es du a terme amb subjecció a les normes i els procediments del dret privat.

Article 5. Limitació de destinació.

Els ingressos procedents de l'alienació o el gravamen de béns i drets que tinguin la consideració de patrimonials no es poden destinar a finançar despeses corrents, llevat que es tracti de parcel·les sobrants de vies públiques no edificables o d'efectes no utilitzables en serveis municipals o provincials.

CAPÍTOL III Tributs

SECCIÓ 1a NORMES GENERALS

Article 6. Principis de tributació local.

Els tributs que estableixin les entitats locals a l'empara del que disposa l'article 106.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, han de respectar, en tot cas, els principis següents:

- a) No sotmetre a gravamen béns situats, activitats exercides, rendiments originats ni despeses fetes fora del territori de l'entitat respectiva.
- b) No gravar, d'aquesta manera, negocis, actes o fets celebrats o duts a terme fora del territori de l'entitat impositora, ni l'exercici o la transmissió de béns, drets o obligacions que no hagin nascut ni s'hagin de complir en aquest territori.
- c) No implicar cap obstacle per a la lliure circulació de persones, mercaderies o serveis i capitals, ni afectar de manera efectiva la fixació de la residència de les persones o la ubicació d'empreses i capitals dins el territori espanyol, sense que això obsti perquè les entitats locals puguin instrumentar l'ordenació urbanística del seu territori.

Article 7. Delegació.

1. D'acord amb el que disposa l'article 106.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, les entitats locals poden delegar en la comunitat autònoma o en altres entitats locals al territori de les quals estiguin integrades les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació tributàries que els atribueix aquesta Llei.

Així mateix, les entitats locals poden delegar en la comunitat autònoma o en altres entitats locals al territori de les quals estiguin integrades les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels ingressos restants de dret públic que els corresponguin.

2. L'acord que adopti el ple de la corporació ha de fixar l'abast i el contingut de la delegació esmentada, i una vegada acceptada per l'òrgan corresponent de govern, referit sempre al ple, en el cas d'entitats locals al territori de les quals estiguin integrades, s'ha de publicar en els butlletins oficials de la província i de la comunitat autònoma, per a coneixement general.

3. L'exercici de les facultats delegades s'ha d'ajustar als procediments, els tràmits i les mesures en general, jurídiques o tècniques, relatives a la gestió tributària que estableix aquesta Llei i, supletòriament, a les que preveu la Llei general tributària. Els actes de gestió que es duguin a terme en l'exercici de la delegació esmentada són impugnables d'acord amb el procediment que correspongui a l'ens gestor, i, en últim terme, davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Les facultats delegades són exercides per l'òrgan de l'entitat delegada que sigui procedent conforme a les normes internes de distribució de competències pròpies de la dita entitat.

4. Les entitats que a l'empara del que preveu aquest article hagin assumit per delegació d'una entitat local totes o algunes de les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació de tots o alguns dels tributs o recursos de dret públic de l'entitat local esmentada, poden exercir aquestes facultats delegades en tot el seu àmbit territorial i fins i tot en el d'altres entitats locals que no li hagin delegat aquestes facultats.

Article 8. Col·laboració.

1. D'acord amb el que disposa l'article 106.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, les administracions tributàries de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals col·laboren en tots els ordres de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals.

D'igual manera, les administracions a què es refereix el paràgraf anterior col·laboren en tots els ordres de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels restants ingressos de dret públic de les entitats locals.

2. En particular, aquestes administracions:

- a) S'han de facilitar tota la informació que mútuament se sol·licitin i, si s'escau, a aquest efecte s'ha d'establir la intercomunicació tècnica que calgui a través dels centres d'informàtica respectius.
- b) S'han de prestar recíprocament, en la forma que es determini per reglament, l'assistència que interressi als efectes de les seves comeses respectives i les dades i els antecedents que es reclamin.
- c) S'han de comunicar immediatament, en la forma que s'estableixi per reglament, els fets amb transcendència per als tributs i altres recursos de dret públic de qualsevol d'aquestes, que es posin de manifest com a conseqüència d'actuacions comprovadores i investigadores dels serveis d'inspecció respectius.
- d) Poden elaborar i preparar plans d'inspecció conjunta o coordinada sobre objectius, sectors i procediments selectius.

El que preveu aquest apartat s'entén sense perjudici del règim legal a què estan sotmesos l'ús i la cessió de la informació tributària.

3. Les actuacions en matèria d'inspecció o recaptació executiva que s'hagin de dur a terme fora del territori de l'entitat local respectiva en relació amb els ingressos de dret públic propis de l'entitat, les duen a terme els òrgans competents de la comunitat autònoma corresponent quan s'hagin de fer al seu àmbit territorial, i els òrgans competents de l'Estat en un altre cas, amb la sol·licitud prèvia del president de la corporació.

4. Les entitats que, a l'empara del que preveu aquest article, hagin establert fórmules de col·laboració amb entitats locals per a la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs i altres ingressos de dret públic propis d'aquestes entitats locals, poden dur a terme aquesta activitat col·laboradora en tot el seu àmbit territorial i fins i tot al d'altres entitats locals amb les quals no hagin establert cap fórmula de col·laboració.

Article 9. Beneficis fiscals, règim i compensació.

1. No es poden reconèixer altres beneficis fiscals en els tributs locals que els expressament previstos a les normes amb rang de Llei o els derivats de l'aplicació dels tractats internacionals.

No obstant això, també es poden reconèixer els beneficis fiscals que les entitats locals estableixin a les seves ordenances fiscals en els casos expressament previstos per la Llei . En particular, i en les condicions que puguin preveure les dites ordenances, les entitats locals poden establir una bonificació de fins al cinc per cent de la quota a favor dels subjectes passius que domiciliïn els seus deutes de venciment periòdic en una entitat financera, anticipin pagaments o duguin a terme actuacions que impliquin col·laboració en la recaptació d'ingressos.

2. Les lleis per les quals s'estableixin beneficis fiscals en matèria de tributs locals han de determinar les fórmules de compensació que escaiguin; aquestes fórmules han de tenir en compte les possibilitats de creixement futur dels recursos de les entitats locals procedents dels tributs respecte dels quals s'estableixin els beneficis fiscals esmentats.

Això no és aplicable en cap cas quan es tracti dels beneficis fiscals a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 d'aquest article.

3. Quan l'Estat atorgui moratòries o ajornaments en el pagament de tributs locals a alguna persona o entitat, queda obligat a arbitrar les fórmules de compensació o avançament que escaiguin a favor de l'entitat local respectiva.

Article 10. Recàrrecs i interessos de demora.

En l'exacció dels tributs locals i dels restants ingressos de dret públic de les entitats locals, els recàrrecs i interessos de demora s'exigeixen i es determinen en els mateixos casos, forma i quantia que en l'exacció dels tributs de l'Estat.

Quan les ordenances fiscals així ho prevegin, no s'ha d'exigir interès de demora en els acords d'ajornament o fraccionament de pagament que s'hagin sol·licitat en període voluntari, en les condicions i els termes que prevegi l'ordenança, sempre que es refereixin a deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva i que el seu pagament total es produeixi en el mateix exercici que el de la meritació.

Article 11. Infraccions i sancions tributàries.

En matèria de tributs locals, s'aplica el règim d'infraccions i sancions que regulen la Llei general tributària i les disposicions que la complementin i despleguin, amb les especificacions que resultin d'aquesta Llei i les que, si s'escau, estableixin les ordenances fiscals a l'empara de la Llei.

Article 12. Gestió.

1. La gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals es du a terme d'acord amb el que preveuen la Llei general tributària i les altres lleis de l'Estat reguladores de la matèria, així com les disposicions dictades per desplegar-les.

2. A través de les seves ordenances fiscals, les entitats locals poden adaptar la normativa a què es refereix l'apartat anterior al règim d'organització i funcionament intern propi de cadascuna d'aquestes, sense que l'adaptació pugui contravenir al contingut material de la normativa esmentada.

Article 13. Consultes.

En relació amb la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals, la competència per evacuar les consultes a què es refereix l'article 88 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, correspon a l'entitat que exerceixi aquestes funcions.

Article 14. Revisió d'actes en via administrativa.

1. Respecte dels procediments especials de revisió dels actes dictats en matèria de gestió tributària, cal atènyer-se al que disposa l'article 110 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i els paràgrafs següents:

- a) La devolució d'ingressos indeguts i la rectificació d'errors materials en l'àmbit dels tributs locals s'han d'ajustar al que disposen els articles 32 i 220 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.
- b) En cap cas no són revisables els actes administratius confirmats per una sentència judicial ferma.

Els actes dictats en matèria de gestió dels restants ingressos de dret públic de les entitats locals, també estan sotmesos als procediments especials de revisió de conformitat amb el que preveu aquest apartat.

2. Contra els actes d'aplicació i efectivitat dels tributs i restants ingressos de dret públic de les entitats locals només s'hi pot interposar el recurs de reposició que a continuació es regula.

- a) Objecte i naturalesa.—Són impugnables, mitjançant aquest recurs de reposició, tots els actes dictats per les entitats locals en via de gestió dels seus tributs propis i dels seus restants ingressos de dret públic. Això s'entén sense perjudici dels casos en què la Llei prevegi la possibilitat de formular reclamacions economicoadministratives contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals; en aquests casos, quan els actes els hagi dictat una entitat local, aquest recurs de reposició ha de ser previ a la reclamació economicoadministrativa.
- b) Competència per resoldre.—És competent per conèixer del recurs de reposició i resoldre l'òrgan de l'entitat local que hagi dictat l'acte administratiu impugnat.
- c) Termini d'interposició.—El recurs de reposició s'ha d'interposar dins el termini d'un mes comptat de l'endemà de la notificació expressa de l'acte la revisió del qual se sol·licita o al de finalització del període d'exposició pública dels corresponents padrons o matrícules de contribuents o obligats al pagament.
- d) Legitimació.—Poden interposar el recurs de reposició:

1r Els subjectes passius i, si s'escau, els responsables dels tributs, així com els obligats a efectuar l'ingrés de dret públic de què es tracti.

2n Qualsevol altra persona els interessos legítims i directes de la qual siguin afectats per l'acte administratiu de gestió.

e) Representació i direcció tècnica.—Els recurrents poden comparèixer per si mateixos o per mitjà d'un representant, sense que sigui preceptiva la intervenció d'un advocat ni procurador.

f) Iniciació.—El recurs de reposició s'interposa per mitjà d'un escrit en el qual s'han de fer constar les dades següents:

1r Les circumstàncies personals del recurrent i, si s'escau, del seu representant, amb indicació del número del document nacional d'identitat o del codi identificador.

2n L'òrgan davant el qual es formula el recurs.

3r L'acte administratiu que es recorre, la data en què es va dictar, número de l'expedient i altres dades relatives a aquell que es considerin convenients.

4t El domicili que assenyali el recurrent a l'efecte de notificacions.

5è El lloc i la data d'interposició del recurs.

A l'escrit d'interposició es formulen les al·legacions tant sobre qüestions de fet com de dret. Amb aquest escrit s'han de presentar els documents que serveixin de base a la pretensió que s'exerceix.

Si se sol·licita la suspensió de l'acte impugnat, a l'escrit d'iniciació del recurs s'han d'adjuntar els justificants de les garanties constituïdes d'acord amb el paràgraf i) següent.

g) Posada de manifest de l'expedient.—Si l'interessat necessita l'expedient de gestió o les actuacions administratives per formular les seves al·legacions, ha de comparèixer amb aquesta finalitat davant l'oficina gestora a partir de l'endemà de la notificació de l'acte administratiu que s'impugna i abans que finalitzi el termini d'interposició del recurs.

L'oficina o dependència de gestió, sota la responsabilitat del seu cap, té l'obligació de posar de manifest a l'interessat l'expedient o les actuacions administratives que es requereixin.

h) Presentació del recurs.—L'escrit d'interposició del recurs s'ha de presentar a la seu de l'òrgan de l'entitat local que va dictar l'acte administratiu que s'impugna o si no a les dependències o oficines a què es refereix l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

i) Suspensió de l'acte impugnat.—La interposició del recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat, amb les conseqüències legals consegüents, incloent-hi la recaptació de quotes o drets liquidats, interessos i recàrrecs. Els actes d'imposició de sancions tributàries queden automàticament suspesos de conformitat amb el que preveu la Llei general tributària.

No obstant això, i en els mateixos termes que a l'Estat, es pot suspendre l'execució de l'acte impugnat mentre duri la substanciació del recurs aplicant el que estableixen el Reial decret 2244/1979, de 7 de setembre, pel qual es reglamenta el recurs de reposició previ a l'econòmic administratiu, i el Reial decret 391/1996, d'1 de març, pel qual s'aprova el Reglament de procediment en les reclamacions economicoadministratives, amb les especialitats següents:

1r En tot cas és competent per tramitar i resoldre la sol·licitud l'òrgan de l'entitat local que va dictar l'acte.

2n Les resolucions desestimatòries de la suspensió només són susceptibles d'impugnació en via contenciosa administrativa.

3r Quan s'interposi recurs contenciós administratiu contra la resolució del recurs de reposició, la suspensió acordada en via administrativa es manté, sempre que hi hagi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació amb aquesta suspensió.

j) Altres interessats.—Si de l'escrit inicial o de les actuacions posteriors en resulten altres interessats diferents del recurrent, se'ls ha de comunicar la interposició del recurs perquè en el termini de cinc dies al·leguin el que convingui al seu dret.

k) Extensió de la revisió.—La revisió sotmet a coneixement de l'òrgan competent, perquè emeti resolució, totes les qüestions que ofereixi l'expedient, hagin estat o no plantejades en el recurs.

Si l'òrgan considera pertinent examinar i resoldre qüestions no plantejades pels interessats, les ha d'exposar als qui estiguin personats en el procediment i els ha de concedir un termini de cinc dies per formular al·legacions.

l) Resolució del recurs.—El recurs s'ha de resoldre en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la presentació, amb excepció dels casos que regulen els paràgrafs j) i k) anteriors, en què el termini es computa des del dia següent a aquell en què es formulin les al·legacions o es deixin transcórrer els terminis assenyalats.

El recurs s'entén desestimat quan no s'hi hagi dictat resolució dins de termini.

La denegació presumpta no eximeix de l'obligació de resoldre el recurs.

m) Forma i contingut de la resolució.—La resolució expressa del recurs s'ha de produir sempre de manera escrita.

Aquesta resolució, que sempre ha de ser motivada, ha de contenir una referència succincta als fets i a les al·legacions del recurrent, i ha d'expressar de manera clara les raons per les quals es confirma o revoca de manera total o parcial l'acte impugnat.

n) Notificació i comunicació de la resolució.— La resolució expressa ha de ser notificada al recurrent i als altres interessats, si n'hi ha, en el termini màxim de 10 dies des que aquella es produeixi.

ñ) Impugnació de la resolució.—Contra la resolució del recurs de reposició no es pot interposar aquest recurs una altra vegada, però i els interessats hi poden interposar directament recurs contenciós administratiu, tot això sense perjudici dels casos en què la Llei preveu la interposició de reclamacions economicoadministratives contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals.

SECCIÓ 2a IMPOSICIÓ I ORDENACIÓ DE TRIBUTS LOCALS

Article 15. Ordenances fiscals.

1. Llevat dels casos que preveu l'article 59.1 d'aquesta Llei, les entitats locals han d'acordar la imposició i supressió dels seus tributs propis, i aprovar les seves ordenances fiscals reguladores corresponents.

2. Respecte dels impostos que preveu l'article 59.1, els ajuntaments que decideixin fer ús de les facultats que els confereix aquesta Llei a fi fixar els elements necessaris per determinar les quotes tributàries respectives, han d'acordar l'exercici d'aquestes facultats, i aprovar les ordenances fiscals oportunes.

3. Així mateix, les entitats locals exerceixen la potestat reglamentària a què es refereix l'apartat 2 de l'article 12 d'aquesta Llei, bé en les ordenances fiscals reguladores dels diferents tributs locals, o bé mitjançant l'aprovació d'ordenances fiscals específicament reguladores de la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals.

Article 16. Contingut de les ordenances fiscals.

1. Les ordenances fiscals a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior almenys han de contenir:

- a) La determinació del fet imposable, el subjecte passiu, els responsables, les exempcions, les reduccions i bonificacions, la base imposable i liquidable, el tipus de gravamen o la quota tributària, el període impositiu i la meritació.
- b) Els règims de declaració i d'ingrés.
- c) Les dates de la seva aprovació i del començament de la seva aplicació.

Així mateix, aquestes ordenances fiscals, si s'escau, poden contenir les normes a què es refereix l'apartat 3 de l'article 15.

Els acords d'aprovació d'aquestes ordenances fiscals s'han d'adoptar simultàniament amb els d'imposició dels tributs respectius.

Els acords de modificació de les ordenances esmentades han de contenir la nova redacció de les normes afectades i les dates de la seva aprovació i del començament de la seva aplicació.

2. Les ordenances fiscals a què es refereix l'apartat 2 de l'article anterior, a més dels elements necessaris per determinar les quotes tributàries dels respectius impostos, han de contenir les dates de la seva aprovació i el començament de la seva aplicació.

Així mateix, aquestes ordenances fiscals poden contenir, si s'escau, les normes a què es refereix l'apartat 3 de l'article 15.

Els acords d'aprovació d'ordenances fiscals s'han d'adoptar simultàniament amb els de fixació dels elements que s'hi regulen.

Els acords de modificació d'aquestes ordenances s'han d'ajustar al que disposa l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

Article 17. Elaboració, publicació i publicitat de les ordenances fiscals.

1. Els acords provisionals adoptats per les corporacions locals per a l'establiment, la supressió i l'ordenació de tributs i per a la fixació dels elements necessaris a fi de determinar les quotes tributàries respectives, així com les aprovacions i modificacions de les ordenances fiscals corresponents, s'han d'exposar en el tauler d'anuncis de l'entitat durant trenta dies, com a mínim, dins dels quals els interessats poden examinar l'expedient i presentar les reclamacions que considerin oportunes.

2. Les entitats locals han de publicar, en tot cas, els anuncis d'exposició en el butlletí oficial de la província, o, si s'escau, en el de la comunitat autònoma uniprovincial. Les diputacions provincials, els òrgans de govern de les entitats supramunicipals i els ajuntaments de població de més de 10.000 habitants a més els han de publicar en un diari dels de més difusió de la província, o de la comunitat autònoma uniprovincial.

3. Finalitzat el període d'exposició pública, les corporacions locals han d'adoptar els acords definitius que escaiguin, i han de resoldre les reclamacions que s'hagin presentat i aprovar la redacció definitiva de l'ordenança, la seva derogació o les modificacions a què es refereixi l'acord provisional. En el cas que no s'hagin presentat reclamacions, l'acord es considera definitivament adoptat, fins aleshores provisional, sense que calgui un acord plenari.

4. En tot cas, els acords definitius a què es refereix l'apartat anterior, incloent-hi els provisionals elevats automàticament a aquesta categoria, i el text íntegre de les ordenances o de les seves modificacions, s'han de publicar en el butlletí oficial de la província o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial, sense que entrin en vigor fins que se n'hagi dut a terme la publicació.

5. Les diputacions provincials, els consells, els cabildos insulars i, en tot cas, les altres entitats locals quan la seva població sigui de més de 20.000 habitants, han d'editar el text íntegre de les ordenances fiscals reguladores dels seus tributs dins el primer quadrimestre de l'exercici econòmic corresponent.

En tot cas, les entitats locals han de lliurar còpies de les ordenances fiscals publicades als qui les demandin.

Article 18. Interessats als efectes de reclamar contra acords provisionals.

Als efectes del que disposa l'apartat 1 de l'article anterior, tenen la consideració d'interessats:

- a) Els que tinguin un interès directe o estiguin afectats per aquests acords.
- b) Els col·legis oficials, les cambres oficials, les associacions i altres entitats legalment constituïdes per vetllar pels interessos professionals, econòmics o veïnals, quan actuïn en defensa dels que els són propis.

Article 19. Recurs contenciós administratiu.

1. Les ordenances fiscals de les entitats locals a què es refereix l'article 17.3 d'aquesta Llei regeixen durant el termini, determinat o indefinit, que s'hi preveu, i l'únic recurs que s'hi pot interposar és el contenciós administratiu, el qual es pot interposar, a partir de la publicació en el butlletí oficial de la província, o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial, en la forma i els terminis que estableixen les normes reguladores de la jurisdicció esmentada.

2. Si els acords locals o el text de les ordenances fiscals són anul·lats o modificats per una resolució judicial ferma, l'entitat local està obligada a adequar als termes de la sentència totes les actuacions que executi posteriorment a la data en què aquella li sigui notificada. Llevat que la sentència ho prohibeixi expressament, s'han de mantenir els actes fermes o consentits dictats a l'empara de l'ordenança que posteriorment sigui anul·lada o modificada.

SECCIÓ 3a TAXES

Subsecció 1a Fet imposable

Article 20. Fet imposable.

1. Les entitats locals, en els termes que preveu aquesta Llei, poden establir taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local que es refereixin de manera particular als subjectes passius, els afectin o els beneficiïn.

En tot cas, tenen la consideració de taxes les prestacions patrimonials que estableixin les entitats locals per:

A) La utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local.

B) La prestació d'un servei públic o la realització d'una activitat administrativa en règim de dret públic de competència local que es refereixi de manera particular al subjecte passiu, l'afecti o el beneficiï, quan es produeixi qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que els administrats no les hagin de sol·licitar o rebre de manera voluntària. A aquests efectes no es considera voluntària la sol·licitud o la recepció per part dels administrats:

Quan estigui imposada per disposicions legals o reglamentàries.

Quan els béns, els serveis o les activitats requerits siguin imprescindibles per a la vida privada o social del sol·licitant.

b) Que no les presti o realitzi el sector privat, n'estigui o no establerta la reserva a favor del sector públic de conformitat amb la normativa vigent.

2. S'entén que l'activitat administrativa o el servei afecta el subjecte passiu o s'hi refereix quan hagi estat motivat directament o indirectament pel subjecte passiu per que les seves actuacions o omissions obliguin les entitats locals a dur a terme d'ofici activitats o a prestar serveis per raons de seguretat, salubritat, de proveïment de la població o d'ordre urbanístic, o qualsevol altres.

3. De conformitat amb el que preveu l'apartat 1 anterior, les entitats locals poden establir taxes per qualsevol supòsit d'utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local, i en particular pels següents:

a) Saques de sorra i d'altres materials de construcció en terrenys de domini públic local.

b) Construcció en terrenys d'ús públic local de pous de neu o de cisternes o aljubs on es recullin les aigües pluvials.

c) Balnearis i altres gaudis d'aigües que no consisteixin en l'ús comú de les públiques.

d) Abocament i desguàs de canalons i altres instal·lacions anàlogues en terrenys d'ús públic local.

e) Ocupació del subsòl de terrenys d'ús públic local.

f) Obertura de rases, escandalls i cales en terrenys d'ús públic local, inclusivament carreteres, camins i altres vies públiques locals, per a la instal·lació i reparació de canonades, conduccions i altres instal·lacions, així com qualsevol remoció de paviment o voreres en la via pública.

g) Ocupació de terrenys d'ús públic local amb mercaderies, materials de construcció, runa, tanques, punts, cavallets d'estaques, bastides i altres instal·lacions anàlogues.

h) Entrades de vehicles a través de les voreres i reserves de via pública per a aparcament exclusiu, parada de vehicles, càrrega i descàrrega de mercaderies de qualsevol classe.

i) Instal·lació de reixes de pisos, lluerns, respiradors, portes d'entrada, boques de càrrega o elements anàlegs que ocupin el sòl o subsòl de tota classe de vies públiques locals, per donar llums, ventilació, accés de persones o entrada d'articles a soterranis o semisoterranis.

j) Ocupació del vol de tota classe de vies públiques locals amb elements constructius tancats, terrasses, miradors, balcons, marquesines, tendals, paravents i altres instal·lacions semblants, voladisses sobre la via pública o que sobresurtin de la línia de façana.

- k) Esteses, canonades i galeries per a les conduccions d'energia elèctrica, aigua, gas o qualsevol altre fluid inclosos els pals per a línies, cables, femelles d'orelles, caixes d'amarratge, de distribució o de registre, transformadors, rails, bàscules, aparells per a venda automàtica i altres d'anàlegs que s'estableixin sobre vies públiques o altres terrenys de domini públic local o hi volin per sobre.
- l) Ocupació de terrenys d'ús públic local amb taules, cadires, tribunes, taulats i altres elements anàlegs, amb finalitat lucrativa.
- m) Instal·lació de quioscos a la via pública.
- n) Instal·lació de parades, barraques, casetes de venda, espectacles, atraccions o esbarjo, situats en terrenys d'ús públic local així com indústries del carrer i ambulants i rodatge cinematogràfic.
- ñ) Portades, aparadors i vitrines.
- o) Rodatge i arrossegament de vehicles que no estiguin gravats per l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.
- p) Trànsit de ramat sobre vies públiques o terrenys de domini públic local.
- q) Murs de contenció o sosteniment de terres, edificacions o tanques, ja siguin definitives o provisionals, en vies públiques locals.
- r) Dipòsits i aparells distribuïdors de combustible i, en general, de qualsevol article o mercaderia, en terrenys d'ús públic local.
- s) Instal·lació d'anuncis ocupant terrenys de domini públic local.
- t) Construcció en carreteres, camins i altres vies públiques locals de claveguerons i passos sobre cunetes i en terraplens per a vehicles de qualsevol classe, així com per al pas del bestiar.
- u) Estacionament de vehicles de tracció mecànica a les vies dels municipis dins de les zones que a aquest efecte es determinin i amb les limitacions que es puguin establir.

4. De conformitat amb el que preveu l'apartat 1 anterior, les entitats locals poden establir taxes per qualsevol supòsit de prestació de serveis o de realització d'activitats administratives de competència local, i en particular pels següents:

- a) Documents que expedeixin o de què entenguin les administracions o autoritats locals, a instància de part.
- b) Autorització per fer servir l'escut de l'entitat local en plaques, patents i altres distintius anàlegs.
- c) Atorgament de llicències o autoritzacions administratives d'autotaxis i altres vehicles de lloguer.
- d) Guarderia rural.
- e) Veu pública.
- f) Vigilància especial dels establiments que ho sollicitin.
- g) Serveis de competència local que especialment siguin motivats per la celebració d'espectacles públics, grans transports, passos de caravana i qualssevol altres activitats que exigeixin la prestació d'aquests serveis especials.
- h) Atorgament de les llicències urbanístiques exigides per la legislació del sòl i ordenació urbana.
- i) Atorgament de les llicències d'obertura d'establiments, així com per la realització de l'activitat de verificació del compliment dels requisits establerts en la legislació sectorial quan es tracti d'activitats no subjectes a autorització o control previ.
- j) Inspecció de vehicles, calderes de vapor, motors, transformadors, ascensors, muntacàrregues i altres aparells i instal·lacions anàlegs d'establiments industrials i comercials.
- k) Serveis de prevenció i extinció d'incendis, de prevenció de ruïnes, construccions i enderroc, salvaments i, en general, de protecció de persones i béns, incloenthi també el manteniment del servei i la cessió de l'ús de maquinària i equip adscrits a aquests serveis, com ara escales, cisternes, motobombes, barques, etcètera.
- l) Serveis d'inspecció sanitària així com els d'anàlisis químiques, bacteriològiques i qualssevol altres de naturalesa anàloga i, en general, serveis de laboratoris o de qualsevol altre establiment de sanitat i higiene de les entitats locals.
- m) Serveis de sanitat preventiva, desinfecció, desinsectació, desratització i destrucció de qualsevol classe de matèries i productes contaminants o propagadors de gèrmens nocius per a la salut pública prestats a domicili o per encàrrec.
- n) Assistències i estades en hospitals, clíniques

o sanatoris mèdics quirúrgics, psiquiàtrics i especials, dispensaris, centres de recuperació i rehabilitació, ambulàncies sanitàries i altres serveis anàlegs, i altres establiments beneficoassistencials de les entitats locals, fins i tot quan les despeses les hagin de sufragar altres entitats de qualsevol naturalesa.

ñ) Assistències i estades en llars i residències de gent gran, guarderies infantils, albergs i altres establiments de naturalesa anàloga.

o) Cases de banys, dutxes, piscines, instal·lacions esportives i altres serveis anàlegs.

p) Cementiris locals, conducció de cadàvers i altres serveis fúnebres de caràcter local.

q) Col·locació de canonades, fils conductors i cables en pals o en galeries de servei de la titularitat d'entitats locals.

r) Serveis de clavegueram, així com de tractament i depuració d'aigües residuals, inclosa la vigilància especial de clavegueres particulars.

s) Recollida de residus sòlids urbans, tractament i eliminació d'aquests, buidatge de pous negres i neteja en carrers particulars.

t) Distribució d'aigua, gas, electricitat i altres proveïments públics inclosos els drets de connexió de línies i col·locació i utilització de comptadors i instal·lacions anàlogues, quan aquests serveis o subministraments siguin prestats per entitats locals.

u) Servei d'escorxador, llotges i mercats, així com el transport de carn si s'ha de fer servir d'una manera obligatòria; i serveis d'inspecció en matèria d'abastos, inclòs l'ús de mitjans de pesar i mesurar.

v) Ensenyaments especials en establiments docents de les entitats locals.

w) Visites a museus, exposicions, biblioteques, monuments històrics o artístics, parcs zoològics o altres centres o llocs anàlegs.

x) Utilització de columnes, cartells i altres instal·lacions locals anàlogues per exhibir-hi anuncis.

y) Cobriment de vies públiques amb sorra a sol·licitud dels particulars.

z) Realització d'activitats singulars de regulació i control del trànsit urbà, tendents a facilitar la circulació de vehicles i diferents de les habituals de senyalització i ordenació del trànsit per la Policia Municipal.

Article 21. Casos de no subjecció i d'exempció.

1. Les entitats locals no poden exigir taxes pels serveis següents:

a) Proveïment d'aigües en fonts públiques.

b) Enllumenat de vies públiques.

c) Vigilància pública en general.

d) Protecció civil.

e) Neteja de la via pública.

f) Ensenyament als nivells d'educació obligatòria.

2. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals no estan obligats a pagar les taxes per utilització privativa o aprofitament especial del domini públic pels aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que explotin directament i per tots els que immediatament interessin a la seguretat ciutadana o a la defensa nacional.

Article 22. Compatibilitat amb les contribucions especials.

Les taxes per la prestació de serveis no exclouen l'exacció de contribucions especials per l'establiment o ampliació d'aquells.

Subsecció 2a Subjectes passius

Article 23. Subjectes passius.

1. Són subjectes passius de les taxes, en concepte de contribuents, les persones físiques i jurídiques així com les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària:

a) Que gaudeixin, utilitzin o aprofitin especialment el domini públic local en benefici particular, de conformitat amb algun dels casos que preveu l'article 20.3 d'aquesta Llei.

b) Que sol·licitin o resultin beneficiades o afectades pels serveis o les activitats locals que prestin o realitzin les entitats locals, de conformitat amb algun dels casos que preveu l'article 20.4 d'aquesta Llei.

2. Tenen la condició de substituïts del contribuent:

- a) En les taxes establertes per raó de serveis o activitats que beneficiïn els ocupants d'habitatges o locals o els afectin, els propietaris d'aquests immobles, els quals, si s'escau, poden repercutir les quotes sobre els beneficiaris respectius.
- b) En les taxes establertes per l'atorgament de les llicències urbanístiques previstes a la normativa sobre terra i ordenació urbana, els constructors i contractistes d'obres.
- c) En les taxes establertes per la prestació de serveis de prevenció i extinció d'incendis, de prevenció de ruïnes, construccions i enderrocs, salvaments i, en general, de protecció de persones i béns, incloent-hi també el manteniment del servei, les entitats o societats asseguradores del risc.
- d) En les taxes establertes per la utilització privativa o l'aprofitament especial per entrades de vehicles o carruatges a través de les voreres i per la seva construcció, manteniment, modificació o supressió, els propietaris de les finques i locals a què donin accés les entrades de vehicles, els quals, si s'escau, poden repercutir les quotes sobre els respectius beneficiaris.

Subsecció 3a Quantia i meritació

Article 24. Quota tributària.

1. L'import de les taxes previstes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local es fixa d'acord amb les següents regles:

- a) Amb caràcter general, prenent com a referència el valor que tindria al mercat la utilitat derivada de la utilització esmentada o l'aprofitament, si els béns afectats no fossin de domini públic. Amb aquesta finalitat, les ordenances fiscals poden assenyalar en cada cas, atenent la naturalesa específica de la utilització privativa o de l'aprofitament especial de què es tracti, els criteris i paràmetres que permetin definir el valor de mercat de la utilitat derivada.
- b) Quan es facin servir procediments de licitació pública, l'import de la taxa l'ha de determinar el valor econòmic de la proposició sobre la qual recaigui la concessió, autorització o adjudicació.
- c) Quan es tracti de taxes per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts al sòl, subsòl o vol de les vies públiques municipals, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments que siguin d'interès general o afectin la generalitat del veïnat o a una part important, l'import d'aquelles, en tot cas i sense cap excepció, ha de consistir en l'1,5 per cent dels ingressos bruts procedents de la facturació que obtinguin anualment en cada terme municipal les empreses esmentades.

A aquests efectes, s'inclouen entre les empreses explotadores d'aquests serveis les empreses que els distribueixen i els comercialitzen.

No s'inclouen en aquest règim especial de quantificació de la taxa els serveis de telefonia mòbil.

Aquest règim especial de quantificació s'aplica a les empreses a què es refereix aquest paràgraf c), tant si són titulars de les corresponents xarxes a través de les quals s'efectuen els subministraments com si, no sent titulars d'aquestes xarxes, ho són de drets d'ús, accés o interconnexió a les xarxes.

A l'efecte del que disposa aquest paràgraf, s'entén per ingressos bruts procedents de la facturació els que, sent imputables a cada entitat, hagin estat obtinguts per l'entitat com a contraprestació pels serveis prestats en cada terme municipal.

No s'inclouen entre els ingressos bruts, a aquests efectes, els impostos indirectes que gravin els serveis prestats ni les partides o quantitats cobrades per compte de tercers que no constitueixin un ingrés propi de l'entitat a la qual s'apliqui aquest règim especial de quantificació de la taxa. Així mateix, no s'inclouen entre els ingressos bruts procedents de la facturació les quantitats percebudes pels serveis de subministrament que s'hagin de fer servir en les instal·lacions que estiguin inscrites en la secció 1a o 2a del Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica del Ministeri d'Economia, com a primera matèria necessària per generar energia susceptible de tributació per aquest règim especial.

Les empreses que facin servir xarxes alienes per efectuar els subministraments han de deduir dels seus ingressos bruts de facturació les quantitats satisfetes a altres empreses en concepte d'accés o interconnexió a les seves xarxes. Les empreses titulars d'aquestes xarxes han de computar les quantitats percebudes per aquest concepte entre els seus ingressos bruts de facturació.

L'import derivat de l'aplicació d'aquest règim especial no es pot repercutir als usuaris dels serveis de subministrament a què es refereix aquest paràgraf c).

Les taxes que regula aquest paràgraf c) són compatibles amb altres taxes que es puguin establir per la prestació de serveis o la realització d'activitats de competència local, de les quals les empreses a què es refereix aquest paràgraf c) hagin de ser subjectes passius de conformitat amb el que estableix l'article 23.1.b) d'aquesta Llei, i queda exclosa, pel pagament d'aquesta taxa, l'exacció d'altres taxes derivades de la utilització privativa o l'aprofitament especial constituït al sòl, subsòl o vol de les vies públiques municipals.

2. En general, i d'acord amb el que preveu el paràgraf següent, l'import de les taxes per la prestació d'un servei o per la realització d'una activitat no pot excedir, en el seu conjunt, el cost real o previsible del servei o l'activitat de què es tracti o, si no, del valor de la prestació rebuda.

Per determinar de l'import esmentat s'han de prendre en consideració els costos directes i indirectes, inclusivament els de caràcter financer, amortització de l'immobilitzat i, si s'escau, les necessaris per garantir el manteniment i un desenvolupament raonable del servei o activitat per la prestació o realització del qual s'exigeix la taxa, tot això amb independència del pressupost o organisme que ho satisfaci. El manteniment i desenvolupament raonable del servei o activitat de què es tracti es calcula d'acord amb el pressupost i projecte aprovats per l'òrgan competent.

3. La quota tributària consisteix, segons disposi la corresponent ordenança fiscal, en:

- a) La quantitat resultant d'aplicar una tarifa,
- b) Una quantitat fixa assenyalada a l'efecte,
- o c) La quantitat resultant d'aplicar conjuntament els dos procediments.

4. Per determinar la quantia de les taxes es poden tenir en compte criteris genèrics de capacitat econòmica dels subjectes obligats a satisfer-les.

5. Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial comporti la destrucció o el deteriorament del domini públic local, el beneficiari, sense perjudici del pagament de la taxa que li correspon, està obligat a reintegrar el cost total de les despeses respectives de reconstrucció o reparació i fer-ne el dipòsit previ de l'import.

Si els danys són irreparables, l'entitat ha de ser indemnitzada amb un quantia igual al valor dels béns destruïts o l'import del deteriorament dels danyats.

Les entitats locals no poden condonar totalment ni parcialment les indemnitzacions i reintegraments a què es refereix aquest apartat.

Article 25. Acords d'establiment de taxes: informe tecnicoeconòmic.

Els acords d'establiment de taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, o per finançar totalment o parcialment els serveis nous, s'han d'adoptar a la vista d'informes tecnicoeconòmics en què es posi de manifest el valor de mercat o la previsible cobertura del seu cost, respectivament.

Article 26. Meritació.

1. Les taxes, segons la naturalesa del seu fet imposable i de conformitat amb el que determini l'ordenança fiscal respectiva, es poden meritatar:

a) Quan s'iniciï l'ús privatiu o l'aprofitament especial, o quan s'iniciï la prestació del servei o la realització de l'activitat, encara que en els dos casos es pot exigir el dipòsit previ del seu import total o parcial.

b) Quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació o l'expedient, que no s'ha de realitzar o tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

2. Quan la naturalesa material de la taxa n'exigeixi la meritació periòdica, i així ho determini l'ordenança fiscal corresponent, la meritació ha de tenir lloc l'1 de gener de cada any i el període impositiu ha de comprendre l'any natural, llevat dels casos d'inici o cessació en la utilització privativa, l'aprofitament especial o l'ús del servei o activitat, cas en què el període impositiu s'ha d'ajustar a aquesta circumstància amb el prorrateig consegüent de la quota, en els termes que estableixi l'ordenança fiscal corresponent.

3. Quan per causes no imputables al subjecte passiu, el servei públic, l'activitat administrativa o el dret a la utilització o aprofitament del domini públic no es presti o es dugui a terme, és procedent la devolució de l'import corresponent.

Article 27. Gestió.

1. Les entitats locals poden exigir les taxes en règim d'autoliquidació.

2. Les entitats locals poden establir convenis de col·laboració amb entitats, institucions i organitzacions representatives dels subjectes passius de les taxes, amb la finalitat de simplificar el compliment de les obligacions formals i materials que se'n deriven, o els procediments de liquidació o recaptació.

SECCIÓ 4a CONTRIBUTIONS ESPECIALS

Subsecció 1a Fet imposable

Article 28. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de les contribucions especials l'obtenció pel subjecte passiu d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o ampliació de serveis públics, de caràcter local, per les entitats respectives.

Article 29. Obres i serveis públics locals.

1. Tenen la consideració d'obres i serveis locals:

a) Els que duguin a terme les entitats locals dins l'àmbit de les seves competències per complir les finalitats que els estiguin atribuïdes, a excepció de les que executin a títol de propietaris dels seus béns patrimonials.

b) Els que duguin a terme aquestes entitats per haver-los estat atribuïts o delegats per altres entitats públiques i aquells la titularitat dels quals hagin assumit d'acord amb la Llei.

c) Els que duguin a terme altres entitats públiques, o els concessionaris d'aquests, amb aportacions econòmiques de l'entitat local.

2. No perden la consideració d'obres o serveis locals els inclosos al paràgraf a) de l'apartat anterior, encara que siguin realitzats per organismes autònoms o societats mercantils el capital social dels quals pertanyi íntegrament a una entitat local, per concessionaris amb aportacions de l'entitat local o per associacions de contribuents.

3. Les quantitats recaptades per contribucions especials només es poden destinar a sufragar les despeses de l'obra o del servei per raó del qual s'hagin exigit.

Subsecció 2a Subjecte passiu

Article 30. Subjecte passiu.

1. Són subjectes passius de les contribucions especials les persones físiques i jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, especialment beneficiades per la realització de les obres o per l'establiment o l'ampliació dels serveis locals que originin l'obligació de contribuir.

2. Es consideren persones especialment beneficiades:

- a) En les contribucions especials per realització d'obres o establiment o ampliació de serveis que afectin béns immobles, els seus propietaris.
- b) En les contribucions especials per realització d'obres o establiment o ampliació de serveis a conseqüència d'explotacions empresarials, les persones o entitats titulars d'aquestes.
- c) En les contribucions especials per l'establiment o l'ampliació dels serveis d'extinció d'incendis, a més dels propietaris dels béns afectats, les companyies d'assegurances que exerceixin la seva activitat en el ram, al terme municipal corresponent.
- d) En les contribucions especials per construcció de galeries subterrànies, les empreses subministradores que les hagin de fer servir.

Subsecció 3a Base imposable

Article 31. Base imposable.

1. La base imposable de les contribucions especials està constituïda, com a màxim, pel 90 per cent del cost que l'entitat local suporti per la realització de les obres o per l'establiment o l'ampliació dels serveis.

2. El cost esmentat està integrat pels conceptes següents:

- a) El cost real dels treballs pericials, de redacció de projectes i de direcció d'obres, plans i programes tècnics.
- b) L'import de les obres per dur a terme o dels treballs d'establiment o ampliació dels serveis.
- c) El valor dels terrenys que hagin d'ocupar permanentment les obres o els serveis, llevat que es tracti de béns d'ús públic, de terrenys cedits gratuïtament i obligatòriament a l'entitat local, o el d'immobles cedits en els termes que estableix l'article 145 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.
- d) Les indemnitzacions escaients per l'enderroc de construccions, la destrucció de plantacions, obres o instal·lacions, així com les que siguin procedents per als arrendataris dels béns que s'hagin d'enderrocar o ocupar.
- e) L'interès del capital invertit en les obres o els serveis quan les entitats locals hagin d'apel·lar al crèdit per finançar la porció no coberta per contribucions especials o la coberta per aquestes en cas de fraccionament general d'aquelles.

3. El cost total pressupostat de les obres o els serveis té caràcter de mera previsió. Si el cost real és més gran o més petit que el previst, s'ha de prendre aquell a l'efecte de calcular les quotes corresponents.

4. Quan es tracti d'obres o serveis a què es refereix l'article 29.1.c), o de les dutes a terme per concessionaris amb aportacions de l'entitat local a què es refereix l'apartat 2 del mateix article, la base imposable de les contribucions especials s'ha de determinar en funció de l'import d'aquestes aportacions, sense perjudici de les que puguin imposar altres administracions públiques per raó de la mateixa obra o servei. En tot cas, s'ha de respectar el límit del 90 per cent a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article.

5. Als efectes de determinar la base imposable, s'entén per cost suportat per l'entitat la quantia resultant de restar a la xifra del cost total l'import de les subvencions o auxilis que l'entitat local obtingui de l'Estat o de qualsevol altra persona, o entitat pública o privada.

6. Si la subvenció o l'auxili esmentats els atorga un subjecte passiu de la contribució especial, el seu import s'ha de destinar primer a compensar la quota de la respectiva persona o entitat. Si el valor de la subvenció o auxili excedeix la quota esmentada, l'excés ha de reduir, a prorata, les quotes dels altres subjectes passius.

Subsecció 4a Quota i meritació

Article 32. Quota tributària.

1. La base imposable de les contribucions especials es reparteix entre els subjectes passius, tenint en compte la classe i naturalesa de les obres i els serveis, amb subjecció a les regles següents:

a) Amb caràcter general s'apliquen conjuntament o separadament, com a mòduls de repartiment, els metres lineals de façana dels immobles, la seva superfície, el seu volum edificable i el valor cadastral a l'efecte de l'impost sobre béns immobles.

b) Si es tracta de l'establiment i la millora del servei d'extinció d'incendis, es poden distribuir entre les entitats o societats que cobreixin el risc per béns situats al municipi de la imposició, proporcionalment a l'import de les primes recaptades l'any immediatament anterior. Si la quota exigible a cada subjecte passiu és superior al cinc per cent de l'import de les primes recaptades pel subjecte passiu, l'excés s'ha de traslladar als exercicis successius fins a la seva amortització total.

c) En el cas de les obres a què es refereix l'apartat 2.d) de l'article 30 d'aquesta Llei, l'import total de la contribució especial s'ha de distribuir entre les companyies o empreses que les hagin de fer servir tenint en compte l'espai reservat a cadascuna o en proporció a la seva secció total, encara que no les usin immediatament.

2. En el cas que les lleis o els tractats internacionals concedeixin beneficis fiscals, les quotes que puguin correspondre als beneficiaris no s'han de distribuir entre els altres contribuents.

3. Una vegada determinada la quota que s'ha de satisfer, la corporació, si ho sol·licita el subjecte passiu, en pot concedir el fraccionament o l'ajornament per un termini màxim de cinc anys.

Article 33. Meritació.

1. Les contribucions especials es meriten en el moment en què les obres s'hagin executat o el servei s'hagi començat a prestar. Si les obres són fraccionables, la meritació s'ha de produir per a cada un dels subjectes passius des que s'hagin executat les corresponents a cada tram o fracció de l'obra.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, una vegada aprovat l'acord concret d'imposició i ordenació, l'entitat local pot exigir per endavant el pagament de les contribucions especials en funció de l'import del cost previst per a l'any següent. No es pot exigir l'avançament d'una anualitat nova sense que s'hagin executat les obres per a les quals es va exigir l'avançament corresponent.

3. El moment de la meritació de les contribucions especials es té en compte als efectes de determinar la persona obligada al pagament d'acord amb el que disposa l'article 30, encara que a l'acord concret d'ordenació figuri com a subjecte passiu qui ho sigui amb referència a la data de la seva aprovació i del fet que aquest hagi anticipat el pagament de quotes, d'acord amb el que disposa l'apartat 2 d'aquest article. Quan la persona que figuri com a subjecte passiu a l'acord concret d'ordenació i n'hagi rebut notificació transmeti els drets sobre els béns o les explotacions que motiven la imposició en el període comprès entre l'aprovació de l'acord esmentat i el del naixement de la meritació, està obligada a donar compte a l'Administració de la transmissió efectuada, dins el termini d'un mes des de la data d'aquesta, i, si no ho fa, l'Administració pot dirigir l'acció per al cobrament contra qui figurava com a subjecte passiu al dit expedient.

4. Una vegada finalitzada la realització total o parcial de les obres, o iniciada la prestació del servei, s'assenyalen els subjectes passius, la base i les quotes individualitzades definitives, es giren les liquidacions que escaiguin i es compensen com a lliurament a compte els pagaments anticipats que s'hagin efectuat. Aquest assenyalament definitiu el duen terme els òrgans competents de l'entitat impositora d'acord amb les normes de l'acord concret d'ordenació del tribut per a l'obra o el servei de què es tracti.

5. Si els pagaments anticipats els han efectuat persones que no tenen la condició de subjectes passius en la data de la meritació del tribut o bé excedeixen la quota individual definitiva que els correspon, l'ajuntament ha de practicar d'ofici la devolució pertinent.

Subsecció 5a Imposició i ordenació

Article 34. Acords d'imposició i d'ordenació.

1. L'exacció de les contribucions especials necessita l'adopció prèvia de l'acord d'imposició en cada cas concret.

2. L'acord relatiu a la realització d'una obra o a l'establiment o l'ampliació d'un servei que s'hagi de costejar mitjançant contribucions especials no es pot executar fins que s'hagi aprovat l'ordenació concreta d'aquestes.

3. L'acord d'ordenació s'ha d'adoptar inexcusablement i ha de contenir la determinació del cost previst de les obres i els serveis, de la quantitat que s'ha de repartir entre els beneficiaris i dels criteris de repartiment. Si s'escau, l'acord d'ordenació concret es pot remetre a l'ordenança general de contribucions especials, si n'hi ha.

4. Una vegada adoptat l'acord concret d'ordenació de contribucions especials, i determinades les quotes que s'han de satisfer, les quotes s'han de notificar individualment a cada subjecte passiu si aquest o el seu domicili són coneguts, i, si no ho són, per edictes. Els interessats poden formular recurs de reposició davant l'ajuntament, que pot versar sobre la procedència de les contribucions especials, el percentatge del cost que hagin de satisfer les persones especialment beneficiades o les quotes assignades.

Article 35. Gestió i recaptació.

1. Quan les obres i els serveis de la competència local siguin dutes a terme o prestats per una entitat local amb la col·laboració econòmica d'una altra, i sempre que s'imposin contribucions especials d'acord amb el que disposa la Llei, la seva gestió i recaptació l'ha de fer l'entitat que prengui a càrrec seu la realització de les obres o l'establiment o ampliació dels serveis, sense perjudici que cada entitat conservi la seva competència respectiva de conformitat amb els acords d'imposició i d'ordenació.

2. En el cas que l'acord concret d'ordenació no sigui aprovat per una de les entitats esmentades, queda sense efecte la unitat d'actuació, i cadascuna de les entitats ha d'adoptar separatament les decisions que escaiguin.

Subsecció 6a Col·laboració ciutadana

Article 36. Col·laboració ciutadana.

1. Els propietaris o titulars afectats per les obres es poden constituir en associació administrativa de contribuents i promoure la realització d'obres o l'establiment o ampliació de serveis per part de l'entitat local, comproment-se a sufragar la part que correspongui aportar a l'associació quan la seva situació financera no ho permeti, a més de la que els correspongui segons la naturalesa de l'obra o el servei.

2. Així mateix, els propietaris o titulars afectats per la realització de les obres o l'establiment o l'ampliació de serveis promoguts per l'entitat local es poden constituir en associacions administratives de contribuents en el període d'exposició al públic de l'acord d'ordenació de les contribucions especials.

Article 37. Associació administrativa de contribuents.

Per constituir les associacions administratives de contribuents a què es refereix l'article anterior, l'acord ha de ser pres per la majoria absoluta dels afectats, sempre que representin, almenys, els dos terços de les quotes que s'hagin de satisfer.

SECCIÓ 5a IMPOSTOS I RECÀRRECS

Article 38. Impostos i recàrrecs.

1. Les entitats locals exigeixen els impostos que preveu aquesta Llei sense que calgui un acord d'imposició, llevat dels casos en què aquesta Llei el requereixi.

2. Fora dels casos que aquesta Llei preveu expressament, les entitats locals poden establir recàrrecs sobre els impostos propis de la comunitat autònoma respectiva i d'altres entitats locals en els casos que prevegin expressament les lleis de la comunitat autònoma.

CAPÍTOL IV

Participacions en els tributs de l'Estat i de les comunitats autònomes

Article 39. Participacions en els tributs de l'Estat i de les comunitats autònomes.

1. Les entitats locals participen en els tributs de l'Estat en la quantia i segons els criteris que estableix aquesta Llei.

2. Així mateix, les entitats locals participen en els tributs propis de les comunitats autònomes en la forma i quantia que determinin les lleis dels seus parlaments respectius.

CAPÍTOL V

Subvencions

Article 40. Subvencions.

1. Les subvencions de qualsevol índole que obtinguin les entitats locals, amb destinació a les seves obres i serveis, no es poden aplicar a atencions diferents d'aquelles per a les quals es van atorgar, llevat, si s'escau, dels sobrants no reintegrables la utilització dels quals no estigui prevista a la concessió.

2. Per garantir el compliment del que disposa l'apartat anterior, les entitats públiques atorgants de les subvencions poden verificar la destinació que se'ls ha donat. Si després de les actuacions de verificació resulta que les subvencions no es van destinar a les finalitats per a les quals s'hagin concedit, l'entitat pública atorgant n'ha d'exigir el reintegrament de l'import o el pot compensar amb altres subvencions o transferències a què tingui dret l'entitat afectada, amb independència de les responsabilitats que corresponguin.

CAPÍTOL VI Preus públics

SECCIÓ 1a CONCEPTE

Article 41. Concepte.

Les entitats locals poden establir preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la competència de l'entitat local, sempre que no es doni cap de les circumstàncies que especifica l'article 20.1.B) d'aquesta Llei.

Article 42. Serveis i activitats excloses.

No es poden exigir preus públics pels serveis i les activitats enumerats a l'article 21 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a OBLIGATS AL PAGAMENT

Article 43. Obligats al pagament.

Estan obligats pagar els preus públics els qui es beneficiïn dels serveis o les activitats pels quals s'hagin de satisfer.

SECCIÓ 3a QUANTIA I OBLIGACIÓ DE PAGAMENT

Article 44. Quantia.

1. L'import dels preus públics ha de cobrir com a mínim el cost del servei prestat o de l'activitat realitzada.
2. Quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que així ho aconsellin, l'entitat pot fixar preus públics per sota del límit que preveu l'apartat anterior. En aquests casos s'han de consignar als pressupostos de l'entitat les dotacions oportunes per cobrir la diferència resultant si n'hi ha.

Article 45. Gestió.

Les entitats locals poden exigir els preus públics en règim d'autoliquidació.

SECCIÓ 4a COBRAMENT

Article 46. Cobrament.

1. L'obligació de pagar el preu públic neix des que s'iniciï la prestació del servei o la realització de l'activitat, si bé les entitats poden exigir el dipòsit previ del seu import total o parcial.
2. Quan per causes no imputables a l'obligat al pagament del preu, el servei o l'activitat no es presti o es dugui a terme, és procedent la devolució de l'import corresponent.
3. Els deutes per preus públics es poden exigir pel procediment administratiu de constrenyiment.

SECCIÓ 5a FIXACIÓ

Article 47. Fixació.

1. L'establiment o la modificació dels preus públics correspon al ple de la corporació, sense perjudici de les seves facultats de delegació a la comissió de govern, de conformitat amb l'article 23.2.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

2. Les entitats locals poden atribuir als seus organismes autònoms la fixació dels preus públics, establerts per aquelles, corresponents als serveis a càrrec d'aquests organismes, excepte quan els preus no en cobreixin el cost. Aquesta atribució es pot fer, així mateix i en els mateixos termes, respecte dels consorcis, llevat que se'n digui una altra cosa als seus estatuts.

En els dos casos, els organismes autònoms i els consorcis han de trametre a l'ens local de què depenguin una còpia de la proposta i de l'estat econòmic del qual es desprengui que els preus públics cobreixen el cost del servei.

CAPÍTOL VII **Operacions de crèdit**

Article 48. Àmbits subjectiu i objectiu.

En els termes que preveu aquesta Llei, les entitats locals, els seus organismes autònoms i els ens i les societats mercantils dependents poden concertar operacions de crèdit en totes les seves modalitats, tant a curt com a llarg termini, així com operacions financeres de cobertura i gestió del risc del tipus d'interès i del tipus de canvi.

Article 49. Finalitat, instruments i garanties reals i financeres.

1. Per finançar les seves inversions, així com per substituir totalment o parcialment operacions preexistents, les entitats locals, els seus organismes autònoms i els ens i societats mercantils dependents, que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos de mercat, poden acudir al crèdit públic i privat, a llarg termini, en qualsevol de les seves formes.

2. El crèdit es pot instrumentar mitjançant:

- a) Emissió pública de deute.
- b) Contractació de préstecs o crèdits.
- c) Qualsevol altra apel·lació al crèdit públic o privat.
- d) Conversió i substitució total o parcial d'operacions preexistents.

3. El deute públic de les entitats locals i els títols valors de caràcter equivalent emesos per aquestes gaudeixen dels mateixos beneficis i condicions que el deute públic emès de l'Estat.

4. Per als casos excepcionals que preveuen els articles 177.5 i 193.2 d'aquesta Llei, el crèdit només es pot instrumentar mitjançant préstecs o crèdits concertats amb entitats financeres.

5. El pagament de les obligacions derivades de les operacions de crèdit es pot garantir de la manera següent:

A) Si es tracta d'operacions de crèdit a curt termini:

- a) En el cas que preveu l'article 51.a) mitjançant l'afectació dels recursos tributaris objecte de l'avançament, meritats en l'exercici econòmic, fins al límit màxim d'avançament o avançaments concedits.
- b) En les operacions de préstec o crèdit concertades per organismes autònoms i societats mercantils dependents, amb avals concedits per la corporació corresponent. Quan la participació social sigui detinguda per diverses entitats locals, l'aval ha de quedar limitat, per a cada partícip, al seu percentatge de participació en el capital social.
- c) Amb l'afectació d'ingressos procedents de contribucions especials, taxes i preus públics.

B) Si es tracta d'operacions de crèdit a llarg termini:

- a) Amb la constitució de garantia real sobre béns patrimonials.
- b) Amb l'instrument que preveu l'apartat A).b) anterior.

- c) Amb l'afectació d'ingressos procedents de contribucions especials, taxes i preus públics, sempre que hi hagi una relació directa entre els recursos esmentats i la despesa per finançar amb l'operació de crèdit.
- d) Quan es tracti d'inversions cofinançades amb fons procedents de la Unió Europea o amb aportacions de qualsevol administració pública, amb la mateixa subvenció de capital, sempre que hi hagi una relació directa d'aquesta amb la despesa finançada amb l'operació de crèdit.

6. Les corporacions locals, quan ho considerin convenient per als seus interessos i a l'efecte de facilitar la realització d'obres i prestació de serveis de competència seva, poden concedir el seu aval a les operacions de crèdit, sigui quina sigui la naturalesa i sempre de manera individualitzada per a cada operació, que concertin persones o entitats amb les quals aquelles contractin obres o serveis, o que explotin concessions que hagin de revertir en l'entitat respectiva.

7. Les corporacions locals també poden concedir avals a societats mercantils participades per persones o entitats privades, en què tinguin una quota de participació en el capital social no inferior al 30 per cent.

L'aval no pot garantir un percentatge del crèdit superior al de la seva participació en la societat.

8. Les operacions a què es refereixen els dos apartats anteriors estan sotmeses a fiscalització prèvia i l'import del préstec garantit no pot ser superior al que hagi suposat el finançament directe mitjançant crèdit de l'obra o del servei per la mateixa entitat.

Article 50. Inclusió de les operacions de crèdit en el pressupost aprovat.

La concertació de qualsevol de les modalitats de crèdit que preveu aquesta Llei, excepte la que regula l'article 149, requereix que la corporació o entitat corresponent disposi del pressupost aprovat per a l'exercici en curs, condició que s'ha de justificar en el moment de subscriure el corresponent contracte, pòlissa o document mercantil en què se suporti l'operació, davant l'entitat financera corresponent i davant el fedatari públic que intervingui o formalitzi el document.

Excepcionalment, quan es produeixi la situació de pròrroga del pressupost, es poden concertar les modalitats següents d'operacions de crèdit:

- a) Operacions de tresoreria, dins els límits fixats per la Llei, sempre que les concertades siguin reembossades i es justifiqui la condició esmentada de la forma que assenyala el paràgraf primer d'aquest article.
- b) Operacions de crèdit a llarg termini per al finançament d'inversions vinculades directament a modificacions de crèdit tramitades en la forma que preveuen els apartats 1, 2, 3 i 6 de l'article 177.

Article 51. Operacions de crèdit a curt termini.

Per atendre necessitats transitòries de tresoreria, les entitats locals poden concertar operacions de crèdit a curt termini, que no excedeixi l'any, sempre que en conjunt no superin el 30 per cent dels seus ingressos liquidats per operacions corrents en l'exercici anterior, llevat que l'operació s'hagi de dur a terme en el primer semestre de l'any sense que s'hagi produït la liquidació del pressupost de l'exercici, cas en què s'ha de prendre en consideració la liquidació de l'exercici anterior a aquest últim. A aquests efectes tenen la consideració d'operacions de crèdit a curt termini, entre d'altres, les següents:

- a) Els avançaments que es perceben d'entitats financeres, amb intermediació dels òrgans de gestió recaptadora o sense, a càrrec dels productes recaptadors dels impostos meritats en cada exercici econòmic i liquidats a través d'un padró o matrícula.
- b) Els préstecs i crèdits concedits per entitats financeres per cobrir desfasaments transitoris de tresoreria.
- c) Les emissions de deute per un termini de no més d'un any.

Article 52. Concertació d'operacions de crèdit: règim jurídic i competències.

1. En la concertació o modificació de tota classe d'operacions de crèdit amb entitats financeres de qualsevol naturalesa, l'activitat de les quals estigui sotmesa a normes de dret privat, vinculades a la gestió del pressupost en la forma que preveu la secció 1a del capítol I del títol VI d'aquesta Llei, és aplicable el que preveu l'article 3.1.k) del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques.

En cas que no hi hagi previsions pressupostàries a aquest efecte, és aplicable, en tot cas, l'article 9.1 i 3 del dit text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, llevat que es faci l'oportuna adaptació del pressupost o de les seves bases d'execució, com a condició prèvia a la viabilitat dels compromisos adquirits per subscriure l'operació de crèdit corresponent. Aquesta modificació s'ha de dur a terme per acord del ple de la corporació, en qualsevol cas.

2. La concertació o modificació de qualssevol operacions s'ha d'acordar amb l'informe previ de la intervenció en què, especialment, s'ha d'analitzar la capacitat de l'entitat local per fer front, en el temps, a les obligacions que se'n deriven per a l'entitat.

Els presidents de les corporacions locals poden concertar les operacions de crèdit a llarg termini previstes al pressupost, l'import acumulat de les quals, dins cada exercici econòmic, no superi el 10 per cent dels recursos de caràcter ordinari previstos al pressupost. La concertació de les operacions de crèdit a curt termini els correspon quan l'import acumulat de les operacions vives d'aquesta naturalesa, inclosa la nova operació, no superi el 15 per cent dels recursos corrents liquidats en l'exercici anterior.

Una vegada superats els límits esmentats, l'aprovació correspon al ple de la corporació local.

Article 53. Operacions de crèdit a llarg termini: règim d'autorització.

1. No es poden concertar noves operacions de crèdit a llarg termini, incloent les operacions que modifiquin les condicions contractuals o afegeixin garanties addicionals amb intermediació de tercers o sense, ni concedir avals, ni substituir operacions de crèdit concertades abans per part de les entitats locals, els seus organismes autònoms i els ens i societats mercantils dependents, que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos de mercat sense l'autorització prèvia dels òrgans competents del Ministeri d'Hisenda o, en el cas d'operacions denominades en euros que es duguin a terme dins de l'espai territorial dels països pertanyents a la Unió Europea i amb entitats financeres residents en algun d'aquests països, de la comunitat autònoma a què l'entitat local pertanyi que tingui atribuïda competència en la matèria al seu estatut, quan dels estats financers que reflecteixin la liquidació dels pressupostos, els resultats corrents i els resultats de l'activitat ordinària de l'últim exercici, es dedueixi un estalvi net negatiu.

A aquests efectes s'entén per estalvi net de les entitats locals i els seus organismes autònoms de caràcter administratiu la diferència entre els drets liquidats pels capítols u al cinc, tots dos inclusivament, de l'estat d'ingressos, i de les obligacions reconegudes pels capítols u, dos i quatre de l'estat de despeses, minorada en l'import d'una anualitat teòrica d'amortització de l'operació projectada i de cadascun dels préstecs i emprèstits propis i avalats a tercers pendents de reembossament.

L'import de l'anualitat teòrica d'amortització, de cadascun dels préstecs a llarg termini concertats i dels avalats per la corporació pendents de reembossament, així com la de l'operació projectada, es determina en tot cas, en termes constants, incloent-hi els interessos i la quota anual d'amortització, sigui quina sigui la modalitat i condicions de cada operació.

Es considera estalvi net en els organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg els resultats corrents de l'exercici i, en les societats mercantils locals, els resultats de l'activitat ordinària, exclosos els interessos de préstecs o emprèstits, en els dos casos, i minorats en una anualitat teòrica d'amortització, tal com es defineix al paràgraf anterior, igualment en els dos casos.

A l'estalvi net, no s'hi inclouen les obligacions reconegudes, derivades de modificacions de crèdits, que hagin estat finançades amb romanent líquid de tresoreria.

No s'inclouen en el càlcul de les anualitats teòriques les operacions de crèdit garantides amb hipoteques sobre béns immobles, en proporció a la part del préstec afectat per aquesta garantia.

Si l'objecte de l'activitat de l'organisme autònom o societat mercantil local és la construcció d'habitatges, el càlcul de l'estalvi net s'obté prenent la mitjana dels dos últims exercicis.

Quan l'estalvi net sigui de signe negatiu, el ple de la corporació respectiva ha d'aprovar un pla de sanejament financer per dur a terme en un termini de no més de tres anys, en què s'adoptin mesures de gestió, tributàries, financeres i pressupostàries que permetin com a mínim ajustar a zero l'estalvi net negatiu de l'entitat, l'organisme autònom o la societat mercantil. Aquest pla s'ha de presentar conjuntament amb la sol·licitud de l'autorització corresponent.

2. Necessiten l'autorització dels òrgans esmentats a l'apartat 1 anterior les operacions de crèdit a llarg termini de qualsevol naturalesa, inclòs el risc deduït dels avals, quan el volum total del capital viu de les operacions de crèdit vigents a curt i llarg termini, incloent-hi l'import de l'operació projectada, excedeixi el 110 per cent dels ingressos corrents liquidats o meritats en l'exercici immediatament anterior o, si no n'hi ha, en el precedent a aquest últim quan el còmput s'hagi de fer en el primer semestre de l'any i no s'hagi liquidat el pressupost corresponent a aquell, segons les xifres deduïdes dels estats comptables consolidats de les entitats esmentades a l'apartat 1 d'aquest article.

El càlcul del percentatge que regula el paràgraf anterior s'ha de dur a terme considerant les operacions de crèdit vigents, tant a curt com a llarg termini, valorades amb els mateixos criteris que s'han fet servir per incloure-les al balanç. El risc derivat dels avals es computa aplicant el mateix criteri anterior a l'operació avalada.

3. No cal presentar el pla de sanejament financer a què es refereix l'apartat 1 anterior en el cas d'autorització d'operacions de crèdit que tinguin per finalitat substituir operacions de crèdit a llarg termini concertades anteriorment, en la forma que preveu la Llei , amb la finalitat de disminuir la càrrega financera o el risc de les operacions esmentades, respecte a les obligacions derivades de les pendents de venciment.

4. No obstant el que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors, les entitats locals de més de 200.000 habitants poden optar per substituir les autoritzacions que s'hi preceptuen per la presentació d'un escenari de consolidació pressupostària, perquè l'aprovi l'òrgan competent.

L'escenari de consolidació pressupostària ha de contenir el compromís per part de l'entitat local, aprovat pel seu ple, del límit màxim del dèficit no financer, i l'import màxim de l'endeutament per a cada un dels tres exercicis següents.

L'òrgan competent per aprovar l'escenari de consolidació pressupostària és aquell a què correspon l'autorització de les operacions d'endeutament, amb l'informe previ del Ministeri d'Hisenda en el cas que la competència sigui de la comunitat autònoma. En el cas que l'escenari de consolidació pressupostària contingui alguna operació de les enumerades a l'apartat 5 d'aquest article, l'autorització corresponent al Ministeri d'Hisenda, amb l'informe previ, si s'escau, de la comunitat autònoma amb competència en la matèria.

5. En tot cas necessiten l'autorització del Ministeri d'Hisenda les operacions de crèdit a curt i llarg termini, la concessió d'avals, i les altres operacions que modifiquin les condicions contractuals o afegixin garanties addicionals, amb intermediació de tercers o sense, en els casos següents:

a) Les que es formalitzin a l'exterior o amb entitats financeres no residents a Espanya, sigui quina sigui la divisa que serveixi de determinació del capital de l'operació projectada, incloses les cessions a entitats financeres no residents de les participacions, que tinguin entitats residents, en crèdits atorgats a les

entitats locals, els seus organismes autònoms i els ens i les societats mercantils dependents, que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos de mercat.

b) Les que s'instrumentin mitjançant emissions de deute o qualsevol altra forma d'apel·lació al crèdit públic, sense perjudici del que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

En relació amb el que preveu el paràgraf a) anterior, no es consideren finançament exterior les operacions denominades en euros que es duiguin a terme dins l'espai territorial dels països pertanyents a la Unió Europea i amb entitats financeres residents en algun d'aquests països. Aquestes operacions han de ser, en tot cas, comunicades prèviament al Ministeri d'Hisenda.

6. En els casos en que, d'acord amb les regles que estableix aquest article, calgui autorització per concertar l'operació d'endeutament, no poden adquirir ferma els compromisos de despesa vinculats a l'operació, fins que no es disposi de l'autorització corresponent.

7. Per atorgar l'autorització de les operacions a què es refereixen els apartats anteriors, l'òrgan autoritzant ha de tenir en compte, amb caràcter preferent, el compliment del principi d'estabilitat pressupostària que estableix la Llei general d'estabilitat pressupostària.

Així mateix, cal atènyer-se a la situació econòmica de l'entitat, organisme autònom o societat mercantil local peticionaris, deduïda almenys de l'anàlisi i de la informació comptable a la qual es fa referència en l'apartat 1 d'aquest article, inclòs el càlcul del romanent de tresoreria, de l'estat de previsió de moviments i situació del deute i, a més, el termini d'amortització de l'operació, a la futura rendibilitat econòmica de la inversió per realitzar i a les altres condicions de tota mena que comporti el crèdit per concertar o per modificar.

8. Els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda han de tenir coneixement de les operacions de crèdit autoritzades per les comunitats autònomes, així com de les que no requereixin autorització, de la manera com s'estableixi per reglament.

9. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat, anualment, poden fixar límits d'accés al crèdit de les entitats locals quan es donin circumstàncies que conjunturalment puguin aconsellar aquesta mesura per raons de política econòmica general.

Article 54. Operacions de crèdit a llarg termini d'organismes autònoms i societats mercantils.

Els organismes autònoms i els ens i les societats mercantils dependents necessiten l'autorització prèvia del ple de la corporació i l'informe de la intervenció per concertar operacions de crèdit a llarg termini.

Article 55. Central d'informació de riscos.

1. El Ministeri d'Hisenda ha de mantenir una central de riscos que proveeixi d'informació sobre les diferents operacions de crèdit concertades per les entitats locals i les càrregues financeres que suposin. Els bancs, les caixes d'estalvis i altres entitats financeres, així com les diferents administracions públiques han de trametre les dades necessàries amb aquesta finalitat, que tenen caràcter públic en la forma que el Ministeri d'Hisenda assenyali.

2. El Banc d'Espanya ha de col·laborar amb els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda amb la finalitat de subministrar la informació que es rebí a través del seu Servei Central d'Informació de Riscos, establert en virtut de l'article 16 del Decret llei 18/1962, de 7 de juny, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya, sobre endeutament de les corporacions locals en la forma i amb l'abast i la periodicitat que s'estableixi.

3. Amb independència d'això, els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda poden requerir al Banc d'Espanya l'obtenció d'altres dades concretes relatives a l'endeutament de les corporacions locals amb

entitats financeres declarants al Servei Central d'Informació de Riscos en els termes que es fixin per reglament.

4. Igualment, les corporacions locals han d'informar als òrgans competents del Ministeri d'Hisenda sobre la resta del seu endeutament i càrregues financeres, en la forma i amb l'abast, el contingut i la periodicitat, que s'estableixin per reglament.

TÍTOL II Recursos dels municipis

CAPÍTOL I Enumeració

Article 56. Recursos dels municipis.

La hisenda dels municipis està constituïda pels recursos enumerats a l'article 2 d'aquesta Llei en els termes i amb les especialitats que recull aquest títol.

CAPÍTOL II Tributs propis

SECCIÓ 1a TAXES

Article 57. Taxes.

Els ajuntaments poden establir i exigir taxes per la prestació de serveis o la realització d'activitats de competència seva i per la utilització privativa o l'aprofitament especial dels béns del domini públic municipal, segons les normes incloses a la secció 3a del capítol III del títol I d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a CONTRIBUCIONS ESPECIALS

Article 58. Contribucions especials.

Els ajuntaments poden establir i exigir contribucions especials per la realització d'obres o per l'establiment o l'ampliació de serveis municipals, segons les normes incloses a la secció 4a del capítol III del títol I d'aquesta Llei.

SECCIÓ 3a IMPOSTOS

Subsecció 1a Disposició general

Article 59. Enumeració d'impostos.

1. Els ajuntaments, d'acord amb aquesta Llei i les disposicions que la despleguen, han d'exigir els impostos següents:

- a) Impost sobre béns immobles.
- b) Impost sobre activitats econòmiques.
- c) Impost sobre vehicles de tracció mecànica.

2. Així mateix, els ajuntaments poden establir i exigir l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres i l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, d'acord amb aquesta Llei, les disposicions que la despleguin i les ordenances fiscals respectives.

Subsecció 2a Impost sobre béns immobles

Article 60. Naturalesa.

L'impost sobre béns immobles és un tribut directe de caràcter real que grava el valor dels béns immobles en els termes que estableix aquesta Llei.

Article 61. Fet imposable i casos de no subjecció.

1. Constitueix el fet imposable de l'impost la titularitat dels drets següents sobre els béns immobles rústics i urbans i sobre els immobles de característiques especials:

- a) D'una concessió administrativa sobre els immobles o sobre els serveis públics a què estiguin afectes.
- b) D'un dret real de superfície.
- c) D'un dret real d'usdefruit.
- d) Del dret de propietat.

2. La realització del fet imposable que correspongui entre els definits a l'apartat anterior per l'ordre en aquest establert determinarà la no subjecció de l'immoble urbà o rústic a les restants modalitats en el mateix previst. Als immobles de característiques especials s'aplicarà aquesta mateixa prelación, excepte quan els drets de concessió que puguin recaure sobre l'immoble no exhaurixin la seva extensió superficial, supòsit en el què també es realitzarà el fet imposable pel dret de propietat sobre la part de l'immoble no afectada per una concessió.

3. Als efectes d'aquest impost, tenen la consideració de béns immobles rústics, de béns immobles urbans i de béns immobles de característiques especials els que defineixen d'aquesta manera les normes reguladores del Cadastre immobiliari.

4. En cas que un mateix immoble estigui localitzat en diferents termes municipals, a l'efecte d'aquest impost s'entén que pertany a cadascun d'aquests per la superfície que ocupi al terme municipal respectiu.

5. No estan subjectes a aquest impost:

- a) Les carreteres, els camins, les altres vies terrestres i els béns del domini públic maritimoterrestre i hidràulic, sempre que siguin d'aprofitament públic i gratuït.
- b) Els següents béns immobles propietat dels municipis en què estiguin enclavats:
Els de domini públic afectes a ús públic.
Els de domini públic afectes a un servei públic gestionat directament per l'ajuntament, excepte quan es tracti d'immobles cedits a tercers mitjançant contraprestació.

Els béns patrimonials, exceptuant-ne igualment els cedits a tercers mitjançant contraprestació.

Article 62. Exempcions.

1. N'estan exempts els immobles següents:

- a) Els que siguin propietat de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals que estiguin directament afectes a la seguretat ciutadana i als serveis educatius i penitenciaris, així com els de l'Estat afectes a la defensa nacional.
- b) Els béns comunals i les forests veïnals en mà comuna.
- c) Els de l'Església Catòlica, en els termes que preveu l'Acord entre l'Estat Espanyol i la Santa Seu sobre assumptes econòmics, de 3 de gener de 1979, i els de les associacions confessionals no catòliques legalment reconegudes, en els termes que estableixen els acords respectius de cooperació subscrits en virtut del que disposa l'article 16 de la Constitució.
- d) Els de la Creu Roja Espanyola.

e) Els immobles a què sigui aplicable l'exempció en virtut de convenis internacionals en vigor i, amb la condició de reciprocitat, els dels governs estrangers destinats a la seva representació diplomàtica, consular, o als seus organismes oficials.

f) La superfície de les forests poblades amb espècies de creixement lent determinades per reglament, el principal aprofitament de les quals sigui la fusta o el suro, sempre que la densitat de l'arbrat sigui la pròpia o normal de l'espècie de què es tracti.

g) Els terrenys ocupats per les línies de ferrocarrils i els edificis enclavats als mateixos terrenys, que estiguin dedicats a estacions, magatzems o a qualsevol altre servei indispensable per a l'explotació de les línies esmentades. Per tant, no n'estan exempts els establiments d'hoteleria, espectacles, comercials i d'esplai, les cases destinades a habitatges dels empleats, les oficines de la direcció ni les instal·lacions fabrils.

2. Així mateix, amb la sol·licitud prèvia, n'estan exempts:

a) Els béns immobles que es destinin a l'ensenyament per centres docents acollits, totalment o parcialment, al règim de concert educatiu, quant a la superfície afectada a l'ensenyament concertat.

Aquesta exempció ha de ser compensada per l'Administració competent.

b) Els declarats expressament i individualitzadament monument o jardí històric d'interès cultural, mitjançant reial decret en la forma establerta per l'article 9 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni històric espanyol, i inscrits en el registre general a què es refereix l'article 12 com a integrants del Patrimoni històric espanyol, així com els inclosos a les disposicions addicionals primera, segona i cinquena de la dita Llei.

Aquesta exempció no inclou qualsevol classes de béns urbans ubicats dins del perímetre delimitatiu de les zones arqueològiques i els llocs i conjunts històrics, que hi estiguin globalment integrats, sinó, exclusivament, els que compleixin les condicions següents:

En zones arqueològiques, els inclosos com a objecte de protecció especial a l'instrument de planejament urbanístic a què es refereix l'article 20 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni històric espanyol.

En llocs o conjunts històrics, els que comptin amb una antiguitat igual o superior a cinquanta anys i estiguin inclosos al catàleg que preveu el Reial decret 2159/1978, de 23 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de planejament per al desplegament i l'aplicació de la Llei sobre règim del sòl i ordenació urbana, com a objecte de protecció integral en els termes que preveu l'article 21 de la Llei 16/1985, de 25 de juny.

c) La superfície de les forests en què es duuguin a terme repoblacions forestals o regeneració de masses arbrades subjectes a projectes d'ordenació o plans tècnics aprovats per l'Administració forestal. Aquesta exempció té una durada de 15 anys, comptats a partir del període impositiu següent a aquell en què se'n faci la sol·licitud.

3. Les ordenances fiscals poden regular una exempció a favor dels béns de què siguin titulars els centres sanitaris de titularitat pública, sempre que estiguin directament afectats al compliment de les finalitats específiques d'aquests centres. La regulació dels restants aspectes substantius i formals d'aquesta exempció s'ha d'establir en l'ordenança fiscal.

4. Els ajuntaments, per raó de criteris d'eficiència i economia en la gestió recaptadora del tribut, poden establir l'exempció dels immobles rústics i urbans la quota líquida dels quals no superi la quantia que es determini mitjançant ordenança fiscal, i a aquests efectes es pot prendre en consideració, per als primers, la quota agrupada que resulti del que preveu l'apartat 2 de l'article 77 d'aquesta Llei.

Article 63. Subjecte passiu.

1. Són subjectes passius, a títol de contribuents, les persones naturals i jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que tinguin la titularitat del dret que, en cada cas, sigui constitutiu del fet imposable d'aquest impost.

En el cas de béns immobles de característiques especials, quan la condició de contribuents recaigui en un o en varis concessionaris, cadascú d'ells ho serà per la seva quota, que es determinarà per la part del valor cadastral que correspongui a la superfície concedida i a la construcció directament vinculada a cada concessió. Sense perjudici del deure dels concessionaris de formalitzar les declaracions a que es refereix l'article 76 d'aquesta Llei, l'ens u organisme públic al què s'hagi afectat o adscrit l'immoble o aquell al càrrec del qual es trobi la seva administració i gestió, estarà obligats a subministrar anualment al Ministeri d'Economia i Hisenda la informació relativa a aquestes concessions en els termes i altres condicions que es determinin per ordre.

Per a aquesta mateixa classe d'immobles, quan el propietari tingui la condició de contribuent a raó de la superfície no afectada per les concessions, actuarà como substitut del mateix l'ens u organisme públic al què es refereix el paràgraf anterior, el qual no podrà repercutir en el contribuent l'import del deute tributària satisfet.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable sense perjudici de la facultat del subjecte passiu de repercutir la càrrega tributària suportada de conformitat amb les normes de dret comú.

Les Administracions públiques i els ens u organismes a què es refereix l'apartat anterior repercutiran la part de la quota líquida de l'impost que correspongui als qui, no reunint la condició de subjecte passiu, facin ús mitjançant contraprestació dels seus béns demaniais o patrimonials, els quals estaran obligats a suportar la repercussió. A aquest efecte la quota repercutible es determinarà per la part del valor cadastral que correspongui a la superfície utilitzada i a la construcció directament vinculada a cada arrendatari o cessionari del dret d'ús.

Article 64. Afecció real en la transmissió i responsabilitat solidària en la cotitularitat.

1. En els casos de canvi, per qualsevol causa, en la titularitat dels drets que constitueixen el fet imposable d'aquest impost, els béns immobles objecte dels drets queden afectes al pagament de la totalitat de la quota tributària, en règim de responsabilitat subsidiària, en els termes que preveu la Llei general tributària. A aquests efectes, els notaris han de sol·licitar informació i advertir expressament els compareixents, en els documents que autoritzin sobre els deutes pendents per l'impost sobre béns immobles associats a l'immoble que es transmet, sobre el termini dins el qual estan obligats els interessats a presentar declaració per l'impost, quan aquesta obligació subsisteixi perquè no s'ha aportat la referència cadastral de l'immoble, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 43 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari i altres normes tributàries, sobre l'afecció dels béns al pagament de la quota tributària i, així mateix, sobre les responsabilitats en què incorrin per la falta de presentació de declaracions, el fet de no efectuar-les dins el termini o la presentació de declaracions falses, incompletes o inexactes, de conformitat amb el que preveuen l'article 70 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari i altres normes tributàries.

2. Responen solidàriament de la quota d'aquest impost, i en proporció a les seves participacions respectives, els copartícpis o cotitulars de les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, si figuren inscrits d'aquesta manera en el Cadastre immobiliari. Si no hi figuren inscrits, la responsabilitat s'ha d'exigir per parts iguals en tot cas.

Article 65. Base imposable.

La base imposable d'aquest impost està constituïda pel valor cadastral dels béns immobles, que es determina, es notifica i és susceptible d'impugnació de conformitat amb el que disposen les normes reguladores del Cadastre immobiliari.

Article 66. Base liquidable.

1. La base liquidable d'aquest impost és el resultat de practicar en la base imposable la reducció a què es refereixen els articles següents.

2. La base liquidable s'ha de notificar conjuntament amb la base imposable en els procediments de valoració col·lectiva. Aquesta notificació ha d'incloure la motivació de la reducció aplicada mitjançant la indicació del valor base que correspongui a l'immoble així com dels imports de la reducció esmentada i de la base liquidable del primer any de vigència del nou valor cadastral en aquest impost.

Sense perjudici d'això, que és aplicable en els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general, en els de caràcter parcial i simplificat, la motivació ha de consistir en l'expressió de les dades indicades al paràgraf anterior, referides a l'exercici en què es practiqui la notificació.

3. Quan es produeixin alteracions de termes municipals i mentre no s'aprovi una nova ponència de valors, els béns immobles que passin a formar part d'un altre municipi han de mantenir el mateix règim d'assignació de bases imposables i liquidables que tinguin en el d'origen.

4. En els procediments de valoració col·lectiva, la determinació de la base liquidable és competència de la Direcció General del Cadastre i objecte de recurs davant els tribunals econòmics administratius de l'Estat.

Article 67. Reducció en la base imposable.

1. La reducció en la base imposable és aplicable als béns immobles urbans i rústics que estiguin en algunes d'aquestes dues situacions:

a) Immobles el valor cadastral dels quals s'incrementi, com a conseqüència de procediments de valoració col·lectiva de caràcter general en virtut de:

1r L'aplicació de la primera ponència total de valors aprovada després de l'1 de gener de 1997.

2n L'aplicació de successives ponències totals de valors que s'aprovin una vegada transcorregut el període de reducció que estableix l'article 68.1 d'aquesta Llei.

b) Immobles situats en municipis per a què s'hagi aprovat una ponència de valors que hagi donat lloc a l'aplicació de la reducció que preveu el paràgraf a) anterior i el valor cadastral dels quals s'alteri, abans de finalitzar el termini de reducció, per alguna de les causes següents:

1r Procediments de valoració col·lectiva de caràcter general.

2n Procediments de valoració col·lectiva de caràcter parcial.

3r Procediments simplificats de valoració col·lectiva.

4t Procediments d'inscripció mitjançant declaracions, comunicacions, sol·licituds, compensació de discrepàncies i inspecció cadastral.

2. Tractant-se de béns immobles de característiques especials, la reducció a la base imposable únicament procedirà quan el valor cadastral resultant de l'aplicació d'una nova ponència de valors especial superi el doble del que, com immoble d'aquesta classe, tingués prèviament assignat. En defecte d'aquest valor, s'agafarà com a tal el 40 per cent del que resulta de la nova ponència.

3. Aquesta reducció s'aplica d'ofici sense que calgui que els subjectes passius de l'impost ho sol·licitin prèviament i no dóna lloc a la compensació que estableix l'article 9 d'aquesta Llei.

4. La reducció que estableix aquest article no s'aplica respecte de l'increment de la base imposable dels immobles que resulti d'actualitzar-ne els valors cadastrals per aplicació dels coeficients que estableixen les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Article 68. Durada i quantia de la reducció.

1. La reducció s'aplica durant un període de nou anys a comptar de l'entrada en vigor dels nous valors cadastrals, sense perjudici del que disposa l'article 70 d'aquesta Llei.

2. La quantia de la reducció és el resultat d'aplicar un coeficient reductor, únic per a tots els immobles afectats del municipi, a un component individual de la reducció, calculat per a cada immoble.

3. El coeficient reductor té el valor de 0,9 el primer any de la seva aplicació i va disminuint en 0,1 anualment fins a desaparèixer.

4. El component individual de la reducció, en cada any, és la diferència positiva entre el nou valor cadastral que correspongui a l'immoble en el primer exercici de la seva vigència i el seu valor base. Aquesta diferència es divideix per l'últim coeficient reductor aplicat quan es donin els supòsits de l'article 67, apartat 1.b).2n i b).3r, d'aquesta Llei.

No obstant, tractant-se de béns immobles de característiques especials el component individual de la reducció serà, en cada any, la diferència positiva entre el nou valor cadastral que correspongui a l'immoble en el primer exercici de la seva vigència i el doble del valor a què es refereix l'article 67.2 que, a aquests efectes, s'agafarà com valor base.

Article 69. Valor base de la reducció.

El valor base és la base liquidable de l'exercici immediatament anterior a l'entrada en vigor del nou valor cadastral, excepte quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Per als immobles en què, s'hagin produït alteracions susceptibles d'inscripció cadastral abans de la modificació del planejament o de l'1 de gener de l'any anterior a l'entrada en vigor dels valors cadastrals resultants de les ponències de valors a les quals es refereix l'article 67, i encara no se n'hagi modificat el valor cadastral en el moment de l'aprovació de les alteracions, el valor base ha de ser l'import de la base liquidable que d'acord amb les alteracions esmentades correspongui a l'exercici immediatament anterior a l'entrada en vigor dels nous valors cadastrals per aplicar a aquests béns la ponència de valors anterior a l'última aprovada.

b) Per als immobles a què es refereix l'article 67, a l'apartat 1.b).4t, el valor base és el resultat de multiplicar el nou valor cadastral per un quocient, determinat per la Direcció General del Cadastre que, calculat amb els seus dos primers decimals, s'obté de dividir el valor cadastral mitjà de tots els immobles de la mateixa classe del municipi inclosos a l'últim padró entre la mitjana dels valors cadastrals resultants d'aplicar la nova ponència de valors.

En els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general, una vegada aprovada la ponència de valors corresponent, la Direcció General del Cadastre ha de fer públics el valor cadastral mitjà de tots els immobles de la classe de què es tracti inclosos a l'últim padró del municipi i el valor cadastral mitjà resultant d'aplicar la nova ponència, abans d'iniciar les notificacions dels valors cadastrals. Els anuncis d'exposició pública d'aquests valors mitjans es publiquen per edictes en el butlletí oficial de la província, amb indicació del lloc i el termini, que no ha de ser de menys de 15 dies.

Així mateix, aquest valor base es fa servir per als immobles que s'hagin de valorar una altra vegada com a béns de classe diferent de la que tenien.

Article 70. Càlcul del període de reducció en casos especials.

1. En els casos que preveu l'article 67, apartat 1.b).1r, s'inicia el càlcul d'un nou període de reducció i s'extingeix el dret a aplicar la resta de la reducció que s'estigui aplicant.

2. En els casos que preveu l'article 67, apartats 1.b).2n, 3r i 4t, no s'inicia el càlcul d'un nou període de reducció i el coeficient reductor aplicat als immobles afectats pren el valor corresponent a la resta dels immobles del municipi.

Article 71. Quota íntegra i quota líquida.

1. La quota íntegra d'aquest impost és el resultat d'aplicar a la base liquidable el tipus de gravamen a què es refereix l'article següent.
2. La quota líquida s'obté minorant la quota íntegra en l'import de les bonificacions previstes legalment.

Article 72. Tipus de gravamen. Recàrrec per immobles urbans d'ús residencial desocupats amb caràcter permanent.

1. El tipus de gravamen mínim i supletori és el 0,4 per cent quan es tracti de béns immobles urbans i el 0,3 per cent quan es tracti de béns immobles rústics, i el màxim és l'1,10 per cent per als urbans i 0,90 per cent per als rústics.
2. El tipus de gravamen aplicable als béns immobles de característiques especials, que té caràcter supletori, és del 0,6 per cent. Els ajuntaments poden establir per a cada grup d'aquests existents al municipi un tipus diferenciat que, en cap cas, no ha de ser inferior al 0,4 per cent ni superior a l'1,3 per cent.
3. Els ajuntaments respectius poden incrementar els tipus que fixa l'apartat 1 amb els punts percentuals que per a cada cas s'indiquen, quan es doni alguna de les circumstàncies següents. En el cas que siguin diverses, es pot optar per fer ús de l'increment previst per a una de sola, algunes o totes aquestes:

Punts percentuals	Béns urbans	Béns rústics
A) Municipis que siguin capital de província o comunitat autònoma ...	0,07	0,06
B) Municipis en què es presti servei de transport públic col·lectiu de superfície	0,07	0,05
C) Municipis els ajuntaments dels quals prestin més serveis d'aquells a què estan obligats segons el que disposa l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril	0,06	0,06
D) Municipis en què els terrenys de naturalesa rústica representen més del 80 per cent de la superfície total del terme	0,00	0,15

4. Dins els límits resultants del que disposen els apartats anteriors, els ajuntaments poden establir, per als béns immobles urbans, exclosos els d'ús residencial, tipus diferenciats atenent els usos que estableix la normativa cadastral per valorar les construccions. Quan els immobles tinguin atribuïts diversos usos, s'ha d'aplicar el tipus corresponent a l'ús de l'edificació o dependència principal.

Aquests tipus només es poden aplicar, com a màxim, al 10 per cent dels béns immobles urbans del terme municipal que, per a cada ús, tingui un valor cadastral més alt, i a aquests efectes l'ordenança fiscal de l'impost ha d'assenyalar el llindar de valor corresponent per a tots o cadascun dels usos, a partir del qual seran aplicables els tipus incrementats.

Si es tracta d'immobles d'ús residencial que estiguin desocupats amb caràcter permanent, per complir les condicions que es determinin reglamentàriament, els ajuntaments poden exigir un recàrrec de fins al 50 per cent de la quota líquida de l'impost. Aquest recàrrec, que s'exigeix als subjectes passius d'aquest tribut i al qual, en què no preveu aquest paràgraf, són aplicables les seves disposicions reguladores, es merita el 31 de desembre i el liquiden anualment els ajuntaments, una vegada constatada la desocupació de l'immoble, juntament amb l'acte administratiu pel qual es declari la desocupació.

5. Per excepció, als municipis en què entrin en vigor nous valors cadastrals d'immobles rústics i urbans, resultants de procediments de valoració col·lectiva de caràcter general, els ajuntaments, durant un període màxim de sis anys, poden establir tipus de gravamen reduïts, que no poden ser inferiors al 0,1 per cent per als béns immobles urbans ni al 0,075 per cent, si es tracta d'immobles rústics.

6. Els ajuntaments que acordin nous tipus de gravamen, perquè el municipi respectiu està incurs en procediments de valoració col·lectiva de caràcter general, han d'aprovar aquests tipus provisionalment abans d'iniciar les notificacions individualitzades dels nous valors i, en tot cas, abans de l'1 de juliol de l'any immediatament anterior a aquell en què hagin de tenir efecte. S'ha de donar trasllat d'aquest acord a la Direcció General del Cadastre dins el termini esmentat.

7. En els casos a què es refereix l'apartat 3 de l'article 66 d'aquesta Llei, els ajuntaments apliquen als béns immobles rústics i urbans que passin a formar part del seu terme municipal el tipus de gravamen vigent al municipi d'origen, llevat que acordin establir-ne un altre de diferent.

Article 73. Bonificacions obligatòries.

1. Tenen dret a una bonificació d'entre el 50 i el 90 per cent en la quota íntegra de l'impost, sempre que ho sol·licitin els interessats abans de l'inici de les obres, els immobles que constitueixin l'objecte de l'activitat de les empreses d'urbanització, construcció i promoció immobiliària tant d'obra nova com de rehabilitació equiparable a aquesta, i no figurin entre els béns del seu immobilitzat. Si no hi ha un acord municipal, s'aplica als immobles esmentats la bonificació màxima que preveu aquest article.

El termini d'aplicació d'aquesta bonificació comprèn des del període impositiu següent a aquell en què s'iniciïn les obres fins al posterior a la seva finalització, sempre que durant aquest temps es duguin a terme obres d'urbanització o construcció efectiva, i sense que, en cap cas, pugui excedir tres períodes impositius.

2. Tenen dret a una bonificació del 50 per cent en la quota íntegra de l'impost, durant els tres períodes impositius següents al de l'atorgament de la qualificació definitiva, els habitatges de protecció oficial i els que s'hi puguin equiparar de conformitat amb la normativa de la comunitat autònoma respectiva. Aquesta bonificació es concedeix a petició de l'interessat, i es pot fer en qualsevol moment abans de la finalització dels tres períodes impositius de durada d'aquella i té efectes, si s'escau, des del període impositiu següent a aquell en què se sol·liciti.

Els ajuntaments poden establir una bonificació de fins al 50 per cent en la quota íntegra de l'impost, aplicable als immobles esmentats una vegada transcorregut el termini que preveu el paràgraf anterior. L'ordenança fiscal ha de determinar la durada i la quantia anual d'aquesta bonificació.

3. Tenen dret a una bonificació del 95 per cent de la quota íntegra i, si s'escau, del recàrrec de l'impost a què es refereix l'article 153 d'aquesta Llei, els béns rústics de les cooperatives agràries i d'explotació comunitària de la terra, en els termes que estableix la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.

4. Les ordenances fiscals han d'especificar els aspectes substantius i formals de les bonificacions indicades als apartats anteriors, així com les condicions de compatibilitat amb altres beneficis fiscals.

Article 74. Bonificacions potestatives.

1. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 90 per cent de la quota íntegra de l'impost a favor dels béns immobles urbans ubicats en àrees o zones del municipi que, de conformitat amb la legislació i el planejament urbanístics, corresponguin a assentaments de població singularitzats per la seva vinculació o preeminència d'activitats primàries de caràcter agrícola, ramader, forestal, pesquer o anàlogues i que disposin d'un nivell de serveis de competència municipal, infraestructures o equipaments col·lectius inferior a l'existent a les àrees o zones consolidades del municipi, sempre que les seves característiques econòmiques aconsellin una protecció especial.

Les característiques peculiars i l'àmbit dels nuclis de població, les àrees o les zones, així com les tipologies de les construccions i els usos del sòl necessaris per aplicar aquesta bonificació i la seva durada, la quantia anual i altres aspectes substantius i formals s'han d'especificar a l'ordenança fiscal.

2. Els ajuntaments, per a cada exercici, poden acordar l'aplicació als béns immobles d'una bonificació en la quota íntegra de l'impost equivalent a la diferència positiva entre la quota íntegra de l'exercici i la quota líquida de l'exercici anterior multiplicada aquesta última pel coeficient d'increment màxim anual de la quota líquida que estableixi l'ordenança fiscal per a cada un dels trams de valor cadastral i, si s'escau, per a cada una de les diverses classes de cultius o aprofitaments o de modalitats d'ús de les construccions que s'hi fixin i en què se situïn els diferents béns immobles del municipi.

Aquesta bonificació, la durada màxima de la qual no pot excedir tres períodes impositius, té efectivitat a partir de l'entrada en vigor de nous valors cadastrals de béns immobles d'una mateixa classe, resultants d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general d'àmbit municipal. Així mateix, l'ordenança ha de fixar les condicions de compatibilitat d'aquesta bonificació amb les altres que beneficiïn els mateixos immobles.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, en el cas que l'aplicació d'una altra bonificació conclogui en el període immediatament anterior a aquell en què s'hagi d'aplicar sobre aquest mateix immoble la bonificació a què es refereix aquest apartat, la quota sobre la qual s'aplica, si s'escau, el coeficient d'increment màxim anual ha de ser la quota íntegra de l'exercici anterior.

Quan en algun dels períodes impositius en què s'apliqui aquesta bonificació tingui efectivitat un canvi en el valor cadastral dels immobles, resultant d'alteracions susceptibles d'inscripció cadastral, del canvi de classe de l'immoble o d'un canvi d'aprofitament determinat per la modificació del planejament urbanístic, per calcular la bonificació s'ha de considerar quota líquida de l'exercici anterior la resultant d'aplicar el tipus de gravamen de l'any esmentat al valor base determinat de conformitat amb el que disposa l'article 69 d'aquesta Llei.

Les liquidacions tributàries resultants d'aplicar aquesta bonificació es regeixen pel que preveu l'article 102.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense que sigui necessària la notificació individual en els casos d'establiment, modificació o supressió d'aquella com a conseqüència de l'aprovació o modificació de l'ordenança fiscal.

2.bis. Els ajuntaments mitjançant ordenança podran regular una bonificació de fins el 95 per cent de la quota íntegra de l'impost a favor d'immobles d'organismes públics d'investigació i els d'ensenyament universitari.

3. Els ajuntaments, mitjançant ordenança, poden regular una bonificació de fins al 90 per cent de la quota íntegra de l'impost a favor de cada grup de béns immobles de característiques especials. L'ordenança ha d'especificar la durada, la quantia anual i altres aspectes substantius i formals relatius a aquesta bonificació.

4. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 90 per cent de la quota íntegra de l'impost a favor dels subjectes passius que tinguin la condició de titulars de família nombrosa. L'ordenança ha d'especificar la classe i les característiques dels béns immobles a què afecti, la durada, la quantia anual i altres aspectes substantius i formals d'aquesta bonificació, així com les condicions de compatibilitat amb altres beneficis fiscals.

5. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 50 per cent de la quota íntegra de l'impost per als béns immobles en què s'hagin instal·lat sistemes per a l'aprofitament tèrmic o elèctric de l'energia provinent del sol. L'aplicació d'aquesta bonificació està condicionada al fet que les instal·lacions per produir calor incloguin col·lectors que disposin de l'homologació corresponent per part de l'Administració competent. Els altres aspectes substantius i formals d'aquesta bonificació s'han d'especificar a l'ordenança fiscal.

Article 75. Meritació i període impositiu.

1. L'impost es merita el primer dia del període impositiu.
2. El període impositiu coincideix amb l'any natural.
3. Els fets, actes i negocis que han de ser objecte de declaració o comunicació davant el Cadastre immobiliari tenen efectivitat en la meritació d'aquest impost immediatament posterior al moment en què produeixin efectes cadastrals. L'efectivitat de les inscripcions cadastrals resultants dels procediments de valoració col·lectiva i de determinació del valor cadastral dels béns immobles de característiques especials coincideix amb la que preveuen les normes reguladores del Cadastre immobiliari.

Article 76. Declaracions i comunicacions davant el Cadastre immobiliari.

1. Les alteracions concernents als béns immobles susceptibles d'inscripció cadastral que tinguin transcendència a l'efecte d'aquest impost determinen l'obligació dels subjectes passius de formalitzar les declaracions conduents a inscriure'ls en el Cadastre immobiliari, de conformitat amb el que estableixen les seves normes reguladores.
2. Sense perjudici de la facultat de la Direcció General del Cadastre de requerir a l'interessat la documentació que en cada cas sigui pertinent, als municipis acollits mitjançant ordenança fiscal al procediment de comunicació que preveuen les normes reguladores del Cadastre immobiliari, les declaracions a les quals al·ludeix aquest article s'entenen realitzades quan les circumstàncies o alteracions a què es refereixen constin en la corresponent llicència o autorització municipal, cas en què el subjecte passiu queda exempt de l'obligació de declarar abans esmentada.
3. Els ajuntaments podran exigir l'acreditació de la presentació de la declaració cadastral de la nova construcció per a la tramitació del procediment de concessió de la llicència que autoritzi la primera ocupació dels immobles. En el cas que l'ajuntament s'hagués acollit al procediment de comunicació a què es refereix l'apartat anterior, en lloc de l'acreditació de la declaració es podrà exigir la informació complementària que resulti necessària per a la remissió de la comunicació.

Article 77. Gestió tributària de l'impost.

1. La liquidació i recaptació, així com la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària d'aquest impost, són competència exclusiva dels ajuntaments i comprenen les funcions de reconeixement i denegació d'exempcions i bonificacions, realització de les liquidacions conduents a la determinació dels deutes tributaris, emissió dels documents de cobrament, resolució dels expedients de devolució d'ingressos indeguts, resolució dels recursos que s'interposin contra els esmentats actes i actuacions per a l'assistència i informació al contribuent referides a les matèries incloses en aquest apartat.
2. Els ajuntaments poden agrupar en un únic document de cobrament totes les quotes d'aquest impost relatives a un mateix subjecte passiu quan es tracti de béns rústics situats en un mateix municipi.
3. Els ajuntaments han de determinar la base liquidable quan la base imposable resulti de la tramitació dels procediments de declaració, comunicació, sol·licitud, compensació de discrepàncies i inspecció cadastral que preveuen les normes reguladores del Cadastre immobiliari.
4. No és necessari notificar individualment les liquidacions tributàries en els casos en què, d'acord amb els articles 65 i següents d'aquesta Llei, s'hagin practicat prèviament les notificacions del valor cadastral i base liquidable que preveuen els procediments de valoració col·lectiva.

Una vegada transcorregut el termini d'impugnació que preveuen les notificacions sense que s'hagin fet servir els recursos pertinents, s'entenen consentides i fermes les bases imposable i liquidable notificades, sense que puguin ser objecte d'una impugnació nova quan es faci l'exacció anual de l'impost.

5. L'impost es gestiona a partir de la informació inclosa al padró cadastral i als altres documents que n'expressin les variacions elaborats a l'efecte per la Direcció General del Cadastre, sense perjudici de la competència municipal per qualificar immobles d'ús residencial desocupats. Aquest padró, que es forma anualment per a cada terme municipal, conté la informació relativa als béns immobles, separatament per als de cada classe, i ha de ser tramès a les entitats gestores de l'impost abans de l'1 de març de cada any.

6. Les dades incloses al padró cadastral i als altres documents esmentats a l'apartat anterior han de figurar en les llistes de cobrament, els documents d'ingrés i els justificants de pagament de l'impost sobre béns immobles.

7. En els casos en què, després de l'emissió dels documents a què es refereix l'apartat anterior, s'hagi acreditat la no coincidència del subjecte passiu amb el titular cadastral, les rectificacions que respecte a aquell pugui acordar l'òrgan gestor a l'efecte de liquidar l'impost meritat pel corresponent exercici, s'han comunicar immediatament a la Direcció General del Cadastre de la manera que aquesta determini. Aquesta liquidació té caràcter provisional quan no hi hagi un conveni de delegació de funcions entre el Cadastre i l'ajuntament o entitat local corresponent.

En aquest cas, a la vista de la informació tramesa, la Direcció General del Cadastre confirma o modifica el titular cadastral mitjançant un acord que comunica a l'ajuntament o entitat local perquè es practiqui, si s'escau, una liquidació definitiva.

8. Els ajuntaments exerceixen directament les competències que aquest article els atribueix amb relació a l'impost sobre béns immobles o a través dels convenis o altres fórmules de col·laboració que se subscriuguin amb qualsevol de les administracions públiques en els termes que preveu la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, amb aplicació de manera supletòria del que disposa el títol I de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Sense perjudici d'això, les entitats locals reconegudes per les lleis i les comunitats autònomes uniprovincials en què s'integrin els ajuntaments respectius han d'assumir l'exercici de les competències esmentades quan ho solliciti l'ajuntament interessat, de la manera i dins els terminis que s'estableixin per reglament.

Subsecció 3a Impost sobre activitats econòmiques

Article 78. Naturalesa i fet imposable.

1. L'impost sobre activitats econòmiques és un tribut directe de caràcter real, el fet imposable del qual està constituït pel mer exercici, en territori nacional, d'activitats empresarials, professionals o artístiques, s'exerceixin o no en un local determinat i estiguin o no especificades a les tarifes de l'impost.

2. Als efectes d'aquest impost, es consideren activitats empresarials les ramaderes, quan tinguin caràcter independent, les mineres, industrials, comercials i de serveis. Per tant, no tenen aquesta consideració les activitats agrícoles, les ramaderes dependents, les forestals i les pesqueres, i cap d'aquestes no constitueix fet imposable per l'impost.

A l'efecte del que preveu el paràgraf anterior, té la consideració de ramaderia independent el conjunt de caps de bestiar que estigui inclòs en algun dels casos següents:

- a) Que pasturi o s'alimenti fonamentalment en terres que no siguin explotades agrícolament o forestalment pel propietari del bestiar.
- b) L'estabulat fora de les finques rústiques.
- c) El transhumant o transterminant.
- d) El que s'alimenti fonamentalment amb pinsos no produïts a la finca en què es criï.

Article 79. Activitat econòmica gravada.

1. Es considera que una activitat s'exerceix amb caràcter empresarial, professional o artístic, quan suposi l'ordenació pel seu compte de mitjans de producció i de recursos humans o d'un de tots dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis.

2. El contingut de les activitats gravades es defineix a les tarifes de l'impost.

Article 80. Prova de l'exercici d'activitat econòmica gravada.

L'exercici de les activitats gravades s'ha de provar per qualsevol mitjà admissible en dret i, en particular, pels que preveu l'article 3 del Codi de comerç.

Article 81. Casos de no subjecció.

No constitueix fet imposable en aquest impost l'exercici de les activitats següents:

1. L'alienació de béns integrats en l'actiu fix de les empreses que hagin figurat degudament inventariats com a immobilitzat amb més de dos anys d'antelació a la data de transmetre's, i la venda de béns d'ús particular i privat del venedor sempre que els hagi fet servir durant un període de temps igual.

2. La venda dels productes que es reben en pagament de treballs personals o serveis professionals.

3. L'exposició d'articles amb la finalitat exclusiva de decoració o guarniment de l'establiment. Per contra, està subjecta a l'impost l'exposició d'articles per a regal als clients.

4. Quan es tracti de venda al detall la realització d'un sol acte o operació aïllada.

Article 82. Exempcions.

1. Estan exempts de l'impost:

a) L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, així com els organismes autònoms de l'Estat i les entitats de dret públic d'anàleg caràcter de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

b) Els subjectes passius que iniciïn l'exercici de la seva activitat en territori espanyol, durant els dos primers períodes impositius d'aquest impost en què aquella s'exerceixi.

A aquests efectes, no es considera que s'ha produït l'inici de l'exercici d'una activitat quan aquesta s'hagi exercit anteriorment sota una altra titularitat, circumstància que s'entén que, entre d'altres casos, concorre en els casos de fusió, escissió o aportació de branques d'activitat.

c) Els subjectes passius següents:

Les persones físiques.

Els subjectes passius de l'impost sobre societats, les societats civils i les entitats de l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que tinguin un import net del volum de negoci inferior a 1.000.000 d'euros.

Quant als contribuents per l'impost sobre la renda de no residents, l'exempció només abasta els que operin a Espanya mitjançant establiment permanent, sempre que tinguin un import net del volum de negoci inferior a 1.000.000 d'euros.

A l'efecte d'aplicar l'exempció que preveu aquest paràgraf, s'han de tenir en compte les regles següents:

1a L'import net del volum de negoci es determina d'acord amb el que preveu l'article 191 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

2a L'import net del volum de negoci, en el cas dels subjectes passius de l'impost sobre societats o dels contribuents per l'impost sobre la renda de no residents, és el del període impositiu el termini de presentació de declaracions pels esmentats tributs del qual hagi finalitzat l'any anterior al de la meritació d'aquest impost. En el cas de les societats civils i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'import net del volum de negoci és el que correspongui al penúltim any anterior al de meritació d'aquest impost. Si aquest període impositiu ha tingut una durada inferior a l'any natural, l'import net del volum de negoci s'ha d'eleva a l'any.

3a Per calcular l'import del volum de negoci del subjecte passiu, es té en compte el conjunt de les activitats econòmiques que hagi exercit.

No obstant això, quan l'entitat formi part d'un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, l'import net del volum de negoci s'ha de referir al conjunt d'entitats pertanyents a aquest grup.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, s'entén que els casos de l'article 42 del Codi de comerç són els que recull la secció 1a del capítol I de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovades pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.

4a En el cas dels contribuents per l'impost sobre la renda de no residents, cal atènr-se a l'import net del volum de negoci imputable al conjunt dels establiments permanents situats en territori espanyol.

d) Les entitats gestores de la Seguretat Social i les mutualitats de previsió social que regula la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

e) Els organismes públics d'investigació, els establiments d'ensenyament en tots els seus graus costejats íntegrament amb fons de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, o per fundacions declarades benèfiques o d'utilitat pública, i els establiments d'ensenyament en tots els seus graus que, mancant-los l'ànim de lucre, estiguin en règim de concert educatiu, fins i tot si faciliten als seus alumnes llibres o articles d'escriptori o els presten els serveis de mitja pensió o internat i encara que per excepció venguin en el mateix establiment els productes dels tallers dedicats a l'esmentat ensenyament, sempre que l'import de la venda, sense utilitat per a cap particular o tercera persona, es destini, exclusivament, a adquirir matèries primeres o sostenir l'establiment.

f) Les associacions i fundacions de disminuïts físics, psíquics i sensorials, sense ànim de lucre, per les activitats de caràcter pedagògic, científic, assistencials i d'ocupació que duguin a terme per l'ensenyament, educació, rehabilitació i tutela de minusvàlids, encara que venguin els productes dels tallers dedicats a aquestes finalitats, sempre que l'import de la venda, sense utilitat per a cap particular o tercera persona, es destini exclusivament a adquirir matèries primeres o a sostenir l'establiment.

g) La Creu Roja Espanyola.

h) Els subjectes passius a què els sigui aplicable l'exempció en virtut de tractats o convenis internacionals.

2. Els subjectes passius a què es refereixen els paràgrafs a), d), g) i h) de l'apartat anterior no estan obligats a presentar declaració d'alta en la matrícula de l'impost.

3. El ministre d'Hisenda ha d'establir en quins casos l'aplicació de l'exempció que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 anterior exigeix presentar una comunicació adreçada a l'Agència Estatal d'Administració Tributària en què es faci constar que es compleixen els requisits que estableix el paràgraf esmentat per a l'aplicació de l'exempció. Aquesta obligació no s'exigeix, en cap cas, quan es tracti de contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Els subjectes passius que hagin aplicat l'exempció que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 anterior han de presentar la comunicació, si s'escau, l'any següent al posterior al d'inici de la seva activitat.

A aquests efectes, el ministre d'Hisenda ha d'establir el contingut, el termini i la forma de presentació de la comunicació, així com els casos en què s'ha de presentar per via telemàtica.

Quant a les variacions que puguin afectar l'exempció que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 anterior, cal atènyer-se al que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 90 d'aquesta Llei.

4. Les exempcions que preveuen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 1 d'aquest article s'han de sol·licitar i es concedeixen, quan escaigui, a instància de part.

Article 83. Subjectes passius.

Són subjectes passius d'aquest impost les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sempre que duguin a terme en territori nacional qualsevol de les activitats que originen el fet imposable.

Article 84. Quota tributària.

La quota tributària és la resultant d'aplicar les tarifes de l'impost, d'acord amb els preceptes inclosos en aquesta Llei i en les disposicions que la complementin i despleguin, i els coeficients i les bonificacions previstos per la Llei i, si s'escau, acordats per cada ajuntament i regulats a les ordenances fiscals respectives.

Article 85. Tarifes de l'impost.

1. Les tarifes de l'impost, en què es fixen les quotes mínimes, així com la instrucció per aplicar-les, s'aproven per real decret legislatiu del Govern, que es dicta en virtut d'aquesta delegació legislativa a l'empara del que disposa l'article 82 de la Constitució. La fixació de les quotes mínimes s'ha d'ajustar a les bases següents:

Primera.—Delimitar el contingut de les activitats gravades d'acord amb les característiques dels sectors econòmics, i tipificar-les, amb caràcter general, mitjançant elements fixos que han de concórrer en el moment de la meritació de l'impost.

Segona.—Els epígrafs i les rúbriques que classifiquin les activitats subjectes, en la mesura que es pugui, s'han d'ordenar d'acord amb la Classificació nacional d'activitats econòmiques.

Tercera.—Determinar les activitats o modalitats d'activitats a les quals pel seu poc rendiment econòmic se'ls assenyali una quota zero.

Quarta.—Les quotes resultants d'aplicar les tarifes no poden excedir el 15 per cent del benefici mitjà presumpte de l'activitat gravada, i per fixar-les s'ha de tenir en compte, a més del que preveu la base primera anterior, la superfície dels locals en què les activitats gravades es duguin a terme.

Cinquena.—Així mateix, les tarifes de l'impost poden fixar quotes provincials o nacionals, assenyalar les condicions en què les activitats poden tributar per aquestes quotes i fixar-ne l'import, tenint en compte el seu àmbit espacial respectiu.

2. El termini per exercir la delegació legislativa concedida al Govern a l'apartat 1 d'aquest article és d'un any a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. No obstant el que disposa l'article 91.2 d'aquesta Llei, la gestió tributària de les quotes provincials i nacionals que fixin les tarifes de l'impost correspon a l'Administració tributària de l'Estat, sense perjudici de les fórmules de col·laboració que, en relació amb aquesta gestió, es puguin establir amb altres entitats. Sobre les quotes provincials i nacionals esmentades no es pot establir ni el coeficient ni el recàrrec provincial que regulen, respectivament, els articles 87 i 134 d'aquesta Llei.

4. Per dur a terme l'exacció de les quotes de l'impost i distribuir-les cal tenir en compte les normes següents:

A) L'exacció de les quotes mínimes municipals l'ha de dur a terme l'ajuntament al terme municipal del qual tingui lloc la realització de les activitats respectives.

Quan els locals, o les instal·lacions que no en tinguin la consideració, radiquin en més d'un terme municipal, la quota corresponent l'ha d'exigir l'ajuntament en el qual radiqui la major part dels locals o instal·lacions, sense perjudici de l'obligació d'aquell de distribuir entre tots els altres l'import de la quota, en proporció a la superfície que en cada terme municipal ocupi la instal·lació o local de què es tracti, en els termes que estableixin la instrucció per aplicar les tarifes de l'impost i les normes reglamentàries.

En el cas de centrals hidràuliques de producció d'energia elèctrica, les quotes s'han de distribuir entre els municipis al terme dels quals radiquin les instal·lacions de la central, sense incloure l'embassament, i els altres al terme dels quals s'estengui l'embassament, en els termes que estableixin la instrucció per aplicar les tarifes de l'impost i les normes reglamentàries.

Si es tracta de l'activitat de producció d'energia elèctrica a centrals nuclears, la quota corresponent l'ha d'exigir l'ajuntament en què radiqui la central, o aquell en què hi radiqui la part més gran. En els dos casos, la quota s'ha de distribuir, en els termes que estableixin la instrucció per aplicar les tarifes de l'impost i les normes reglamentàries, entre tots els municipis afectats per la central, encara que no hi radiquin instal·lacions o edificis que hi estiguin afectes.

A aquests efectes, es consideren municipis afectats per una central nuclear aquells al terme respectiu dels quals radiquin totes o una part de les seves instal·lacions, així com els altres en què, tot i no s'hi doni la circumstància anterior, tinguin part del seu terme municipal o tot en una àrea circular de 10 quilòmetres de radi amb centre a la instal·lació.

Les quotes municipals corresponents a activitats que es duguin a terme en zones portuàries que s'estenguin sobre més d'un terme municipal les ha de distribuir l'ajuntament exactor entre tots els municipis sobre els quals s'estengui la zona portuària de què es tracti, en proporció a la superfície de l'esmentat terme ocupada per la zona portuària.

B) L'exacció de les quotes provincials l'ha de dur a terme la delegació provincial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a l'àmbit territorial de la qual tingui lloc la realització de les activitats corresponents.

La delegació de l'Agència Estatal exactora ha de distribuir l'import de les quotes esmentades entre tots els municipis de la província i la diputació provincial corresponent, en els termes que s'estableixin per reglament.

C) L'exacció de les quotes nacionals l'ha de dur a terme la delegació provincial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a l'àmbit territorial de la qual tingui el seu domicili fiscal el subjecte passiu.

L'import de les quotes nacionals s'ha de distribuir entre tots els municipis i les diputacions provincials de territori comú en els termes que s'estableixin per reglament.

5. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar les tarifes de l'impost, així com la instrucció per aplicar-les, i actualitzar les quotes que s'hi inclouen.

S'autoritza al Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de les tarifes i la instrucció de l'impost.

Article 86. Coeficient de ponderació.

Sobre les quotes municipals, provincials o nacionals fixades a les tarifes de l'impost s'aplica, en tot cas, un coeficient de ponderació, determinat en funció de l'import net del volum de negoci del subjecte passiu.

Aquest coeficient es determina d'acord amb el quadre següent:

Import net del volum de negoci (euros)	Coefficient
Des d'1.000.000,00 fins a 5.000.000,00	1,29
Des de 5.000.000,01 fins a 10.000.000,00	1,30
Des de 10.000.000,01 fins a 50.000.000,00 ...	1,32
Des de 50.000.000,01 fins a 100.000.000,00	1,33
Més de 100.000.000,00	1,35
Sense xifra neta de negoci	1,31

Als efectes d'aplicar el coeficient a què es refereix aquest article, l'import net del volum de negoci del subjecte passiu és el corresponent al conjunt d'activitats econòmiques exercides per aquest i es determina d'acord amb el que preveu l'article 82.1.c) d'aquesta Llei.

Article 87. Coeficient de situació.

1. Sobre les quotes modificades per l'aplicació del coeficient de ponderació que preveu l'article anterior, els ajuntaments poden establir una escala de coeficients que ponderi la situació física del local dins de cada terme municipal, atenent la categoria del carrer en què radiqui.
2. El coeficient no pot ser inferior a 0,4 ni superior a 3,8.
3. Als efectes de fixar el coeficient de situació, el nombre de categories de carrers que ha d'establir cada municipi no pot ser inferior a 2 ni superior a 9.
4. Als municipis en què no sigui possible distingir més d'una categoria de carrer, no es pot establir el coeficient de situació.
5. La diferència del valor del coeficient atribuït a un carrer respecte a l'atribuït a la categoria superior o inferior no pot ser menor de 0,10.

Article 88. Bonificacions obligatòries i potestatives.

1. Sobre la quota de l'impost s'han d'aplicar, en tot cas, les bonificacions següents:

a) Les cooperatives, així com les unions, federacions i confederacions de cooperatives i les societats agràries de transformació tenen la bonificació que preveu la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.

b) Una bonificació del 50 per cent de la quota corresponent, per als qui iniciïn l'exercici de qualsevol activitat professional, durant els cinc anys d'activitat següents a la conclusió del segon període impositiu d'exercici d'aquella. El període d'aplicació de la bonificació caduca transcorreguts cinc anys des de la finalització de l'exempció que preveu l'article 82.1.b) d'aquesta Llei.

2. Quan les ordenances fiscals així ho estableixin, s'han d'aplicar les bonificacions següents:

a) Una bonificació de fins al 50 per cent de la quota corresponent, per als qui iniciïn l'exercici de qualsevol activitat empresarial i tributin per quota municipal, durant els cinc anys d'activitat següents a la conclusió del segon període impositiu d'exercici d'aquella.

L'aplicació de la bonificació requereix que l'activitat econòmica no s'hagi exercit anteriorment sota una altra titularitat. S'entén que l'activitat s'ha exercit anteriorment sota una altra titularitat, entre d'altres, en els casos de fusió, escissió o aportació de branques d'activitat.

El període d'aplicació de la bonificació caduca transcorreguts cinc anys des de la finalització de l'exempció que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 82 d'aquesta Llei.

La bonificació s'aplica a la quota tributària, integrada per la quota de tarifa ponderada pel coeficient que estableix l'article 86 i modificada, si s'escau, pel coeficient que estableix l'article 87 d'aquesta Llei. En el cas que sigui aplicable la bonificació a què al·ludeix el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior, la bonificació que preveu aquest paràgraf s'aplica a la quota resultant d'aplicar la bonificació del dit paràgraf a) de l'apartat 1.

b) Una bonificació per creació de llocs de treball de fins al 50 per cent de la quota corresponent, per als subjectes passius que tributin per quota municipal i que hagin incrementat la mitjana de la seva plantilla de treballadors amb contracte indefinit durant el període impositiu immediatament anterior al de l'aplicació de la bonificació, en relació amb el període anterior a aquell.

L'ordenança fiscal pot establir diferents percentatges de bonificació, sense excedir el límit màxim que fixa el paràgraf anterior, en funció de quin sigui l'increment mitjà de la plantilla de treballadors amb contracte indefinit.

La bonificació s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen l'apartat 1 d'aquest article i el paràgraf a) anterior.

c) Una bonificació de fins al 50 per cent de la quota corresponent per als subjectes passius que tributin per quota municipal i que:

Utilitzin o produeixin energia a partir d'instal·lacions per aprofitar energies renovables o sistemes de cogeneració.

A aquests efectes, es consideren instal·lacions per aprofitar les energies renovables les incloses i definides d'aquesta manera al Pla de foment de les energies renovables. Es consideren sistemes de cogeneració els equips i les instal·lacions que permetin la producció conjunta d'electricitat i energia tèrmica útil.

Duguin a terme les seves activitats industrials, des de l'inici de l'activitat o per trasllat posterior, a locals o instal·lacions allunyades de les zones més poblades del terme municipal.

Estableixin un pla de transport per als seus treballadors que tingui per objecte reduir el consum d'energia i les emissions causades pel desplaçament al lloc de treball i fomentar l'ús dels mitjans de transport més eficients, com el transport col·lectiu o el compartit.

La bonificació s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen l'apartat 1 d'aquest article i els paràgrafs a) i b) anteriors.

d) Una bonificació de fins al 50 per cent de la quota corresponent per als subjectes passius que tributin per quota municipal i tinguin una renda o un rendiment net de l'activitat econòmica negatiu o inferiors a la quantitat que l'ordenança fiscal determini, la qual pot fixar diferents percentatges de bonificació i límits en funció de quina sigui la divisió, agrupació o grup de les tarifes de l'impost en què es classifiqui l'activitat econòmica duta a terme.

La bonificació s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen l'apartat 1 d'aquest article i els paràgrafs anteriors d'aquest apartat.

3. L'ordenança fiscal corresponent ha d'especificar els restants aspectes substantius i formals a què es refereix l'apartat anterior. Entre d'altres matèries, l'ordenança fiscal ha de determinar si totes o algunes de les bonificacions esmentades són o no aplicables simultàniament.

Article 89. Període impositiu i meritació.

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, excepte quan es tracti de declaracions d'alta, cas en què abasta des de la data de començament de l'activitat fins al final de l'any natural.

2. L'impost es merita el primer dia del període impositiu i les quotes són irreductibles, excepte quan, en els casos de declaració d'alta, el dia de començament de l'activitat no coincideixi amb l'any natural, cas en què les quotes s'han de calcular proporcionalment al nombre de trimestres naturals que resten per finalitzar l'any, inclòs el del començament de l'exercici de l'activitat.

Així mateix, i en el cas de baixa per cessació en l'exercici de l'activitat, les quotes es poden prorratejar per trimestres naturals, exclòs aquell en què es produeixi la cessació. Amb aquesta finalitat, els subjectes passius poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als trimestres naturals en què no s'hagi exercit l'activitat.

3. Si es tracta d'espectacles, quan les quotes estiguin establertes per actuacions aïllades, la meritació es produeix per la realització de cadascuna d'aquests, i cal presentar les declaracions corresponents de la manera s'estableixi per reglament.

Article 90. Gestió tributària de l'impost.

1. L'impost es gestiona a partir de la seva matrícula. La matrícula es forma anualment per a cada terme i està constituïda per censos que inclouen les activitats econòmiques, els subjectes passius, les quotes mínimes i, si s'escau, el recàrrec provincial. La matrícula està a disposició del públic als ajuntaments respectius.

2. Els subjectes passius estan obligats a presentar les corresponents declaracions censals d'alta en què manifestin tots els elements necessaris per incloure'ls a la matrícula en els termes de l'article 90.1 d'aquesta Llei i dins el termini que s'estableixi per reglament. A continuació l'Administració competent practica la liquidació corresponent, la qual es notifica al subjecte passiu, el qual ha d'efectuar l'ingrés que escaigui.

Així mateix, els subjectes passius estan obligats a comunicar les variacions d'ordre físic, econòmic o jurídic que es produeixin en l'exercici de les activitats gravades i que tinguin transcendència a l'efecte d'aquest impost, i les han de formalitzar en els terminis i termes determinats per reglament.

En particular, els subjectes passius a què no sigui aplicable l'exempció que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 82 d'aquesta Llei han de comunicar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'import net del seu volum de negoci. Així mateix, els subjectes passius han de comunicar les variacions que es produeixin en l'import net del seu volum de negoci quan aquesta variació suposi la modificació de l'aplicació o no de l'exempció que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 82 d'aquesta Llei o una modificació en el tram que s'ha de considerar a l'efecte d'aplicar el coeficient de ponderació que preveu l'article 86 d'aquesta Llei. El ministre d'Hisenda ha d'establir els casos en què s'han de presentar aquestes comunicacions, el seu contingut i el seu termini i forma de presentació, així com els casos en què s'han de presentar per via telemàtica

3. La inclusió, exclusió o alteració de les dades incloses als censos, resultants de les actuacions d'inspecció tributària o de la formalització d'altres i comunicacions, es consideren acte administratiu, i comporten la modificació del cens. Qualsevol modificació de la matrícula que es refereixi a dades que figurin en els censos requereix, inexcusablement, l'alteració prèvia d'aquests últims en el mateix sentit.

4. Aquest impost es pot exigir en règim d'autoliquidació, en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 91. Matrícula de l'impost.

1. La formació de la matrícula de l'impost, la qualificació de les activitats econòmiques, l'assenyalament de les quotes corresponents i, en general, la gestió censal del tribut els du a terme l'Administració tributària de l'Estat.

Sense perjudici d'això, la notificació d'aquests actes la poden practicar els ajuntaments o l'Administració de l'Estat, juntament amb la notificació de les liquidacions conduents a determinar els deutes tributaris.

Si es tracta de quotes municipals, les funcions a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat es poden delegar en els ajuntaments, les diputacions provincials, els cabildos o els consells insulars i altres entitats reconegudes per les lleis i comunitats autònomes que ho sol·licitin, en els termes que s'estableixin per reglament.

2. La liquidació i recaptació, així com la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària d'aquest impost, les duen a terme els ajuntaments i comprenen les funcions de concessió i denegació d'exempcions i bonificacions, realització de les liquidacions conduents a determinar els deutes tributaris, emissió dels instruments de cobrament, resolució dels expedients de devolució d'ingressos indeguts, resolució dels recursos que s'interposin contra els esmentats actes i actuacions per informar i assistir el contribuent referides a les matèries incloses en aquest apartat.

3. La inspecció d'aquest impost la duen a terme els òrgans competents de l'Administració tributària de l'Estat, sense perjudici de les delegacions que es puguin fer en els ajuntaments, les diputacions provincials, els cabildos o els consells insulars i altres entitats locals reconegudes per les lleis i comunitats autònomes que ho sol·licitin, i de les fórmules de col·laboració que es puguin establir amb aquestes entitats, tot això en els termes que disposi el ministre d'Hisenda.

4. En tot cas el coneixement de les reclamacions que s'interposin contra els actes de gestió censal dictats per l'Administració tributària de l'Estat a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat 1 d'aquest article, així com els actes de la mateixa naturalesa dictats en virtut de la delegació que preveu el paràgraf tercer del mateix apartat, correspon als tribunals econòmics administratius de l'Estat.

De la mateixa manera, correspon als tribunals econòmics administratius conèixer de les reclamacions que s'interposin contra els actes dictats en virtut de la delegació que preveu l'apartat 3 d'aquest article que suposin inclusió, exclusió o alteració de les dades incloses en els censos de l'impost.

Subsecció 4a Impost sobre vehicles de tracció mecànica

Article 92. Naturalesa i fet imposable.

1. L'impost sobre vehicles de tracció mecànica és un tribut directe que grava la titularitat dels vehicles d'aquesta naturalesa, aptes per circular per les vies públiques, sigui quina sigui la classe i categoria.

2. Es considera vehicle apte per a la circulació el que hagi estat matriculat en els registres públics corresponents i mentre no hagi estat donat de baixa. Als efectes d'aquest impost també es consideren aptes els vehicles proveïts de permisos temporals i matrícula turística.

3. No estan subjectes a aquest impost:

a) Els vehicles que, hagin estat donats de baixa en els registres per antiguitat del seu model, i puguin ser autoritzats per circular excepcionalment arran d'exhibicions, certàmens o curses limitades als d'aquesta naturalesa.

b) Els remolcs i semiremolcs arrossegats per vehicles de tracció mecànica la càrrega útil dels quals no sigui superior a 750 quilograms.

Article 93. Exempcions.

1. Estan exempts de l'impost:

a) Els vehicles oficials de l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals adscrits a la defensa nacional o a la seguretat ciutadana.

b) Els vehicles de representacions diplomàtiques, oficines consulars, agents diplomàtics i funcionaris consulars de carrera acreditats a Espanya, que siguin súbdits dels països respectius, externament identificats i amb la condició de reciprocitat en la seva extensió i grau.

Així mateix, els vehicles dels organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya i dels seus funcionaris o membres amb estatut diplomàtic.

c) Els vehicles respecte dels quals així se derivi del que disposen tractats o convenis internacionals.

d) Les ambulàncies i els altres vehicles directament destinats a l'assistència sanitària o al trasllat de ferits o malalts.

e) Els vehicles per a persones de mobilitat reduïda a què es refereix l'apartat A de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.

Així mateix, n'estan exempts els vehicles matriculats a nom de minusvàlids per al seu ús exclusiu. Aquesta exempció s'aplica mentre es mantinguin les circumstàncies esmentades, tant als vehicles conduïts per persones amb discapacitat com els destinats a transportar-les.

Les exempcions que preveuen els dos paràgrafs anteriors no són aplicables als subjectes passius que en són beneficiaris per més d'un vehicle simultàniament.

A l'efecte del que disposa aquest paràgraf, es consideren persones amb minusvalidesa les que tinguin aquesta condició legal en grau igual o superior al 33 per cent.

f) Els autobusos, microbusos i altres vehicles destinats o adscrits al servei de transport públic urbà, sempre que tinguin una capacitat que excedeixi les nou places, inclosa la del conductor.

g) Els tractors, els remolcs, els semiremolcs i la maquinària proveïts de cartilla d'inspecció agrícola.

2. Per poder aplicar les exempcions a què es refereixen els paràgrafs e) i g) de l'apartat 1 d'aquest article, els interessats n'han d'instar la concessió indicant les característiques del vehicle, la seva matrícula i la causa del benefici. Declarada l'exempció per l'Administració municipal, s'expedeix un document que n'acrediti la concessió.

En relació amb l'exempció que preveu el segon paràgraf del paràgraf e) de l'apartat 1 anterior, l'interessat ha d'aportar el certificat de la minusvalidesa emès per l'òrgan competent i justificar la destinació del vehicle davant l'ajuntament de la imposició, en els termes que aquest estableixi a l'ordenança fiscal corresponent.

Article 94. Subjectes passius.

Són subjectes passius d'aquest impost les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, a nom de les quals consti el vehicle en el permís de circulació.

Article 95. Quota.

1. L'impost s'ha d'exigir d'acord amb el quadre següent de tarifes:

Potència i classe de vehicles	Quota Euros	—
A)Turismes:		
De menys de vuit cavalls fiscals	12,62	
De 8 fins 11,99 cavalls fiscals	34,08	
De 12 fins 15,99 cavalls fiscals	71,94	
De 16 fins 19,99 cavalls fiscals	89,61	
De 20 cavalls fiscals o més	112,00	
B) Autobusos:		
De menys de 21 places		

Potència i classe de vehicles	Quota Euros	—
De 21 a 50 places	83,30	
De més de 50 places	118,64	
C) Camions:	148,30	
De menys de 1.000 quilograms de càrrega útil		
De 1.000 a 2.999 quilograms de càrrega útil	42,28	
De més de 2.999 a 9.999 quilograms de càrrega útil	83,30	
De més de 9.999 quilograms de càrrega útil	118,64	
D) Tractors:	148,30	
De menys de 16 cavalls fiscals		
De 16 a 25 cavalls fiscals	17,67	
De més de 25 cavalls fiscals	27,77	
	83,30	
E) Remolcs y semiremolcs arrossegats por vehicles de tracció mecànica:		
De menys de 1.000 i més de 750 quilograms de càrrega útil	17,67	
De 1.000 a 2.999 quilograms de càrrega útil	27,77	
De més de 2.999 quilograms de càrrega útil	83,30	
F) Vehicles:		
Ciclomotors	4,42	
Motocicletes fins 125 centímetres cúbics	4,42	
Motocicletes de més de 125 fins 250 centímetres cúbics	7,57	
Motocicletes de més de 250 fins 500 centímetres cúbics	15,15	
Motocicletes de més de 500 fins 1.000 centímetres cúbics	30,29	
Motocicletes de més de 1.000 centímetres cúbics	60,58	

2. El quadre de quotes pot ser modificat per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

3. S'ha de determinar per reglament el concepte de les diverses classes de vehicles i les regles per aplicar les tarifes.

4. Els ajuntaments poden incrementar les quotes que fixa l'apartat 1 d'aquest article mitjançant l'aplicació sobre les quotes d'un coeficient, el qual no pot ser superior a 2.

Els ajuntaments poden fixar un coeficient per a cada una de les classes de vehicles que preveu el quadre de tarifes inclòs a l'apartat 1 d'aquest article, el qual pot ser, al seu torn, diferent per a cada un dels trams fixats en cada classe de vehicle, sense excedir en cap cas el límit màxim que fixa el paràgraf anterior

5. En el cas que els ajuntaments no facin ús de la facultat a què es refereix l'apartat anterior, l'impost s'ha d'exigir d'acord amb les quotes del quadre de tarifes.

6. Les ordenances fiscals poden regular, sobre la quota de l'impost, incrementada o no per l'aplicació del coeficient, les bonificacions següents:

- a) Una bonificació de fins al 75 per cent en funció de la classe de carburant que consumeixi el vehicle, quant a la incidència de la combustió del carburant en el medi ambient.
- b) Una bonificació de fins al 75 per cent en funció de les característiques dels motors dels vehicles i la seva incidència en el medi ambient.
- c) Una bonificació de fins al 100 per cent per als vehicles històrics o els que tinguin una antiguitat mínima de vint-i-cinc anys, comptats a partir de la data de la seva fabricació o, si la data no es coneix, prenent com a data la de la seva primera matriculació o, si no es coneix, la data en què el corresponent tipus o variant es va deixar de fabricar.

La regulació dels restants aspectes substantius i formals de les bonificacions a què es refereixen els paràgrafs anteriors s'ha d'establir a l'ordenança fiscal.

Article 96. Període impositiu i meritació.

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, llevat del cas de primera adquisició dels vehicles. En aquest cas el període impositiu comença el dia en què es produeixi l'adquisició.
2. L'impost es merita el primer dia del període impositiu.
3. L'import de la quota de l'impost es prorrataja per trimestres naturals en els casos de primera adquisició o baixa definitiva del vehicle. També escau el prorrataig de la quota en els mateixos termes en els casos de baixa temporal per sostracció o robatori de vehicle, i això des del moment en què es produeixi l'esmentada baixa temporal en el registre públic corresponent.

Article 97. Gestió tributària de l'impost.

La gestió, liquidació, inspecció i recaptació, així com la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària correspon a l'ajuntament del domicili que consti en el permís de circulació del vehicle.

Article 98. Autoliquidació.

1. Els ajuntaments poden exigir aquest impost en règim d'autoliquidació.
2. Els ajuntaments han de disposar la classe d'instrument acreditatiu del pagament de l'impost a les ordenances fiscals respectives.

Article 99. Justificació del pagament de l'impost.

1. Els qui sol·licitin davant la Prefectura Provincial de Trànsit la matriculació o la certificació d'aptitud per circular d'un vehicle han d'acreditar prèviament el pagament de l'impost.
2. Les Prefectures Provincials de Trànsit no tramitaran el canvi de titularitat administrativa d'un vehicle mentre el seu titular registral no hagi acreditat el pagament de l'impost corresponent al període impositiu de l'any anterior a aquell en què es realitza el tràmit.
3. A efectes de l'acreditació anterior, els ajuntaments o les entitats que exerceixin les funcions de recaptació per delegació, al finalitzar el període voluntari, comunicaran informàticament al Registre de Vehicles de la Direcció General de Trànsit el no-pagament del deute corresponent al període impositiu de l'any en curs. La inexistència d'anotacions per no-pagament en el Registre de Vehicles implicarà, als únics efectes de realització del tràmit, l'acreditació anteriorment assenyalada.

Subsecció 5a Impost sobre construccions, instal·lacions i obres

Article 100. Naturalesa i fet imposable.

1. L'impost sobre construccions, instal·lacions i obres és un tribut indirecte el fet imposable del qual està constituït per la realització, dins el terme municipal, de qualsevol construcció, instal·lació o obra per a la qual s'exigeixi obtenir la llicència d'obres o urbanística corresponent, s'hagi obtingut o no la llicència, sempre que l'expedició d'aquesta correspongui a l'ajuntament de la imposició.
2. Està exempta del pagament de l'impost la realització de qualsevol construcció, instal·lació o obra de la qual sigui propietari l'Estat, les comunitats autònomes o les entitats locals, que, estant subjecta a l'impost, s'hagi de destinar directament a carreteres, ferrocarrils, ports, aeroports, obres hidràuliques, sanejament

de poblacions i de les seves aigües residuals, encara que la gestió la portin a terme organismes autònoms, tant si es tracta d'obres d'inversió nova com de conservació.

Article 101. Subjectes passius.

1. Són subjectes passius d'aquest impost, a títol de contribuents, les persones físiques, persones jurídiques o entitats de l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que siguin propietaris de la construcció, instal·lació o obra, siguin o no propietaris de l'immoble sobre el qual es dugui a terme.

Als efectes que preveu el paràgraf anterior té la consideració de propietari de la construcció, instal·lació o obra qui suporti les despeses o el cost que comporti realitzar-la.

2. En el cas que la construcció, instal·lació o obra no sigui realitzada pel subjecte passiu contribuent tenen la condició de subjectes passius substituïts del contribuent els qui sol·licitin les llicències corresponents o realitzin les construccions, instal·lacions o obres.

El substituït pot exigir del contribuent l'import de la quota tributària satisfeta.

Article 102. Base imposable, quota i meritació.

1. La base imposable de l'impost està constituïda pel cost real i efectiu de la construcció, instal·lació o obra, i s'entén per això, a aquests efectes, el cost d'execució material d'aquella.

No formen part de la base imposable l'impost sobre el valor afegit i altres impostos anàlegs propis de règims especials, les taxes, els preus públics i les altres prestacions patrimonials de caràcter públic local relacionades, si s'escau, amb la construcció, instal·lació o obra, ni tampoc els honoraris de professionals, el benefici empresarial del contractista ni qualsevol altre concepte que no integri, estrictament, el cost d'execució material.

2. La quota d'aquest impost és el resultat d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

3. El tipus de gravamen de l'impost és el fixat per cada ajuntament, sense que aquest tipus pugui excedir el quatre per cent.

4. L'impost es merita en el moment d'iniciar-se la construcció, instal·lació o obra, encara que no s'hagi obtingut la llicència corresponent.

Article 103. Gestió tributària de l'impost. Bonificacions potestatives.

1. Quan es concedeixi la llicència preceptiva o quan, no havent-se sol·licitat, concedit o denegat encara la llicència preceptiva, s'iniciï la construcció, instal·lació o obra, s'ha de practicar una liquidació provisional a compte, i la base imposable s'ha de determinar:

a) En funció del pressupost presentat pels interessats, sempre que l'hagi visat el col·legi oficial corresponent quan això constitueixi un requisit preceptiu.

b) Quan l'ordenança fiscal ho prevegi, en funció dels índexs o mòduls que s'hi estableixin a aquest efecte.

Una vegada finalitzada la construcció, instal·lació o obra, i tenint-ne en compte el cost real i efectiu, l'ajuntament, mitjançant l'oportuna comprovació administrativa, ha de modificar, si s'escau, la base imposable a què es refereix l'apartat anterior practicant la liquidació definitiva corresponent, i exigint del subjecte passiu o reintegrant-li, si s'escau, la quantitat que correspongui.

2. Les ordenances fiscals poden regular les bonificacions següents sobre la quota de l'impost:

a) Una bonificació de fins al 95 per cent a favor de les construccions, instal·lacions o obres que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal per concórrer circumstàncies socials, culturals, històric artístiques o de foment de l'ocupació que justifiquin la declaració. Correspon aquesta declaració al ple de la corporació i, amb la sol·licitud prèvia del subjecte passiu, s'ha d'acordar per vot favorable de la majoria simple dels seus membres.

b) Una bonificació de fins al 95 per cent a favor de les construccions, instal·lacions o obres a les quals s'incorporin sistemes per a l'aprofitament tèrmic o elèctric de l'energia solar. L'aplicació d'aquesta bonificació està condicionada al fet que les instal·lacions per a producció de calor incloguin col·lectors que disposin de l'homologació corresponent de l'Administració competent.

La bonificació que preveu aquest paràgraf s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, la bonificació a què es refereix el paràgraf a) anterior.

c) Una bonificació de fins al 50 per cent a favor de les construccions, instal·lacions o obres vinculades als plans de foment de les inversions privades en infraestructures.

La bonificació que preveu aquest paràgraf s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen els paràgrafs a) i b) anteriors.

d) Una bonificació de fins al 50 per cent a favor de les construccions, instal·lacions o obres referents als habitatges de protecció oficial.

La bonificació que preveu aquest paràgraf s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen els paràgrafs anteriors.

e) Una bonificació de fins al 90 per cent a favor de les construccions, instal·lacions o obres que afavoreixin les condicions d'accés i habitabilitat dels discapacitats.

La bonificació que preveu aquest paràgraf s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen els paràgrafs anteriors.

La regulació dels restants aspectes substantius i formals de les bonificacions a què es refereix aquest apartat s'ha d'establir a l'ordenança fiscal. Entre d'altres matèries, l'ordenança fiscal ha de determinar si totes o algunes de les bonificacions esmentades són o no aplicables simultàniament.

3. Les ordenances fiscals poden regular com a deducció de la quota íntegra o bonificada de l'impost l'import satisfet o que hagi de satisfer el subjecte passiu en concepte de taxa per l'atorgament de la llicència urbanística corresponent a la construcció, instal·lació o obra de què es tracti.

La regulació dels restants aspectes substantius i formals de la deducció a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'establir a l'ordenança fiscal.

4. Els ajuntaments poden exigir aquest impost en règim d'autoliquidació.

5. Els ajuntaments poden establir a les seves ordenances fiscals sistemes de gestió conjunta i coordinada d'aquest impost i de la taxa corresponent a l'atorgament de la llicència.

Subsecció 6a Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana

Article 104. Naturalesa i fet imposable. Casos de no subjecció.

1. L'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana és un tribut directe que grava l'increment de valor que experimentin aquests terrenys i es posi de manifest a conseqüència de la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol o de la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitatiu del domini, sobre aquests terrenys.

2. No està sotmès a aquest impost l'increment de valor que experimentin els terrenys que tinguin la consideració de rústics a l'efecte de l'impost sobre béns immobles. En conseqüència amb això, hi està sotmès l'increment de valor que experimentin els terrenys que hagin de tenir la consideració d'urbans, a l'efecte de l'impost sobre béns immobles, amb independència que estiguin o no inclosos d'aquesta manera al Cadastre o al padró d'aquell. Als efectes d'aquest impost, així mateix hi està subjecte l'increment de valor que experimentin els terrenys integrats en els béns immobles classificats de característiques especials a l'efecte de l'impost sobre béns immobles.

3. No es produeix la subjecció a l'impost en els casos d'aportacions de béns i drets realitzades pels cònjuges a la societat conjugal, adjudicacions que a favor seu i en pagament d'aquestes es verifiquin i transmissions que es facin als cònjuges en pagament dels seus havers comuns.

Tampoc no es produeix la subjecció a l'impost en els casos de transmissions de béns immobles entre cònjuges o a favor dels fills, com a conseqüència del compliment de sentències en els casos de nul·litat, separació o divorci matrimonial, sigui quin sigui el règim econòmic matrimonial.

Article 105. Exempcions.

1. Estan exempts d'aquest impost els increments de valor que es manifestin com a conseqüència dels actes següents:

a) La constitució i transmissió de drets de servitud.
b) Les transmissions de béns que estiguin dins del perímetre delimitat com a conjunt historicoartístic, o hagin estat declarats individualment d'interès cultural, segons el que estableix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni històric espanyol, quan els seus propietaris o titulars de drets reals acreditin que han dut a terme a càrrec seu obres de conservació, millora o rehabilitació a aquests immobles. A aquests efectes, l'ordenança fiscal ha d'establir els aspectes substantius i formals de l'exempció.

2. Així mateix, estan exempts d'aquest impost els increments corresponents de valor quan l'obligació de satisfer-lo recaigui sobre les següents persones o entitats:

a) L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, a les quals pertanyi el municipi, així com els organismes autònoms de l'Estat i les entitats de dret públic d'anàleg caràcter de les comunitats autònomes i de les entitats locals esmentades.
b) El municipi de la imposició i altres entitats locals integrades o en què s'integri el municipi, així com les seves respectives entitats de dret públic d'anàleg caràcter als organismes autònoms de l'Estat.
c) Les institucions que tinguin la qualificació de benèfiques o de beneficodocents.
d) Les entitats gestores de la Seguretat Social i les mutualitats de previsió social que regula la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.
e) Els titulars de concessions administratives revertibles respecte als terrenys que hi estiguin afectes.
f) La Creu Roja Espanyola.
g) Les persones o entitats a favor de les quals s'hagi reconegut l'exempció en tractats o convenis internacionals.

Article 106. Subjectes passius.

1. És subjecte passiu de l'impost a títol de contribuent:

a) En les transmissions de terrenys o en la constitució o transmissió de drets reals de gaudi limitatiu del domini a títol lucratiu, la persona física o jurídica, o l'entitat a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que adquireixi el terreny o a favor de la qual es constitueixi o es transmeti el dret real de què es tracti.
b) En les transmissions de terrenys o en la constitució o transmissió de drets reals de gaudi limitatiu del domini a títol oneros, la persona física o jurídica, o l'entitat a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que transmeti el terreny, o que constitueixi o transmeti el dret real de què es tracti.

2. En els casos a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat anterior, té la consideració de subjecte passiu substituït del contribuent la persona física o jurídica, o l'entitat a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que adquireixi el terreny o a favor de la qual es constitueixi o es transmeti el dret real de què es tracti, quan el contribuent sigui una persona física no resident a Espanya.

3. En les transmissions realitzades pels deutors compresos a l'àmbit d'aplicació de l'article 2 del Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, amb l'ocasió de la donació en pagament del seu habitatge prevista a l'apartat 3 de l'annex de dita norma, tindrà la consideració de subjecte passiu substituït del contribuent l'entitat que adquireixi l'immoble, sense que el substituït del contribuent pugui exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes.

Article 107. Base imposable.

1. La base imposable d'aquest impost està constituïda per l'increment del valor dels terrenys, posat de manifest en el moment de la meritació i experimentat al llarg d'un període màxim de 20 anys.

A l'efecte de determinar la base imposable, s'ha de tenir en compte el valor del terreny en el moment de la meritació, d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article, i el percentatge que correspongui en funció del que preveu l'apartat 4.

2. El valor del terreny en el moment de la meritació resulta del que estableixen les regles següents:

a) En les transmissions de terrenys, el valor dels terrenys en el moment de la meritació és el que tinguin determinat en aquest moment a l'efecte de l'impost sobre béns immobles.

No obstant això, quan aquest valor sigui conseqüència d'una ponència de valors que no reflecteixi modificacions de planejament aprovades posteriorment a l'aprovació de la ponència, es pot liquidar provisionalment aquest impost d'acord amb aquell. En aquests casos, en la liquidació definitiva s'aplica el valor dels terrenys una vegada s'hagi obtingut d'acord amb els procediments de valoració col·lectiva que s'instrueixin, referit a la data de la meritació. Quan aquesta data no coincideixi amb la d'efectivitat dels nous valors cadastrals, els valors s'han de corregir aplicant els coeficients d'actualització que corresponguin, establerts a l'efecte a les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Quan el terreny, tot i sent de naturalesa urbana o integrat en un bé immoble de característiques especials, en el moment de la meritació de l'impost, no té determinat valor cadastral en aquest moment, l'ajuntament pot practicar la liquidació quan el valor cadastral esmentat sigui determinat, referint el valor al moment de la meritació.

b) En la constitució i transmissió de drets reals de gaudi limitatius del domini, els percentatges anuals inclosos a l'apartat 4 d'aquest article s'apliquen sobre la part del valor que defineix el paràgraf a) anterior que representi, respecte d'aquell, el valor dels referits drets calculat mitjançant l'aplicació de les normes fixades a l'efecte de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

c) En la constitució o transmissió del dret a elevar una o més plantes sobre un edifici o terreny, o del dret de realitzar la construcció sota terra sense implicar l'existència d'un dret real de superfície, els percentatges anuals inclosos a l'apartat 4 d'aquest article s'apliquen sobre la part del valor que defineix el paràgraf a) que representi, respecte d'aquell, el mòdul de proporcionalitat fixat a l'escriptura de transmissió o, si no n'hi ha, el que resulti d'establir la proporció entre la superfície o el volum de les plantes per construir en vol o subsòl i la superfície total o volum edificats una vegada construïdes aquelles.

d) En els casos d'expropiacions forçoses, els percentatges anuals inclosos a l'apartat 4 d'aquest article s'apliquen sobre la part del preu just que correspongui al valor del terreny, llevat que el valor que defineix el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior sigui inferior, cas en què ha de prevaldre aquest últim sobre el preu just.

3. Els ajuntaments podran establir una reducció quan es modifiquin els valors cadastrals com a conseqüència d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general. En aquest cas, es prendrà com a valor del terreny, o de la part d'aquest que correspongui segons les regles contingudes a l'apartat anterior, l'import que resulti d'aplicar els nous valors cadastrals dita reducció durant el període de temps i percentatge màxims següents:

- a) La reducció, en el seu cas, s'aplicarà, com màxim, respecte de cadascú dels cinc primers anys d'efectivitat dels nous valors cadastrals.
- b) La reducció tindrà com percentatge màxim el 60 per cent. Els ajuntaments podran fixar un tipus de reducció diferent per cada any d'aplicació de la reducció.

La reducció prevista en aquest apartat no serà d'aplicació als supòsits als que els valors cadastrals resultants del procediment de valoració col·lectiva a que aquell es refereix siguin inferiors als fins llavors vigents.

El valor cadastral reduït en cap cas podrà ser inferior al valor cadastral del terreny abans del procediment de valoració col·lectiva.

La regulació dels restants aspectes substantius i formals de la reducció s'establirà a l'ordenança fiscal.

4. Sobre el valor del terreny en el moment de la meritació, derivat del que disposen els apartats 2 i 3 anteriors, s'aplica el percentatge anual que determini cada ajuntament, sense que el percentatge pugui excedir els límits següents:

- a) Període d'un fins a cinc anys: 3,7.
- b) Període de fins a 10 anys: 3,5.
- c) Període de fins a 15 anys: 3,2.
- d) Període de fins a 20 anys: 3.

Per determinar el percentatge, s'apliquen les regles següents:

1a L'increment de valor de cada operació gravada per l'impost es determina d'acord amb el percentatge anual fixat per l'ajuntament per al període què compregui el nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment.

2a El percentatge que s'ha d'aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació és el resultat de multiplicar el percentatge anual aplicable a cada cas concret pel nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment del valor.

3a Per determinar el percentatge anual aplicable a cada operació concreta de conformitat amb la regla 1a i per determinar el nombre d'anys pels quals s'ha de multiplicar el percentatge anual de conformitat amb la regla 2a, només s'han de considerar els anys complets que integrin el període de posada de manifest de l'increment de valor, sense que a aquests efectes es puguin considerar les fraccions d'anys d'aquest període.

Els percentatges anuals que fixa aquest apartat poden ser modificats per les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Article 108. Tipus de gravamen. Quota íntegra i quota líquida.

1. El tipus de gravamen de l'impost és el fixat per cada ajuntament, sense que aquest tipus pugui excedir el 30 per cent.

Dins el límit que assenyala el paràgraf anterior, els ajuntaments poden fixar un sol tipus de gravamen o un per a cada un dels períodes de generació de l'increment de valor que indica l'apartat 4 de l'article anterior.

2. La quota íntegra de l'impost és el resultat d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

3. La quota líquida de l'impost és el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra, si s'escau, la bonificació a què es refereix l'apartat següent.

4. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 95 per cent de la quota íntegra de l'impost, en les transmissions de terrenys, i en la transmissió o constitució de drets reals de gaudi

limitatius del domini, realitzades a títol lucratiu per causa de mort a favor dels descendents i adoptats, els cònjuges i els ascendents i adoptants.

La regulació dels restants aspectes substantius i formals de la bonificació a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'establir a l'ordenança fiscal.

Article 109. Meritació.

1. L'impost es merita:

a) Quan es transmeti la propietat del terreny, ja sigui a títol oneros o gratuït, entre vius o per causa de mort, en la data de la transmissió.

b) Quan es constitueixi o es transmeti qualsevol dret real de gaudi limitatiu del domini, en la data en què tingui lloc la constitució o transmissió.

2. Quan es declari o es reconegui judicialment o administrativament per resolució ferma que ha tingut lloc la nul·litat, rescissió o resolució de l'acte o el contracte determinant de la transmissió del terreny o de la constitució o transmissió del dret real de gaudi sobre aquell, el subjecte passiu ha de tenir dret a la devolució de l'impost satisfet, sempre que l'acte o el contracte esmentat no li hagi produït efectes lucratius i que reclami la devolució en el termini de cinc anys des que la resolució va ser ferma; s'entén que hi ha efecte lucratiu quan no es justifiqui que els interessats hagin d'efectuar les devolucions recíproques a què es refereix l'article 1.295 del Codi civil. Encara que l'acte o el contracte no hagi produït efectes lucratius, si la rescissió o resolució es declara per incompliment de les obligacions del subjecte passiu de l'impost, no escau cap devolució.

3. Si el contracte queda sense efecte per mutu acord de les parts contractants, no escau la devolució de l'impost satisfet i es considera un acte nou subjecte a tributació. Es considera mutu acord l'avenença en un acte de conciliació i el simple assentiment a la demanda.

4. Als actes o contractes en què consti alguna condició, la seva qualificació es fa d'acord amb les prescripcions incloses al Codi civil. Si és suspensiva no es liquida l'impost fins que la condició es compleixi. Si la condició és resolutòria, s'exigeix l'impost per descomptat, amb la reserva, quan la condició es compleixi, de fer l'oportuna devolució segons la regla de l'apartat anterior.

Article 110. Gestió tributària de l'impost.

1. Els subjectes passius estan obligats a presentar davant l'ajuntament corresponent la declaració que determini l'ordenança respectiva, declaració en què s'inclouin els elements de la relació tributària imprescindibles per practicar la liquidació escaient.

2. Aquesta declaració s'ha de presentar dins els terminis següents, a comptar de la data en què es produeixi la meritació de l'impost:

a) Quan es tracti d'actes entre vius, el termini és de trenta dies hàbils.

b) Quan es tracti d'actes per causa de mort, el termini és de sis mesos prorrogables fins a un any a sol·licitud del subjecte passiu.

3. A la declaració s'ha d'adjuntar el document en el qual constin els actes o contractes que originen la imposició.

4. Els ajuntaments queden facultats per establir el sistema d'autoliquidació pel subjecte passiu, que comporti l'ingrés de la quota resultant d'aquella dins els terminis que preveu l'apartat 2 d'aquest article. Respecte de les autoliquidacions, l'ajuntament corresponent només pot comprovar que s'han efectuat mitjançant l'aplicació correcta de les normes reguladores de l'impost, sense que es puguin atribuir valors, bases o quotes diferents de les resultants d'aquestes normes.

En cap cas no es pot exigir l'impost en règim d'autoliquidació quan es tracti del cas a què es refereix el paràgraf tercer de l'article 107.2.a) d'aquesta Llei.

5. Quan els ajuntaments no estableixin el sistema d'autoliquidació, les liquidacions de l'impost s'han de notificar íntegrament als subjectes passius amb indicació del termini d'ingrés i expressió dels recursos escaients.

6. Amb independència del que disposa l'apartat 1 d'aquest article, també estan obligats a comunicar a l'ajuntament la realització del fet imposable en els mateixos terminis que els subjectes passius:

a) En els casos que preveu el paràgraf a) de l'article 106 d'aquesta Llei, sempre que s'hagin produït per negoci jurídic entre vius, el donant o la persona que constitueixi o transmeti el dret real de què es tracti.

b) En els casos que preveu el paràgraf b) de l'esmentat article, l'adquirent o la persona a favor de la qual es constitueixi o es transmeti el dret real de què es tracti.

7. Així mateix, els notaris estan obligats a trametre a l'ajuntament respectiu, dins la primera quinzena de cada trimestre, una relació o un índex que inclogui tots els documents per ells autoritzats en el trimestre anterior, en que s'incloguin fets, actes o negocis jurídics que posin de manifest la realització del fet imposable d'aquest impost, amb excepció dels actes d'última voluntat. També estan obligats a trametre, dins el mateix termini, una relació dels documents privats en què s'incloguin els mateixos fets, actes o negocis jurídics, que els hagin estat presentats per a coneixement o legitimació de signatures. El que preveu aquest apartat s'entén sense perjudici del deure general de col·laboració que estableix la Llei general tributària.

En la relació o l'índex que els notaris trametin a l'ajuntament, hi han de fer constar la referència cadastral dels béns immobles quan la referència es correspongui amb els que siguin objecte de transmissió. Aquesta obligació és exigible a partir d'1 d'abril de 2002.

Els notaris han d'advertir expressament als compareixents als documents que autoritzin sobre el termini dins el qual estan obligats els interessats a presentar declaració per l'impost i, així mateix, sobre les responsabilitats en què incorrin per la falta de presentació de declaracions.

CAPÍTOL III

Cessió de recaptació d'impostos de l'Estat

SECCIÓ 1a ABAST I CONDICIONS GENERALS DE LA CESSIÓ

Article 111. Àmbit subjectiu.

Amb l'abast i les condicions que estableix aquest capítol, el rendiment obtingut per l'Estat en els impostos que s'hi detallen se cedeix en la proporció que estableix l'article 112, a favor dels municipis en què es doni alguna de les condicions següents:

a) Que siguin capitals de província, o de comunitat autònoma, o

b) Que tinguin població de dret igual o superior a 75.000 habitants. A aquests efectes, es considera la població resultant d'actualitzar el padró municipal d'habitants vigent a l'entrada en vigor del model que regula aquesta secció.

Article 112. Objecte de la cessió.

1. A cadascun dels municipis inclosos a l'àmbit subjectiu abans fixat se li cedeixen els percentatges següents dels rendiments que no hagin estat objecte de cessió a les comunitats autònomes, obtinguts en els impostos estatals que s'esmenten:

a) L'1,6875 per cent de la quota líquida de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

- b) L'1,7897 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit imputable a cada municipi.
- c) El 2,0454 per cent de la recaptació líquida imputable a cada municipi pels impostos especials sobre la cervesa, sobre el vi i les begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre labors del tabac.

2. Les bases o els rendiments sobre els quals s'han d'aplicar els percentatges anteriors s'han de determinar d'acord amb el que disposa l'article 113 següent.

3. Els municipis no poden assumir, en cap cas, competències normatives, de gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs el rendiment dels quals se'ls cedeix, així com tampoc en matèria de revisió dels actes dictats en via de gestió d'aquests tributs, la titularitat i l'exercici dels quals correspon exclusivament a l'Estat.

Article 113. Rendiments sobre els quals s'apliquen els percentatges objecte de cessió.

1. Als efectes del que disposa l'apartat 1 de l'article anterior, s'entén per import de la quota líquida en l'impost sobre la renda de les persones físiques:

1r La part estatal de les quotes líquides que els residents al territori del municipi hagin consignat a la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques presentada i ingressada dins els terminis que estableixi la normativa reguladora de l'impost, minorada en la part corresponent de les deduccions per doble imposició de dividendes i doble imposició internacional.

2n La part estatal de les quotes líquides dels contribuents residents al territori del municipi que no estiguin obligats a declarar i sol·licitin devolució, minorada en la part corresponent de la deducció per doble imposició de dividendes.

3r El resultat d'aplicar el 67 per cent sobre les retencions suportades pels contribuents residents al territori del municipi que no estiguin obligats a declarar, que no hagin sol·licitat devolució i que obtinguin rendes superiors a 6.010,12 euros.

4t La part del deute tributari que, corresponent a l'Estat, sigui ingressada per actes d'inspecció, liquidacions practicades per l'Administració i declaracions presentades fora dels terminis que estableixi la normativa reguladora de l'impost. A aquests efectes, s'entén per deute tributari el constituït per la quota líquida més els conceptes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb excepció dels recàrrecs que preveuen els paràgrafs c) i d). Aquesta partida es minora en l'import de les devolucions per ingressos indeguts que s'hagin d'imputar a l'Estat, inclosos els interessos legals.

2. Als mateixos efectes que assenyala l'apartat anterior, s'entén per import de recaptació líquida en l'impost sobre el valor afegit, en els impostos sobre la cervesa, sobre el vi i les begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i les begudes derivades, sobre hidrocarburs, i sobre les labors del tabac, el percentatge no cedit a les comunitats autònomes del conjunt d'ingressos líquids de la Hisenda estatal pels conceptes que integren cadascun dels impostos esmentats, amb criteri de caixa, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o els ajustos (positius o negatius) que estableixin el concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

Article 114. Revisió.

Amb caràcter quadriennal, s'ha de revisar el conjunt de municipis que s'inclouen al model de cessió descrit en aquest capítol, tenint en compte el compliment en el moment de la revisió dels requisits establerts per delimitar l'àmbit subjectiu que regula l'article 111 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a ABAST I CONDICIONS ESPECÍFIQUES DE LA CESSIÓ

Article 115. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

1. Se cedeix a cadascun dels municipis inclosos a l'àmbit subjectiu de l'article 111 l'1,6875 per cent del rendiment no cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre la renda de les persones físiques produït al seu territori, definit a l'apartat 1 de l'article 113 anterior.
2. Es considera produït al territori d'un municipi el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques que correspongui als subjectes passius que hi tinguin la seva residència habitual.
3. Quan els subjectes passius integrats en una unitat familiar tinguin la seva residència habitual en municipis diferents i optin per la tributació conjunta, el rendiment que se cedeix s'entén produït al territori del municipi on tingui la seva residència habitual el membre de la unitat amb una base liquidable més gran d'acord amb les regles d'individualització de l'impost.
4. A l'efecte del que disposa aquest capítol, es considera que les persones físiques residents en territori espanyol ho són al territori d'un municipi quan romanguin al seu territori un nombre més gran de dies del període impositiu en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Per determinar el període de permanència es computen les absències temporals.

Llevat que hi hagi prova en contra, es considera que una persona física roman al territori d'un municipi quan en aquest territori hi radica el seu habitatge habitual; l'habitatge habitual es defineix de conformitat amb el que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

5. Quan no sigui possible determinar la permanència a què es refereix l'apartat anterior, s'han de considerar residents al territori del municipi on tingui el seu principal centre d'interessos, considerat com el territori on obtinguin la part més gran de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, determinada pels components de renda següents:

- a) Rendiments del treball, que es consideren obtinguts on radiqui el centre de treball respectiu, si n'hi ha.
- b) Rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que es consideren obtinguts al lloc en què radiquin els béns.
- c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguin empresarials o professionals, que es consideren obtinguts on radiqui el centre de gestió de cadascuna d'aquestes.
- d) Bases imputades en el règim de transparència professional, que es consideren obtingudes al lloc en el qual s'exerceixi l'activitat professional.

6. Quan no es pugui determinar la residència d'acord amb els criteris que estableixen els dos apartats anteriors, es consideraran residents al lloc de la seva última residència declarada a l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

7. Les persones físiques residents en territori espanyol que no romanguin a l'esmentat territori més de cent vuitanta-tres dies durant l'any natural es consideren residents al territori del municipi en què radiqui el nucli principal o la base de les seves activitats o dels seus interessos econòmics.

8. Les persones físiques residents en territori espanyol per aplicació de la presumpció que preveu el paràgraf segon de l'article 9.1.b) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, es consideren residents al territori del municipi en què resideixin habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguin.

Article 116. Abast de la cessió i punt de connexió a l'impost sobre el valor afegit.

1. Se cedeix a cadascun dels municipis inclosos a l'àmbit subjectiu que defineix l'article 111 l'1,7897 per cent del rendiment no cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre el valor afegit que s'imputi produït al seu territori.

2. Aquesta imputació es determina mitjançant l'aplicació de l'índex de consum de la comunitat autònoma a la qual pertanyi cada municipi a la recaptació líquida que correspongui a l'Estat, en els termes de l'apartat 2 de l'article 113 anterior, ponderant el resultat per la representativitat, en l'àmbit de la comunitat autònoma respectiva, de la població de dret del municipi, en els termes següents:

$$PIVA_t^m = 0,017897 \times RLIVA_t \times IC_t^i \times (P_t^m / P_t^i)$$

On:

El terme $PIVA_t^m$ representa l'import del rendiment de l'impost sobre el valor afegit cedit al municipi m l'any t.

El terme $RLIVA_t$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit corresponent a l'Estat en l'any t, que no hagi estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

El terme IC_t^i representa l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a l'efecte de l'assignació de l'impost sobre el valor afegit per comunitats autònomes, determinat per a la comunitat autònoma i a la qual pertany el municipi m, per a l'any t.

Els termes P_t^m i P_t^i representen les poblacions de dret del municipi m i de la comunitat autònoma i, respectivament, segons l'actualització del padró municipal d'habitants vigent a 31 de desembre de l'any t.

Article 117. Abast de la cessió i punt de connexió als impostos especials sobre fabricació.

1. Se cedeix a cadascun dels municipis inclosos a l'àmbit subjectiu que defineix l'article 111 el 2,0454 per cent dels rendiments no cedits a les comunitats autònomes dels impostos sobre la cervesa, sobre el vi i les begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i les begudes derivades.

2. Quant als impostos sobre la cervesa, sobre el vi i les begudes fermentades, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i les begudes derivades, aquesta imputació es determina mitjançant l'aplicació de l'índex de consum territorial de la comunitat autònoma a la qual pertanyi cada municipi a la recaptació líquida que correspongui a l'Estat, en els termes de l'apartat 2 de l'article 113 anterior, per cadascun dels impostos especials esmentats, ponderant el resultat per la representativitat, a l'àmbit de la comunitat autònoma respectiva, de la població de dret del municipi.

Pel que fa als impostos esmentats al paràgraf anterior, el mètode de càlcul està determinat per la formulació següent:

$$PIIEE(h)_t^m = 0,020454 \times RL IIEE(h)_t \times IC_t^i(h) \times (P_t^m / P_t^i)$$

On:

El terme $PIIEE(h)_t^m$ representa l'import del rendiment cedit per l'impost especial h al municipi m en l'any t. I h correspon als impostos a què es refereix aquest apartat.

El terme $RL IIEE(h)_t$ representa la recaptació líquida per l'impost especial h corresponent a l'Estat l'any t que no hagi estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

El terme $IC_t^i(h)$ representa l'índex de consum territorial, certificat per l'Institut Nacional d'Estadística, de la comunitat autònoma i a la qual pertany el municipi m, per a l'any t, i elaborat a l'efecte de l'assignació de l'impost especial h per comunitats autònomes.

Els termes P_t^m i P_t^i representen les poblacions de dret del municipi m i de la comunitat autònoma i, respectivament, segons l'actualització del padró municipal d'habitants vigent a 31 de desembre de l'any t.

3. Als efectes del que disposa l'apartat 1 anterior, es considera produït al territori d'un municipi el rendiment cedit de l'impost sobre hidrocarburs que correspongui a l'índex dels lliuraments de gasolines,

gasols i fuels al terme municipal respectiu, segons les dades del Ministeri d'Economia, ponderades pels tipus impositius corresponents.

Així mateix, es considera produït al territori d'un municipi el rendiment cedit de l'impost sobre les labors del tabac que correspongui a l'índex de vendes a expenedories de tabac al terme municipal respectiu, segons les dades del Comissionat per al Mercat de Tabacs, ponderades pels tipus impositius corresponents.

4. En el casos que, a l'àmbit municipal, no estiguin disponibles els índexs esmentats a l'apartat anterior, s'aplica, si s'escau, com a mètode de determinació del rendiment cedit als municipis, la formulació inclosa a l'apartat 2 d'aquest article, considerant, a aquests efectes, i segons escaigui, com a índexs de consum, els de lliuraments de gasolines, gasols i fuels o els de vendes a expenedories de tabacs, corresponents a les comunitats autònomes.

CAPÍTOL IV

Participació dels municipis en els tributs de l'Estat

SECCIÓ 1a FONS COMPLEMENTARI DE FINANÇAMENT

Article 118. Àmbit subjectiu.

Participen en els tributs de l'Estat d'acord amb el model que descriu aquesta secció els municipis a què es refereix l'article 111 d'aquesta Llei.

Article 119. Regla general per determinar la participació en el fons complementari de finançament.

La participació en el fons complementari de finançament es determina, per a cada exercici i per a cada municipi, aplicant un índex d'evolució a la participació que li correspongui, per aquest concepte, a l'any base del nou model, segons aquesta fórmula general:

$$PFC_t^m = PFC_{2004}^m \times IE_{t/2004}$$

On:

PFC_t^m i PFC_{2004}^m , són la participació en el fons complementari de finançament del municipi m l'any t i l'any 2004, respectivament.

$IE_{t/2004}$ és l'índex d'evolució entre l'any base i l'any t.

A aquests efectes, s'entén per any base el primer d'aplicació d'aquest model, és a dir l'any 2004.

Article 120. Regla per determinar la participació en el fons complementari de finançament de l'any base.

1. La participació en el fons complementari de finançament corresponent a l'any base es calcula deduint l'import corresponent a la cessió del rendiment d'impostos estatals, d'acord amb el que disposa el capítol III d'aquest títol, de la participació total que resultaria d'incrementar la participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 en l'índex d'evolució establert d'acord amb el que disposa l'article 121:

$$PIE_{2004}^m = PIE_{2003}^m \times IE_{2004/2003}$$

$$PFC_{2004}^m = PIE_{2004}^m - PIRPF_{2004}^m -$$

$$- PIVA_{2004}^m - \Sigma PIIEE(h)_{2004}^m$$

On:

PIE_{2003}^m i PIE_{2004}^m representen la participació total en els ingressos de l'Estat corresponent al municipi

m l'últim any d'aplicació del model anterior, any 2003, i l'any base del nou model, any 2004, respectivament.

IE_{2004/2003} representa l'índex d'evolució entre els anys 2003 i 2004.

PFC₂₀₀₄^m representa la participació del municipi m en el fons complementari de finançament en l'any 2004.

PIRPF₂₀₀₄^m, PIVA₂₀₀₄^m i PIIEE(h)₂₀₀₄^m representen imports dels rendiments cedits al municipi m en relació amb els impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre el valor afegit i amb el conjunt d'impostos especials sobre fabricació corresponents a l'any 2004 i determinades d'acord amb el que disposen els articles 115, 116 i 117.

2. La participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 s'entén a aquests efectes en termes bruts, incloent-hi, en relació amb cadascun d'aquests municipis, tots els elements i considerant les particularitats a què fan referència els apartats dos, tres, quatre i cinc de l'article 65 i l'apartat tres de l'article 72 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003.

Article 121. Índex d'evolució.

L'índex d'evolució es determina, en tot cas, per l'increment que experimentin els ingressos tributaris de l'Estat (ITE) entre l'any al qual correspongui la participació i l'any base, en els termes següents:

$$IE_{t/2004} = ITE_t / ITE_{2004}$$

Els ingressos tributaris de l'Estat (ITE) estan constituïts per la recaptació estatal, exclosa la susceptible de cessió a les comunitats autònomes, per l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'impost sobre el valor afegit i els impostos especials sobre la cervesa, sobre el vi i les begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i les begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac. Per concretar-los cal atènyer-se al que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i les ciutats amb estatut d'autonomia.

SECCION 2a PARTICIPACIÓ DE LA RESTA DE MUNICIPIS

Article 122. Àmbit subjectiu.

Participen en tributs de l'Estat d'acord amb el model que descriu aquesta secció els municipis no inclosos a l'article 111 d'aquesta Llei.

Article 123. Determinació de l'import total de la participació.

1. La participació total per a cada exercici es determina aplicant un índex d'evolució a la corresponent a l'any base, en els termes següents:

$$PIE_t^* = PIE_{2004}^* \times IE_{t/2004}$$

On:

PIE_t* i PIE₂₀₀₄* són la participació total en ingressos de l'Estat l'any t i l'any 2004, respectivament, corresponent als municipis a què s'aplica aquest model.

IE_{t/2004} és l'índex d'evolució entre l'any base i l'any t.

2. A aquests efectes, l'índex d'evolució es determina per l'increment que experimentin els ingressos tributaris de l'Estat entre l'any al qual correspongui la participació i l'any base, en els termes de l'article 121 anterior, és a dir

$$IE_{t/2004} = ITE_t / ITE_{2004}$$

3. La participació total corresponent a l'any base es determina incrementant en l'esmentat índex d'evolució la participació en tributs de l'Estat que resulti el 2003 per al conjunt de municipis esmentats a l'article anterior.

$$PIE_{2004}^* = PIE_{2003}^* \times \Delta ITE_{2004/2003}$$

4. La participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 s'entén a aquests efectes en termes bruts, incloent-hi, en relació amb l'esmentat grup de municipis, tots els elements i considerant les particularitats a què fan referència els apartats dos, tres, quatre i cinc de l'article 65 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003.

Article 124. Distribució de l'import total de la participació.

1. La participació total determinada d'acord amb el que disposa l'anterior article es distribueix entre els municipis inclosos en aquest model de finançament d'acord amb els criteris següents:

a) El 75 per cent en funció del nombre d'habitants de dret de cada municipi, segons les xifres de població aprovades pel Govern, que figurin a l'últim padró municipal vigent, ponderades pels coeficients multiplicadors següents:

Estrat	Nombre d'habitantes	Coefficients
1	De més de 50.000.....	1,40
2	De 20.001 a 50.000.....	1,30
3	De 5.001 a 20.000.....	1,17
4	Fins 5.000.....	1,00

b) El 12,5 per cent en funció de l'esforç fiscal mitjà de cada municipi obtingut al segon exercici anterior al de la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, ponderat pel nombre d'habitants de dret.

A aquests efectes, s'entén per esforç fiscal mitjà de cada municipi el que determinin les lleis de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici en funció de l'aplicació que els municipis facin dels tributs inclosos en aquesta Llei.

c) El 12,5 per cent en funció de l'invers de la capacitat tributària en els termes que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

2. El finançament de cap municipi, determinat d'acord amb el que disposa aquesta secció, no pot ser en cap cas inferior al que resulti, en termes bruts, de la liquidació definitiva de la participació en els tributs de l'Estat de l'any 2003, entesa aquesta en els mateixos termes inclosos a l'últim apartat de l'article precedent. De l'aplicació d'aquesta regla no se'n pot derivar, per a cada exercici, un import total superior al que resulti del que disposa l'article 123 d'aquesta Llei.

Article 125. Municipis turístics.

1. A l'efecte del que disposa aquest article, es consideren municipis turístics els que, estan compresos a l'àmbit subjectiu que defineix l'article 122, i compleixin, a més, dues condicions:

- a) Tenir una població de dret superior a 20.000 habitants.
- b) Que el nombre d'habitatges de segona residència superi el nombre d'habitatges principals, d'acord amb les dades oficials de l'últim Cens d'edificis i habitatges.

2. La participació total de cadascun dels municipis turístics en els tributs de l'Estat es determina d'acord amb el que disposa l'apartat 4 següent, i per calcular-la es tenen en compte els elements següents:

- a) Cessió de la recaptació dels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac, de la manera que disposa l'apartat següent.
- b) Participació en tributs de l'Estat, de la manera que preveu l'apartat 1 de l'article 124 d'aquesta Llei.

3. A cadascun dels municipis turístics se li cedeix el 2,0454 per cent dels rendiments que no hagin estat objecte de cessió a les comunitats autònomes pels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac.

A aquests efectes, s'entén per rendiment cedit la recaptació líquida imputable a cada municipi pels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac que no hagin estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

Les bases o els rendiments sobre els quals s'aplica el percentatge, així com l'abast i les condicions específiques de la cessió, es determinen d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 113 i l'article 117, respectivament. Als municipis turístics els és aplicable el que disposa l'apartat 3 de l'article 112.

4. Una vegada efectuat el repartiment de la participació en els tributs de l'Estat de la manera que disposa l'apartat 1 de l'article 124, la participació individual de cada municipi turístic es redueix en la quantia resultant d'evolució, amb l'índex que defineix l'apartat 2 de l'article 123, la quantia de la cessió de la recaptació dels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac calculada l'any base 2004 per al municipi esmentat.

La participació en els tributs de l'Estat, reduïda de la manera que descriu el paràgraf anterior, s'incrementa en la quantia calculada de la cessió de la recaptació dels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac que correspongui per a l'any de què es tracti.

SECCIÓ 3a REVISIÓ DEL MODEL DESCRIT EN AQUEST CAPÍTOL

Article 126. Revisió.

Amb caràcter quadriennal, s'ha de revisar el conjunt de municipis que s'han d'incloure a cadascun dels models que regulen les dues seccions anteriors, tenint en compte el compliment en el moment de la revisió dels requisits establerts per delimitar els àmbits subjectius que regulen els articles 118 i 122.

CAPÍTOL V Preus públics

Article 127. Preus públics.

Els ajuntaments poden establir i exigir preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats de competència municipal, segons les normes incloses al capítol VI del títol I d'aquesta Llei.

CAPÍTOL VI Prestació personal i de transport

SECCIÓ 1a NORMES COMUNES

Article 128. Normes comunes.

1. Els ajuntaments amb població de dret de no més de 5.000 habitants poden imposar la prestació personal i de transport per dur a terme obres de la competència municipal o que hagin estat cedides o transferides per altres entitats públiques.

2. Les prestacions personal i de transport són compatibles entre si, i es poden aplicar simultàniament, de manera que, quan es doni la simultaneïtat, els obligats a la de transport poden realitzar la personal amb els seus mateixos elements de transport.

3. La manca de concurrència a la prestació, sense la redempció prèvia, obliga, llevat de cas de força major, a pagar-ne l'import més una sanció de la mateixa quantia, i els dos conceptes s'exigeixen per via executiva per recaptar-los.

4. L'ajuntament ha de tenir en compte per fixar els períodes de la prestació que no coincideixin amb l'època de més activitat laboral al terme municipal.

5. La imposició i l'ordenació de les prestacions a què es refereix aquest article s'han d'ajustar a les prescripcions d'aquesta Llei en matèria de recursos tributaris.

SECCIÓ 2a PRESTACIÓ PERSONAL

Article 129. Prestació personal.

1. Estan subjectes a la prestació personal els residents del municipi respectiu, excepte els següents:

- a) Menors de divuit anys i majors de cinquanta-cinc.
- b) Disminuïts físics, psíquics i sensorials.
- c) Reclusos en establiments penitenciaris.
- d) Mossos mentre romanguin en actiu en compliment del servei militar.

2. L'ajuntament de la imposició cobreix el risc per accidents que es puguin esdevenir als obligats a aquesta prestació.

3. La prestació personal no ha d'excedir 15 dies l'any ni tres de consecutius i pot ser redimida a metàl·lic per un import del doble del salari mínim interprofessional.

SECCIÓ 3a PRESTACIONS DE TRANSPORT

Article 130. Prestacions de transport.

1. L'obligació de la prestació de transport és general, sense cap excepció, per a totes les persones físiques o jurídiques, residents o no al municipi, que tinguin elements de transport al terme municipal afectes a explotacions empresarials que hi radiquin.

2. La prestació de transports, que pot ser reduïda a metàl·lic, per un import de tres vegades el salari mínim interprofessional, no ha d'excedir, per als vehicles de tracció mecànica, els cinc dies l'any, sense que cap dels dies pugui ser consecutiu. En els altres casos la seva durada no ha de ser de més de 10 dies l'any ni de més de dos consecutius.

TÍTOL III Recursos de les províncies

CAPÍTOL I Enumeració

Article 131. Recursos de les províncies.

La Hisenda de les províncies està constituïda pels recursos expressats a l'article 2 d'aquesta Llei en els termes i amb les especialitats que recull aquest títol.

CAPÍTOL II **Recursos tributaris**

SECCIÓ 1a TAXES

Article 132. Taxes.

1. Les diputacions provincials poden establir i exigir taxes per la prestació de serveis o la realització d'activitats de competència seva, i per la utilització privativa o l'aprofitament especial de béns del domini públic provincial segons les normes incloses a la secció 3a del capítol III del títol I d'aquesta Llei, llevat del que disposa el paràgraf tercer de l'article 24.1.

2. Les diputacions provincials han de continuar editant i publicant el «Butlletí Oficial» de la província, i a aquest efecte poden establir i exigir taxes i preus per la inserció d'anuncis i edictes, i la subscripció i venda d'exemplars.

SECCIÓ 2a CONTRIBUCIONS ESPECIALS

Article 133. Contribucions especials.

Les diputacions provincials poden establir i exigir contribucions especials per la realització d'obres o per l'establiment o ampliació de serveis, segons les normes incloses a la secció 4a del capítol III del títol I d'aquesta Llei.

SECCIÓ 3a RECÀRRECS DE LES PROVÍNCIES

Article 134. Recàrrec de les províncies sobre l'impost sobre activitats econòmiques.

1. Les diputacions provincials poden establir un recàrrec sobre l'impost sobre activitats econòmiques.

2. Aquest recàrrec s'ha d'exigir als mateixos subjectes passius i en els mateixos casos que preveu la normativa reguladora de l'impost i consisteix en un percentatge únic que recau sobre les quotes municipals modificades per l'aplicació del coeficient de ponderació que preveu l'article 86 d'aquesta Llei i el seu tipus no pot ser superior al 40 per cent.

3. La gestió del recàrrec el du a terme, juntament amb l'impost sobre el qual recau, l'entitat que en tingui atribuïda la gestió.

4. L'import de la recaptació del recàrrec provincial es lliura a les diputacions respectives de la manera que es determini per reglament, tenint en compte la fórmula de gestió de l'impost sobre activitats econòmiques.

5. L'Estat, a instància de les administracions públiques creditors, pot retenir amb càrrec a la participació dels municipis en els tributs de l'Estat les quantitats necessàries per satisfer els deutes fermes que els municipis hagin contret amb les diputacions provincials, els cabildos i els consells insulars, les comunitats autònomes uniprovincials per compte del recàrrec provincial de l'impost sobre activitats econòmiques, quan no se n'hagi lliurat la recaptació de la manera que es prevegi per reglament.

A aquests efectes, s'entén que el deute és ferm quan consti una certificació acreditativa de la quantia expedida per l'interventor local corresponent a petició de part interessada.

L'Estat ha de lliurar els imports retinguts a l'Administració pública respectiva dins el mes següent a aquell en què s'hagin verificat les retencions.

Aquests imports, en conjunt, i com a màxim, no poden excedir el percentatge que cada any estableixen les lleis de pressupostos generals de l'Estat per a les compensacions dels deutes dels municipis.

CAPÍTOL III **Cessió de recaptació d'impostos de l'Estat**

SECCIÓ 1a ABAST I CONDICIONS GENERALS DE LA CESSIÓ

Article 135. Àmbit subjectiu.

Amb l'abast i les condicions que estableix aquest capítol, se cedeix en la proporció que estableix l'article 136 d'aquesta Llei el rendiment obtingut per l'Estat en els impostos detallats en aquell, a favor de les províncies així com de les comunitats autònomes uniprovincials que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no hagin integrat la seva participació en tributs de l'Estat com a entitat anàloga a les províncies en la que els pugui correspondre d'acord amb la seva naturalesa institucional com a comunitat autònoma.

Article 136. Objecte de la cessió.

1. A cadascuna de les províncies i els ens assimilats inclosos a l'àmbit subjectiu abans fixat se li cedeixen els percentatges següents dels rendiments que no hagin estat objecte de cessió a les comunitats autònomes, obtinguts en els impostos estatals que s'esmenten:

- a) El 0,9936 per cent de la quota líquida de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) L'1,0538 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit imputable a cada província o ens assimilat.
- c) L'1,2044 per cent de la recaptació líquida imputable a cada província o ens assimilat pels impostos especials sobre la cervesa, sobre el vi i les begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i les begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac.

2. Les bases o els rendiments sobre els quals s'apliquen els percentatges anteriors es determinen d'acord amb el que disposa l'article 113 per als municipis, i es consideren fetes a les províncies les referències que aquest precepte faci als municipis.

3. Les províncies i els ens assimilats no poden assumir, en cap cas, competències normatives, de gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs el rendiment dels quals se'ls cedeix, així com tampoc en matèria de revisió dels actes dictats en via de gestió dels esmentats tributs, la titularitat i l'exercici dels quals correspon exclusivament a l'Estat.

SECCIÓ 2a ABAST I CONDICIONS ESPECÍFIQUES DE LA CESSIÓ

Article 137. Abast de la cessió i punts de connexió a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

1. Se cedeix a cadascuna de les províncies i els ens assimilats inclosos a l'àmbit subjectiu de l'article 135 el 0,9936 per cent del rendiment no cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre la renda de les persones físiques produït al seu territori, que defineix l'apartat 1 de l'article 113 d'aquesta Llei. Les mencions que en aquest últim article es fan als municipis s'han de considerar fetes a les províncies i els ens assimilats.

2. Es considera produït al territori d'una província o un ens assimilat el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques que correspongui als subjectes passius que hi tinguin la seva residència habitual.

3. Quant a la regla general de determinació de la residència habitual de les persones físiques, presumpcions i normes aplicables en casos específics, cal atènyer-se al que disposen els apartats 3 a 8 de l'article 115 d'aquesta Llei. Es consideren fetes a les províncies i els ens assimilats les referències als municipis que incloquin aquests apartats.

Article 138. Abast de la cessió i punt de connexió a l'impost sobre el valor afegit.

1. Se cedeix a cadascuna de les províncies i els ens assimilats inclosos a l'àmbit subjectiu de l'article 135 l'1,0538 per cent del rendiment no cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre el valor afegit que s'imputi produït al seu territori.

2. Aquesta imputació es determina mitjançant l'aplicació de l'índex de consum territorial de la comunitat autònoma a la qual pertanyi cada província i ens assimilat a la recaptació líquida que correspongui a l'Estat, en els termes de l'apartat 2 de l'article 113 d'aquesta Llei, ponderant el resultat per la representativitat, en l'àmbit de la comunitat autònoma respectiva, de la població de dret de la província i l'ens assimilat, en els termes següents:

$$PIVA_t^p = 0,010538 \times RLIVA_t \times IC_t^i \times (P_t^p / P_t^i)$$

On:

El terme $PIVA_t^p$ representa l'import del rendiment de l'impost sobre el valor afegit cedit a la província p l'any t.

El terme $RLIVA_t$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit corresponent a l'Estat l'any t, que no hagi estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

El terme IC_t^i representa l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a l'efecte d'assignar l'impost sobre el valor afegit per comunitats autònomes, determinat per a la comunitat autònoma i a la qual pertany la província p, per a l'any t.

i

3. Els termes P_t^p i P_t^i les poblacions de dret de la província p i de la comunitat autònoma i, respectivament, segons l'actualització del padró municipal d'habitants vigent a 31 de desembre de l'any t.

Article 139. Abast de la cessió i punt de connexió als impostos especials sobre fabricació.

1. Se cedeix a cadascuna de les províncies i els ens assimilats inclosos a l'àmbit subjectiu de l'article 135 l'1,2044 per cent dels rendiments no cedits a les comunitats autònomes dels impostos sobre la cervesa, sobre el vi i les begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i les begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac que s'imputin produïts al seu territori.

2. Quant als impostos sobre la cervesa, sobre el vi i les begudes fermentades, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i les begudes derivades, aquesta imputació es determina mitjançant l'aplicació de l'índex de consum territorial de la comunitat autònoma a la qual pertanyi cada província a la recaptació líquida que correspongui a l'Estat, en els termes de l'apartat 2 de l'article 113 d'aquesta Llei, per cadascun dels impostos especials esmentats, ponderant el resultat per la representativitat, a l'àmbit de la comunitat autònoma respectiva, de la població de dret de la província. El mètode de càlcul està determinat per la formulació següent:

$$PIIEE(h)_t^p = 0,012044 \times RL\ IIEE(h)_t \times IC_t^i(h) \times (P_t^p / P_t^i)$$

On:

El terme $PIIEE(h)_t^p$ representa l'import del rendiment cedit per l'impost especial h a la província p l'any t. I h correspon als impostos a què es refereix aquest apartat.

El terme $RL\ IIEE(h)_t$ representa la recaptació líquida per l'impost especial h corresponent a l'Estat l'any t, que no hagi estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

El terme $IC_t^i(h)$ representa l'índex de consum territorial, certificat per l'Institut Nacional d'Estadística, de la comunitat autònoma i a la qual pertany la província p, per a l'any t, i elaborat a l'efecte d'assignar l'impost especial h per comunitats autònomes.

Els termes P_t^p i P_t^i representen les poblacions de dret de la província p i de la comunitat autònoma i, respectivament, segons l'actualització del padró municipal d'habitants vigent a 31 de desembre de l'any t.

3. Es considera produït al territori d'una província o ens assimilats el rendiment cedit de l'impost sobre hidrocarburs que correspongui a l'índex dels lliuraments de gasolines, gasoils i fuels a l'esmentat territori, segons les dades del Ministeri d'Economia, ponderades pels tipus impositius corresponents.

Així mateix, es considera produït al territori d'una província o ens assimilats el rendiment cedit de l'impost sobre les labors del tabac que correspongui a l'índex de vendes a expenedories de tabac en aquest territori, segons les dades del Comissionat per al Mercat de Tabacs, ponderades pels tipus impositius corresponents.

4. En el cas que, a l'àmbit provincial, no estiguin disponibles els índexs esmentats a l'apartat anterior, s'aplica, si s'escau, com a mètode de determinació del rendiment cedit a les províncies i els ens assimilats, la formulació inclosa a l'apartat 2 d'aquest article, considerant, a aquests efectes, i segons escaigui, com a índexs de consum els de lliuraments de gasolines, gasoils i fuels o els de vendes a expenedories de tabacs, corresponents a les comunitats autònomes.

CAPÍTOL IV

Participació de les províncies en els tributs de l'Estat

SECCIÓ 1a PARTICIPACIÓ EN EL FONS COMPLEMENTARI DE FINANÇAMENT

Article 140. Àmbit subjectiu.

Participen en el model que regula aquesta secció les províncies, així com les comunitats autònomes uniprovincials, que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no hagin integrat la seva participació en tributs de l'Estat com a entitat anàloga a les províncies en la que els pugui correspondre d'acord amb la seva naturalesa institucional com a comunitat autònoma, a les quals s'ha fet referència a l'article 135 d'aquesta Llei.

Article 141. Regla general per determinar la participació en el fons complementari de finançament.

La participació en el fons complementari de finançament, per a cada exercici i per a cada província, es determina aplicant un índex d'evolució a la participació que li correspongui, per aquest concepte, en l'any base del nou model, en els mateixos termes que l'article 119 d'aquesta Llei estableix per als municipis.

A aquests efectes, s'entén per any base el primer d'aplicació d'aquest model, és a dir, l'any 2004.

Article 142. Regla per determinar la participació en el fons complementari de finançament corresponent a l'any base.

1. La participació en el fons complementari de finançament corresponent a l'any base es calcula deduint l'import que resulti del bloc de participació que defineix l'apartat anterior de la participació total que resulti d'incrementar la participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 en l'índex d'evolució establert per als municipis, tot això en els mateixos termes inclosos a l'apartat 1 de l'article 120 d'aquesta Llei.

2. La participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 s'entén a aquests efectes en termes bruts, incloent-hi, en relació amb cadascuna de les entitats a les quals es refereix aquesta secció, tots els elements, i considerant les particularitats a les quals fan referència els apartats quatre i sis de l'article 66 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003.

Article 143. Índex d'evolució.

L'índex d'evolució es determina, en tot cas, per l'increment que experimentin els ingressos tributaris de l'Estat (ITE) entre l'any al qual correspongui la participació i l'any base, en idèntics termes als que defineix l'article 121 d'aquesta Llei per als municipis.

SECCIÓ 2a FINANÇAMENT DE L'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

Article 144. Finançament de l'assistència sanitària.

1. Els pressupostos generals de l'Estat inclouen un crèdit per donar cobertura a les assignacions destinades a les entitats esmentades a l'article 140 anterior per al manteniment dels seus centres sanitaris de caràcter no psiquiàtric.
2. Aquestes quanties es determinen per a cada exercici i per a cada entitat aplicant l'índex d'evolució que defineix l'article 143 d'aquesta Llei al finançament que, per aquest concepte, els correspongui en l'any base.
3. La participació de les entitats esmentades, corresponent a l'any base, es determina incrementant en l'esmentat índex d'evolució la participació en tributs de l'Estat que resulti a favor seu el 2003 per aquest mateix concepte, determinada d'acord amb el que disposa l'apartat tres de l'article 66 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003.

SECCIÓ 3a PARTICIPACIÓ DE LA RESTA DE PROVÍNCIES I ENS ASSIMILATS

Article 145. Àmbit subjectiu.

Participen en tributs de l'Estat d'acord amb el model que descriu aquesta secció les entitats no incloses a l'article 135 d'aquesta Llei.

Article 146. Determinació de l'import de la participació.

1. La participació de cadascuna de les entitats esmentades a l'article precedent, per a cada exercici, es determina aplicant un índex d'evolució a la corresponent a l'any base.

A aquests efectes, l'índex d'evolució es determina per l'increment que experimentin els ingressos tributaris de l'Estat entre l'any al qual correspongui la participació i l'any base, en els termes de l'article 121 d'aquesta Llei.

2. La participació de les entitats esmentades, corresponent a l'any base, es determina incrementant en l'esmentat índex d'evolució la participació en tributs de l'Estat que els correspongui el 2003 en concepte de finançament incondicionat, i es calcula segons el que disposen els apartats quatre, cinc i set de l'article 66 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003.

CAPÍTOL V Subvencions

Article 147. Subvencions.

1. S'inclouen entre les subvencions acordades per l'Estat i les comunitats autònomes, de conformitat amb l'article 40 d'aquesta Llei, a favor de les diputacions, les destinades a finançar els plans provincials de cooperació en les obres i els serveis de competència municipal, a què es refereix l'article 36.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril.

2. Participen de la naturalesa de les subvencions les participacions que les diputacions provincials tenen actualment en les apostes mútues esportives de l'Estat.

CAPÍTOL VI Preus públics

Article 148. Preus públics.

Les diputacions provincials poden establir i exigir preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats de competència seva, segons les normes incloses al capítol VI del títol I d'aquesta Llei.

CAPÍTOL VII Altres recursos

Article 149. Altres recursos.

1. Quan les diputacions provincials gestionin serveis propis de les comunitats autònomes, aquestes, d'acord amb la seva legislació, poden fixar mòduls de funcionament i finançament i nivells de rendiment mínim, i atorgar sobre això les dotacions econòmiques corresponents. Les diputacions provincials poden millorar aquests mòduls i nivells fent servir les seves pròpies disponibilitats pressupostàries.

2. Quan les diputacions provincials assumeixin per compte dels ajuntaments del seu àmbit territorial la recaptació dels impostos sobre béns immobles i sobre activitats econòmiques, regulats al títol II d'aquesta Llei, poden concertar, amb qualssevol entitats de les enumerades a l'article 48, operacions especials de tresoreria només amb l'objecte d'anticipar als ajuntaments, anualment, fins al 75 per cent de l'import de les presumibles recaptacions per aquests tributs.

Les operacions a què es refereix el paràgraf anterior han de quedar cancel·lades abans de finalitzar cada exercici, no han de suposar cap càrrega financera per a les diputacions i no s'han de computar als efectes dels límits que preveuen els articles 51, 52 i 53 d'aquesta Llei.

TÍTOL IV Recursos d'altres entitats locals

CAPÍTOL I Recursos de les entitats supramunicipals

SECCIÓ 1a NORMES COMUNES

Article 150. Recursos de les entitats supramunicipals.

1. Constitueixen recursos de les entitats supramunicipals els que prevegin les seves normes de creació respectives i els que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin.

2. És aplicable a les entitats supramunicipals el que disposa aquesta Llei respecte dels recursos dels ajuntaments, amb les especialitats que escaiguin en cada cas.

Article 151. Contribucions especials.

1. En els casos que les entitats supramunicipals estableixin contribucions especials amb motiu de la realització d'obres o de l'establiment o l'ampliació de serveis que afectin un o diversos termes municipals, l'òrgan superior de govern de les entitats, quan determini les zones afectades per l'obra o concreti el benefici especial que representa per a cada una de les zones esmentades, pot distingir entre l'interès directe dels contribuents i el que sigui comú en un terme municipal o en diversos.

2. En aquest cas, els ajuntaments afectats que estiguin integrats en aquestes entitats tenen el caràcter de contribuent, a l'objecte del pagament de les quotes individuals corresponents, que són recaptades pels ajuntaments, d'acord amb les normes reguladores d'aquest tribut municipal.

3. Les quotes assenyalades als ajuntaments, en qualitat de contribuents, són compatibles amb les que els mateixos ajuntaments puguin imposar amb motiu de les despeses ocasionades per les subvencions, els auxilis o qualsevol altra forma de cooperació que hagin prestat a les obres públiques, instal·lacions o serveis de les entitats a què pertanyin.

Article 152. Ingressos tributaris.

1. Les comarques, àrees metropolitanes, entitats municipals associatives i altres entitats supramunicipals poden establir i exigir taxes, contribucions especials i preus públics, d'acord amb el que preveuen les seves normes de creació respectives i en els termes que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin.

2. El règim financer de les entitats supramunicipals no altera el propi dels ajuntaments que les integrin.

SECCIÓ 2a ÀREES METROPOLITANES

Article 153. Recursos de les àrees metropolitanes.

1. Les àrees metropolitanes poden comptar amb els recursos següents:

a) Les àrees metropolitanes poden establir un recàrrec sobre l'impost sobre béns immobles situats al territori de l'entitat. Aquest recàrrec s'exigeix als mateixos subjectes passius i en els mateixos casos que preveu la normativa reguladora d'aquest impost, i consisteix en un percentatge únic que recau sobre la base imposable de l'impost, i el seu tipus no pot ser superior al 0,2 per cent.

b) Les subvencions de caràcter finalista que es poden fixar als pressupostos generals de l'Estat per finançar els serveis específics que constitueixin l'objecte de les àrees metropolitanes i la quantia, el perceptor i la forma de distribució dels quals es determina anualment.

2. Les lleis de les comunitats autònomes que, d'acord amb el que disposen els seus estatuts, creïn al seu territori àrees metropolitanes han de determinar els recursos de les seves hisendes respectives d'entre els enumerats al paràgraf a) de l'apartat anterior d'aquest article i a l'article 152.

SECCIÓ 3a ENTITATS MUNICIPALS ASSOCIATIVES

Article 154. Recursos de les entitats municipals associatives.

Les mancomunitats i altres entitats municipals associatives, a més dels recursos esmentats a l'article 151, disposen de les aportacions dels municipis que les integrin o en formin part, determinades d'acord amb el que estableixen els estatuts de creació respectius.

SECCIÓ 4a COMARQUES I ALTRES ENTITATS SUPRAMUNICIPALS

Article 155. Recursos de les comarques.

1. Les comarques no poden exigir cap dels impostos i recàrrecs que regula aquesta Llei ni percebre participació en els tributs de l'Estat.

2. Les lleis de les comunitats autònomes que, d'acord amb el que disposen els seus estatuts, creïn al seu territori comarques o altres entitats que agrupin diversos municipis han de determinar els recursos econòmics que se'ls assignin.

CAPÍTOL II

Recursos de les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi

Article 156. Recursos de les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi.

1. Les entitats locals d'àmbit territorial inferior al municipi no poden tenir impostos propis ni participació en els tributs de l'Estat, però sí en els del municipi a què pertanyin.
2. Les lleis de les comunitats autònomes sobre règim local que regulin les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi han de determinar els recursos integrants de les seves hisendes respectives, d'entre els que aquesta Llei preveu per als municipis, fins i tot la prestació personal i de transport, llevat de quan l'ajuntament la tingui acordada amb caràcter general.
3. Són aplicables als recursos esmentats als apartats anteriors les disposicions d'aquesta Llei corresponents a la hisenda municipal, amb les adaptacions derivades del caràcter d'ingressos propis de les seves entitats titulars.

TÍTOL V

Règims especials

CAPÍTOL I

Balears

Article 157. Finançament.

Els consells insulars de les illes Balears disposen dels mateixos recursos que aquesta Llei reconeix a les diputacions provincials.

CAPÍTOL II

Canàries

Article 158. Finançament.

Les entitats locals canàries disposen dels recursos que regula aquesta Llei, sense perjudici de les peculiaritats que preveu la legislació del règim econòmic fiscal de les Canàries. A aquests efectes, els cabildos insulars de les illes Canàries tenen el mateix tractament que les diputacions provincials.

En concret, als municipis de les illes Canàries a què es refereix l'article 111 d'aquesta Llei, així com als cabildos insulars, només se'ls cedeix el percentatge corresponent de l'impost sobre la renda de les persones físiques i dels impostos especials sobre cervesa, sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades, i, en conseqüència, aquestes quanties són les úniques que són objecte de deducció a l'efecte del que disposen els articles 120 i 142 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Ceuta i Melilla

Article 159. Finançament.

1. Les ciutats de Ceuta i Melilla disposen dels recursos que preveuen els seus règims fiscals especials respectius.
2. Les quotes tributàries corresponents als impostos municipals que regula aquesta Llei són objecte d'una bonificació del 50 per cent.
3. La participació de Ceuta i de Melilla en els tributs de l'Estat es determina aplicant les normes incloses a la secció 2a del capítol IV del títol II d'aquesta Llei pel que fa als municipis. A aquests efectes, l'esforç

fiscal a què es refereix l'article 124.1.b) d'aquesta Llei es calcula prenent en consideració les quotes íntegres dels impostos municipals determinades abans d'aplicar la bonificació que preveu l'apartat anterior. Així mateix, aquella participació es determina aplicant les normes incloses a la secció 3a del capítol IV del títol III d'aquesta Llei pel que fa a les províncies.

CAPÍTOL IV Madrid

Article 160. Règim financer especial.

El municipi de Madrid té un règim financer especial, del qual és supletori el que disposa aquesta Llei.

CAPÍTOL V Barcelona

Article 161. Règim financer especial.

El municipi de Barcelona té un règim financer especial, del qual és supletori el que disposa aquesta Llei.

TÍTOL VI Pressupost i despesa pública

CAPÍTOL I Dels pressupostos

SECCIÓ 1a CONTINGUT I APROVACIÓ

Article 162. Definició.

Els pressupostos generals de les entitats locals constitueixen l'expressió xifrada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer l'entitat, i els seus organismes autònoms, i dels drets que prevegin liquidar durant l'exercici corresponent, així com de les previsions d'ingressos i despeses de les societats mercantils el capital social de les quals pertanyi íntegrament a l'entitat local corresponent.

Article 163. Àmbit temporal.

L'exercici pressupostari coincideix amb l'any natural i se li imputen:

- a) Els drets liquidats en l'exercici, sigui quin sigui el període de què derivin; i
- b) Les obligacions reconegudes durant l'exercici.

Article 164. Contingut del pressupost general.

1. Les entitats locals elaboren i aproven anualment un pressupost general en el qual s'integren:

- a) El pressupost de la mateixa entitat.
- b) Els dels organismes autònoms que en depenen.
- c) Els estats de previsió de despeses i ingressos de les societats mercantils el capital social de les quals pertanyi íntegrament a l'entitat local.

2. Els organismes autònoms de les entitats locals, a l'efecte del seu règim pressupostari i comptable, es classifiquen de la manera següent:

- a) Organismes autònoms de caràcter administratiu.
- b) Organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg.

Les normes de creació de cada organisme autònom n'han d'indicar expressament el caràcter.

Article 165. Contingut dels pressupostos integrants del pressupost general.

1. El pressupost general atén al compliment del principi d'estabilitat en els termes que preveu la Llei 18/2001, general d'estabilitat pressupostària, i conté per a cada un dels pressupostos que s'hi integren:

- a) Els estats de despeses, en què s'inclouen, amb la deguda especificació, els crèdits necessaris per atendre el compliment de les obligacions.
- b) Els estats d'ingressos, en què figuren les estimacions dels diferents recursos econòmics per liquidar durant l'exercici.

Així mateix, inclou les bases d'execució, que contenen l'adaptació de les disposicions generals en matèria pressupostària a l'organització i les circumstàncies de la mateixa entitat, així com les altres necessàries per a la seva encertada gestió, i estableix totes les prevencions que es considerin oportunes o convenients per a una millor realització de les despeses i recaptació dels recursos, sense que puguin modificar el que hagi legislat l'administració econòmica ni comprendre preceptes d'ordre administratiu que requereixin legalment procediment i solemnitats específiques diferents del que s'hagi previst per al pressupost.

2. Els recursos de l'entitat local i de cadascun dels seus organismes autònoms i societats mercantils es destinen a satisfer el conjunt de les seves obligacions respectives, llevat del cas d'ingressos específics afectats a fins determinats.

3. Els drets liquidats i les obligacions reconegudes s'apliquen als pressupostos pel seu import íntegre, i queda prohibit atendre obligacions mitjançant minoració dels drets per liquidar o ja ingressats, llevat que la Llei ho autoritzi de manera expressa.

Se n'exceptuen les devolucions d'ingressos que es declarin indeguts per un tribunal o autoritat competents.

4. Cadascun dels pressupostos que s'integren al pressupost general s'ha d'aprovar sense dèficit inicial.

Article 166. Annexos al pressupost general.

1. Al pressupost general s'uneixen com a annexos:

- a) Els plans i programes d'inversió i finançament que, per a un termini de quatre anys, poden formular els municipis i altres entitats locals d'àmbit supramunicipal.
- b) Els programes anuals d'actuació, inversions i finançament de les societats mercantils del capital social de les quals sigui titular únic o partícip majoritari l'entitat local.
- c) L'estat de consolidació del pressupost de la mateixa entitat amb el de tots els pressupostos i estats de previsió dels seus organismes autònoms i societats mercantils.
- d) L'estat de previsió de moviments i situació del deute que inclogui el detall d'operacions de crèdit o d'endeutament pendents de reembossament al principi de l'exercici, les noves operacions previstes per dur a terme al llarg de l'exercici i el volum d'endeutament al tancament de l'exercici econòmic, amb distinció d'operacions a curt termini, operacions a llarg termini, de recurrència al mercat de capitals i de dutes a terme en divises o similars, així com les amortitzacions que es preveuen dur a terme durant el mateix exercici.

2. El pla d'inversions que s'ha de coordinar, si s'escau, amb el programa d'actuació i plans d'etapes de planejament urbanístic, es completa amb el programa financer, que ha de contenir:

- a) La inversió prevista per dur a terme en cadascun dels quatre exercicis.
- b) Els ingressos per subvencions, contribucions especials, càrregues d'urbanització, recursos patrimonials i altres ingressos de capital que es prevegin obtenir en els exercicis esmentats, així com una projecció de la resta dels ingressos previstos a l'esmentat període.

c) Les operacions de crèdit que siguin necessàries per completar el finançament, amb indicació dels costos que han de generar.

3. S'ha d'informar, si s'escau, dels plans i programes d'inversió i finançament al ple de la corporació coincidint amb l'aprovació del pressupost, i han de ser objecte de revisió anual, afegint un nou exercici a les seves previsions.

Article 167. Estructura dels estats d'ingressos i despeses.

1. El Ministeri d'Hisenda ha d'establir amb caràcter general l'estructura dels pressupostos de les entitats locals tenint en compte la naturalesa econòmica dels ingressos i de les despeses, les finalitats o els objectius que amb aquests últims es proposin aconseguir i d'acord amb els criteris que estableixen els apartats següents d'aquest article.

2. Les entitats locals poden classificar les despeses i els ingressos atenent la seva pròpia estructura d'acord amb els seus reglaments o decrets d'organització.

3. Els estats de despeses dels pressupostos generals de les entitats locals han d'aplicar les classificacions funcional i econòmica d'acord amb els criteris següents:

a) La classificació funcional, en què està integrada, si s'escau, la de per programes, consta de tres nivells: el primer relatiu al grup de funció, el segon a la funció i el tercer a la subfunció. Aquesta classificació es pot ampliar en un o dos nivells, relatius al programa i subprograma respectivament.

En tot cas, els nivells de grup de funció i funció han de ser els mateixos que els establerts per a l'Administració de l'Estat.

b) La classificació econòmica ha de presentar amb separació les despeses corrents i les despeses de capital, d'acord amb els criteris següents:

Als crèdits per a despeses corrents s'inclouen els de funcionament dels serveis, els d'interessos i les transferències corrents.

Als crèdits per a despeses de capital, els d'inversions reals, les transferències de capital i les variacions d'actius i passius financers.

c) La classificació econòmica consta de tres nivells, el primer, relatiu al capítol, el segon, a l'article i el tercer, al concepte. Aquesta classificació es pot ampliar en un o dos nivells, relatius al subconcepte i la partida respectivament.

En tot cas, els nivells de capítol i article han de ser els mateixos que els establerts per a l'Administració de l'Estat.

4. La partida pressupostària l'expressió xifrada de la qual constitueix el crèdit pressupostari l'han de definir, almenys, la conjunció de les classificacions funcional i econòmica, al nivell de subfunció i concepte respectivament.

En el cas que l'entitat local opti per fer servir la classificació orgànica, aquesta també ha d'integrar la partida pressupostària.

El control comptable de les despeses es du a terme sobre la partida pressupostària abans definida i el fiscal sobre el nivell de vinculació determinat de conformitat amb el que disposa l'article 172 d'aquesta Llei.

5. Les entitats locals de menys de 5.000 habitants poden presentar i executar els seus pressupostos a nivell de grup de funció i article.

Article 168. Procediment d'elaboració i aprovació inicial.

1. El pressupost de l'entitat local el forma el seu president i s'hi ha d'unir la documentació següent:

- a) Memòria explicativa del seu contingut i de les principals modificacions que presenti en relació amb el vigent.
- b) Liquidació del pressupost de l'exercici anterior i avançament de la del corrent, referida, almenys, a sis mesos de l'exercici corrent.
- c) Annex de personal de l'entitat local.
- d) Annex de les inversions per realitzar en l'exercici.
- e) Un informe economicofinancer, en què s'exposin les bases que s'hagin fet servir per avaluar els ingressos i les operacions de crèdit previstes, la suficiència dels crèdits per atendre el compliment de les obligacions exigibles i les despeses de funcionament dels serveis i, en conseqüència, l'anivellament efectiu del pressupost.

2. El pressupost de cadascun dels organismes autònoms integrants del general, proposat inicialment per l'òrgan competent d'aquells, s'ha de trametre a l'entitat local de la qual depenguin abans del 15 de setembre de cada any, acompanyat de la documentació detallada a l'apartat anterior.

3. Les societats mercantils, fins i tot aquelles al capital de les quals sigui majoritària la participació de l'entitat local, han de trametre a l'entitat local, abans del dia 15 de setembre de cada any, les seves previsions de despeses i ingressos, així com els programes anuals d'actuació, inversions i finançament per a l'exercici següent.

4. Sobre la base dels pressupostos i estats de previsió a què es refereixen els apartats 1 i 2 anteriors, el president de l'entitat forma el pressupost general i, amb l'informe de la intervenció i amb els annexos i la documentació complementària detallats a l'apartat 1 de l'article 166 i en aquest article, l'ha de trametre al ple de la corporació abans del dia 15 d'octubre perquè l'aprovi, l'esmeni o el retorni.

5. L'acord d'aprovació, que és únic, ha de detallar els pressupostos que integren el pressupost general, i no se'n pot aprovar cap per separat.

Article 169. Publicitat, aprovació definitiva i entrada en vigor.

1. Aprovat inicialment el pressupost general, s'exposa al públic, amb l'anunci en el butlletí oficial de la província o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial, per 15 dies, durant els quals els interessats els poden examinar i presentar-hi reclamacions davant el ple. El pressupost es considera definitivament aprovat si durant aquest termini no s'hi han presentat reclamacions; en cas contrari, el ple disposa d'un termini d'un mes per resoldre-les.

2. El ple de la corporació ha d'aprovar definitivament el pressupost general abans del dia 31 de desembre de l'any anterior al de l'exercici en què s'hagi d'aplicar.

3. El pressupost general, definitivament aprovat, s'insereix en el butlletí oficial de la corporació, si n'hi ha, i, resumit per capítols de cadascun dels pressupostos que l'integren, en el de la província o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial.

4. Es tramet una còpia del pressupost general definitivament aprovat a l'Administració de l'Estat i a la comunitat autònoma corresponent. La tramesa s'ha de dur a terme simultàniament a l'enviament al butlletí oficial a què es refereix l'apartat anterior.

5. El pressupost entra en vigor, en l'exercici corresponent, una vegada publicat de la manera que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

6. Si quan s'inicia l'exercici econòmic no ha entrat en vigor el pressupost corresponent, es considera automàticament prorrogat el de l'anterior, amb els seus crèdits inicials, sense perjudici de les

modificacions que duguin a terme de conformitat amb el que disposen els articles 177, 178 i 179 d'aquesta Llei i fins a l'entrada en vigor del nou pressupost. La pròrroga no afecta els crèdits per a serveis o programes que hagin de concloure en l'exercici anterior o que estiguin finançats amb crèdit o altres ingressos específics o afectats.

7. La còpia del pressupost i de les seves modificacions ha d'estar a disposició del públic, a l'efecte informatiu, des de la seva aprovació definitiva fins a la finalització de l'exercici.

Article 170. Reclamació administrativa: legitimació activa i causes.

1. Als efectes del que disposa l'apartat 1 de l'article anterior, tenen la consideració d'interessats:

- a) Els habitants al territori de l'entitat local respectiva.
- b) Els que resultin directament afectats, encara que no habitin al territori de l'entitat local.
- c) Els col·legis oficials, cambres oficials, sindicats, associacions i altres entitats legalment constituïdes per vetllar per interessos professionals o econòmics i veïnals, quan actuïn en defensa dels que els són propis.

2. Únicament es poden fer reclamacions contra el pressupost:

- a) Perquè la seva elaboració i aprovació no s'ha ajustat als tràmits que estableix aquesta Llei.
- b) Perquè omet el crèdit necessari per complir obligacions exigibles a l'entitat local, en virtut d'un precepte legal o de qualsevol altre títol legítim.
- c) Perquè els ingressos amb relació a les despeses pressupostades són manifestament insuficients o bé d'aquestes respecte a les necessitats per a les quals estigui previst.

Article 171. Recurs contenciós administratiu.

1. Contra l'aprovació definitiva del pressupost es pot interposar directament recurs contenciós administratiu, de la manera i dins els terminis que estableixen les normes de la dita jurisdicció.

2. El Tribunal de Comptes ha d'informar prèviament a la resolució del recurs quan la impugnació afecti l'anivellament pressupostari o hi faci referència.

3. La interposició de recursos no suspèn per si sola l'aplicació del pressupost definitivament aprovat per la corporació.

SECCIÓ 2a DELS CRÈDITS I LES SEVES MODIFICACIONS

Article 172. Especialitat i limitació dels crèdits.

1. Els crèdits per a despeses es destinen exclusivament a la finalitat específica per a la qual hagin estat autoritzats en el pressupost general de l'entitat local o per les seves modificacions degudament aprovades.

2. Els crèdits autoritzats tenen caràcter limitatiu i vinculant. Els nivells de vinculació són els que estableix en cada moment la legislació pressupostària de l'Estat, llevat que es disposi una altra cosa per reglament.

Article 173. Exigibilitat de les obligacions, prerrogatives i limitació dels compromisos de despesa.

1. Les obligacions de pagament només són exigibles de la hisenda local quan resultin de l'execució dels seus pressupostos respectius, amb els límits que assenyala l'article anterior, o de sentència judicial ferma.

2. Els tribunals, els jutges i les autoritats administratives no poden despatxar manaments d'execució ni dictar provisions d'embargament contra els drets, fons, valors i béns de la hisenda local ni exigir fiances, dipòsits i caucions a les entitats locals, excepte quan es tracti de béns patrimonials no afectats a un ús o servei públic.

3. El compliment de les resolucions judicials que determinin obligacions a càrrec de les entitats locals o dels seus organismes autònoms els correspon exclusivament, sense perjudici de les facultats de suspensió o inexecució de sentències que preveuen les lleis.

4. L'autoritat administrativa encarregada de l'execució acorda el pagament de la manera i amb els límits del pressupost respectiu. Si per al pagament és necessari un crèdit extraordinari o un suplement de crèdit, s'ha de sol·licitar del ple un o l'altre dins els tres mesos següents al dia de notificació de la resolució judicial.

5. No poden adquirir compromisos de despeses per una quantia superior a l'import dels crèdits autoritzats als estats de despeses, i són nuls de ple dret els acords, les resolucions i els actes administratius que infringeixin la dita norma, sense perjudici de les responsabilitats que corresponguin.

6. No obstant el que preveu l'apartat anterior, la disponibilitat dels crèdits pressupostaris queda condicionada, en tot cas, a:

a) L'existència de documents fefaents que acreditin compromisos fermes d'aportació, en cas d'ajudes, subvencions, donacions o altres formes de cessió de recursos per tercers tinguts en compte a les previsions inicials del pressupost a l'efecte d'anivellar-lo i fins a l'import que preveuen els estats d'ingressos amb vista a l'afectació d'aquests recursos de la manera que preveu la Llei o, si s'escau, a les finalitats específiques de les aportacions que s'han de dur a terme.

b) La concessió de les autoritzacions que preveu l'article 53, d'acord amb les regles incloses al capítol VII del títol I d'aquesta Llei, en el cas que hi hagi previsions inicials dins el capítol IX de l'estat d'ingressos.

Article 174. Compromisos de despesa de caràcter plurianual.

1. L'autorització o realització de les despeses de caràcter plurianual se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els pressupostos respectius.

2. Es poden adquirir compromisos per despeses que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritza, sempre que la seva execució s'iniciï en l'exercici mateix i que, a més, estiguin en algun dels casos següents:

a) Inversions i transferències de capital.

b) Els altres contractes i els de subministrament, de consultoria, d'assistència tècnica i científica, de prestació de serveis, d'execució d'obres de manteniment i d'arrendament d'equips no habituals de les entitats locals, sotmesos a les normes del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, que no puguin ser estipulats o siguin antieconòmics per un any.

c) Arrendaments de béns immobles.

d) Càrregues financeres dels deutes de l'entitat local i dels seus organismes autònoms.

e) Transferències corrents que derivin de convenis subscrits per les corporacions locals amb altres entitats públiques o privades sense ànim de lucre.

3. El nombre d'exercicis a què es poden aplicar les despeses esmentades als paràgrafs a), b) i e) de l'apartat anterior no pot ser de més de quatre. Així mateix, en els casos inclosos als paràgrafs a) i e), la despesa que s'imputi a cadascun dels exercicis futurs autoritzats no pot excedir la quantitat que resulti d'aplicar al crèdit corresponent de l'any en què l'operació es va comprometre els percentatges següents: en l'exercici immediatament següent, el 70 per cent; en el segon exercici, el 60 per cent, i en el tercer i quart, el 50 per cent.

4. Amb independència del que estableixen els apartats anteriors, per als programes i projectes d'inversió que taxativament s'especifiquin a les bases d'execució del pressupost, es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis futurs fins a l'import que es determini per a cada una de les anualitats.

A aquests efectes, quan als crèdits pressupostaris estiguin inclosos projectes de les característiques assenyalades anteriorment, els percentatges a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article s'han d'aplicar sobre els crèdits esmentats una vegada deduïda l'anualitat corresponent a aquests projectes.

5. En casos excepcionals, el ple de la corporació pot ampliar el nombre d'anualitats així com elevar els percentatges a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article.

6. Els compromisos a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article han de ser objecte d'una comptabilització adequada i independent.

Article 175. Baixes per anul·lació de crèdits.

Els crèdits per a despeses que l'últim dia de l'exercici pressupostari no estiguin afectats al compliment d'obligacions ja reconegudes queden anul·lats de ple dret, sense més excepcions que les que assenyalava l'article 182 d'aquesta Llei.

Article 176. Temporalitat dels crèdits.

1. Amb càrrec als crèdits de l'estat de despeses de cada pressupost només es poden contraure obligacions derivades d'adquisicions, obres, serveis i altres prestacions o despeses en general que es facin a l'any natural del mateix exercici pressupostari.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, s'han d'aplicar als crèdits del pressupost vigent, en el moment del seu reconeixement, les obligacions següents:

a) Les que resultin de liquidar endarreriments a favor del personal que percebi les seves retribucions amb càrrec als pressupostos generals de l'entitat local.

b) Les derivades de compromisos de despeses degudament adquirits en exercicis anteriors, amb la incorporació prèvia dels crèdits en el cas que estableix l'article 182.3.

Article 177. Crèdits extraordinaris i suplement de crèdit.

1. Quan s'hagi de realitzar alguna despesa que no es pugui demorar fins a l'exercici següent, i al pressupost de la corporació no hi hagi crèdit o el consignat sigui insuficient o no ampliable, el president de la corporació ha d'ordenar la incoació de l'expedient de concessió de crèdit extraordinari, en el primer cas, o de suplement de crèdit, en el segon.

2. L'expedient, sobre el qual la intervenció hi ha d'emetre prèviament informe, s'ha de sotmetre a l'aprovació del ple de la corporació, amb subjecció als mateixos tràmits i requisits que els pressupostos. També hi són aplicables les normes sobre informació, reclamació i publicitat dels pressupostos a què es refereix l'article 169 d'aquesta Llei.

3. Si es produeix la inexistència o insuficiència de crèdit en el pressupost d'un organisme autònom, l'expedient de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit proposat inicialment per l'òrgan competent de l'organisme autònom a què aquell correspongui s'ha de trametre a l'entitat local perquè el tramiti de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior.

4. L'expedient ha d'especificar la partida pressupostària concreta que s'ha d'incrementar i el mitjà o recurs que ha de finançar l'augment que es proposa.

Aquest augment es finança amb càrrec al romanent líquid de tresoreria, amb ingressos nous o ingressos més grans recaptats sobre els totals previstos al pressupost corrent, i mitjançant anul·lacions o baixes de crèdits de despeses d'altres partides del pressupost vigent no compromesos, les dotacions de les quals es considerin reductibles sense pertorbació del servei respectiu. A l'expedient s'ha d'acreditar que els ingressos que preveu el pressupost s'estiguin efectuant amb normalitat, llevat que tinguin caràcter finalista.

5. Excepcionalment, i per acords adoptats amb el quòrum que estableix l'article 47.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, es consideren recursos efectivament disponibles per finançar despeses noves o despeses més grans, per operacions corrents, que expressament es declarin necessàries i urgents, els procedents d'operacions de crèdit en què es donin conjuntament les condicions següents:

Que el seu import total anual no superi el cinc per cent dels recursos per operacions corrents del pressupost de l'entitat.

Que la càrrega financera total de l'entitat, inclosa la derivada de les operacions projectades, no superi el 25 per cent dels recursos esmentats.

Que les operacions quedin cancel·lades abans que es renovi la corporació que les concerta.

6. Els acords de les entitats locals que tinguin per objecte habilitar o suplementar crèdits en casos de calamitats públiques o de naturalesa anàloga d'interès general excepcional són immediatament executius, sense perjudici de les reclamacions que s'hi promoguin en contra, les quals s'han de substanciar dins els vuit dies següents a la presentació, i es consideren desestimades si no se'n notifica la resolució al recurrent dins el termini esmentat.

Article 178. Crèdits ampliables.

No obstant el que disposa l'apartat 2 de l'article 172 d'aquesta Llei, tenen la condició d'ampliables els crèdits que figurin a les bases d'execució del pressupost de manera taxativa i degudament explicitats, i, en virtut d'això, se'n pot incrementar la quantia, amb el compliment previ dels requisits exigits per via reglamentària, en funció de l'efectivitat dels recursos afectats.

Article 179. Transferències de crèdit: límits formals i competència.

1. Les entitats locals han de regular a les bases d'execució del pressupost el règim de transferències i, en cada cas, establir l'òrgan competent per autoritzar-les.

2. En tot cas, l'aprovació de les transferències de crèdit entre diferents grups de funció correspon al ple de la corporació llevat de quan les baixes i les altes afectin crèdits de personal.

3. Els organismes autònoms poden dur a terme operacions de transferències de crèdit amb subjecció al que disposen els apartats anteriors.

4. Les modificacions pressupostàries a què es refereix aquest article, quan siguin aprovades pel ple, han de seguir les normes sobre informació, reclamacions, recursos i publicitat a què es refereixen els articles 169, 170 i 171 de la Llei.

Article 180. Transferències de crèdit: límits objectius.

1. Les transferències de crèdits de qualsevol classe estan subjectes a les limitacions següents:

a) No han d'afectar els crèdits ampliables ni els extraordinaris concedits durant l'exercici.

b) No es poden minorar els crèdits que s'hagin incrementat amb suplementos o transferències, llevat de quan afectin crèdits de personal, ni els crèdits incorporats com a conseqüència de romanents no compromesos procedents de pressupostos tancats.

c) No han d'incrementar crèdits que hagin estat objecte de minoració com a conseqüència d'altres transferències, llevat de quan afectin crèdits de personal.

2. Les anteriors limitacions no afecten les transferències de crèdit que es refereixin als programes d'imprevistos i funcions no classificades, ni són aplicables quan es tracti de crèdits modificats com a conseqüència de reorganitzacions administratives aprovades pel ple.

Article 181. Generacions de crèdit.

Poden generar crèdit en els estats de despeses dels pressupostos, de la manera que s'estableixi per reglament, els ingressos de naturalesa no tributària derivats de les operacions següents:

- a) Aportacions o compromisos fermes d'aportació de persones físiques o jurídiques per finançar, juntament amb l'entitat local o amb algun dels seus organismes autònoms, despeses que per la seva naturalesa estan compreses a les seves finalitats o objectius.
- b) Alienacions de béns de l'entitat local o dels seus organismes autònoms.
- c) Prestació de serveis.
- d) Reembossament de préstecs.
- e) Reintegraments de pagaments indeguts amb càrrec al pressupost corrent, quant a reposició del crèdit en la quantia corresponent.

Article 182. Incorporacions de crèdit.

1. No obstant el que disposa l'article 175 d'aquesta Llei, es poden incorporar als crèdits corresponents dels pressupostos de despeses de l'exercici immediatament següent, sempre que per a això hi hagi els recursos financers suficients:

- a) Els crèdits extraordinaris i els suplementos de crèdits, així com les transferències de crèdit, que s'hagin concedit o autoritzat, respectivament, a l'últim trimestre de l'exercici.
- b) Els crèdits que emparin els compromisos de despesa a què fa referència l'apartat 2.b) de l'article 176 d'aquesta Llei.
- c) Els crèdits per operacions de capital. d) Els crèdits autoritzats en funció de la recaptació efectiva de drets afectats.

2. Els romanents incorporats segons el que preveu l'apartat anterior només es poden aplicar dins l'exercici pressupostari en què se n'acordi la incorporació i, en el cas del paràgraf a) del dit apartat, per a les mateixes despeses que, en cada cas, en van motivar la concessió i autorització.

3. Els crèdits que emparin projectes finançats amb ingressos afectats s'han d'incorporar obligatòriament, llevat que es desisteixi totalment o parcialment d'iniciar o continuar l'execució de la despesa.

SECCIÓ 3a EXECUCIÓ I LIQUIDACIÓ

Article 183. Règim jurídic.

L'execució dels crèdits consignats al pressupost de despeses de les entitats locals s'han d'efectuar de conformitat amb el que disposa aquesta secció i, complementàriament, per les normes que dicti cada entitat i quedin plasmades a les bases d'execució del pressupost.

Article 184. Fases del procediment de gestió de les despeses.

1. La gestió del pressupost de despeses es du a terme en les fases següents el contingut de les quals s'ha d'establir per reglament:

- a) Autorització de despesa.
- b) Disposició o compromís de despesa.
- c) Reconeixement o liquidació de l'obligació.
- d) Ordenació de pagament.

2. Les entitats locals poden, de la manera que s'estableixi per reglament, incloure en un sol acte administratiu dues o més fases d'execució de les enumerades a l'apartat anterior.

Article 185. Competències en matèria de gestió de despeses.

1. Dins l'import dels crèdits autoritzats als pressupostos, correspon autoritzar les despeses i disposar-ne al president o al ple de l'entitat d'acord amb l'atribució de competències que estableixi la normativa vigent.

2. Correspon al president de la corporació reconèixer i liquidar les obligacions derivades de compromisos de despeses legalment adquirides.

3. Les facultats a què es refereixen els apartats anteriors es poden desconcentrar o delegar en els termes que preveu l'article 23 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, que per a cada exercici s'han de recollir a les bases d'execució del pressupost.

4. Als organismes autònoms, les facultats indicades s'han d'exercir en els termes exposats anteriorment, i corresponen als òrgans d'aquells a què els seus estatuts atribueixin les competències esmentades.

Article 186. Ordenació de pagaments.

1. Competeixen al president de l'entitat local les funcions d'ordenació de pagaments.

2. El ple de l'entitat local, a proposta del president, pot crear una unitat d'ordenació de pagaments que, sota la seva autoritat superior, exerceixi les funcions administratives de l'ordenació de pagaments.

3. El ple de les entitats locals de més de 500.000 habitants de dret, a proposta del president, també pot crear una unitat central de tresoreria que, sota la seva autoritat superior, exerceixi les funcions de l'ordenació de pagaments.

4. L'ordenació de pagaments als organismes autònoms l'ha d'exercir l'òrgan d'aquests que, per estatuts, la tingui atribuïda.

Article 187. Pla de disposició de fons.

L'expedició de les ordres de pagament s'ha d'acomodar al pla de disposició de fons de la tresoreria que estableixi el president, que, en tot cas, ha de recollir la prioritat de les despeses de personal i de les obligacions concretes en exercicis anteriors.

Article 188. Responsabilitat personal.

Els ordenadors de despeses i de pagaments, en tot cas, i els interventors de les entitats locals, quan no n'adverteixin per escrit la impropedència, són responsables personalment de qualsevol despesa que autoritzin i de qualsevol obligació que reconeixin, liquidin o paguin sense crèdit suficient.

Article 189. Requisits previs a l'expedició d'ordres de pagament.

1. Prèviament a l'expedició de les ordres de pagament amb càrrec als pressupostos de l'entitat local i dels seus organismes autònoms, s'ha d'acreditar documentalment, davant l'òrgan que hagi de reconèixer les obligacions, la realització de la prestació o el dret del creditor, d'acord amb els acords que al seu moment van autoritzar i van comprometre la despesa.

2. Els perceptors de subvencions concedides amb càrrec als pressupostos de les entitats locals i dels organismes autònoms estan obligats a acreditar, abans percebre'ls, que estan al corrent de les seves obligacions fiscals amb l'entitat, així com, posteriorment, a justificar l'aplicació dels fons rebuts.

Article 190. Pagaments per justificar. Avançaments de caixa fixa.

1. Les ordres de pagament els documents de les quals no es puguin adjuntar al moment d'expedir-les, d'acord amb el que preveu l'article anterior, tenen el caràcter de per justificar i s'apliquen als crèdits pressupostaris corresponents.

2. Les bases d'execució del pressupost poden establir, amb l'informe previ de la intervenció, les normes que regulin l'expedició d'ordres de pagament per justificar amb càrrec als pressupostos de despeses, i determinar els criteris generals, els límits quantitius i els conceptes pressupostaris a què siguin aplicables.

Els perceptors d'aquestes ordres de pagament queden obligats a justificar l'aplicació de les quantitats percebudes en el termini màxim de tres mesos, i subjectes al règim de responsabilitats que estableix la normativa vigent.

En cap cas no es poden expedir noves ordres de pagament per justificar, pels mateixos conceptes pressupostaris, a perceptors que tinguin fons pendents de justificació encara en poder seu.

3. Per a les atencions de caràcter periòdic o repetitiu, els fons lliurats per justificar poden tenir el caràcter d'avançaments de caixa fixa. Els perceptors d'aquests fons queden obligats a justificar l'aplicació de les quantitats percebudes al llarg de l'exercici pressupostari en què l'avançament es va constituir.

Article 191. Tancament i liquidació del pressupost.

1. El pressupost de cada exercici es liquida quant a la recaptació de drets i al pagament d'obligacions el 31 de desembre de l'any natural corresponent, i queden a càrrec de la tresoreria local els ingressos i pagaments pendents, segons les seves contraccions respectives.

2. Les obligacions reconegudes i liquidades no satisfetes l'últim dia de l'exercici, els drets pendents de cobrament i els fons líquids a 31 de desembre configuren el romanent de tresoreria de l'entitat local. La quantificació del romanent de tresoreria s'ha de dur a terme tenint en compte els possibles ingressos afectats i minorant d'acord amb el que reglamentàriament s'estableixi els drets pendents de cobrament que es consideri que és impossible o difícil recaptar-los.

3. Les entitats locals han de confeccionar la liquidació del seu pressupost abans del dia primer de març de l'exercici següent.

L'aprovació de la liquidació del pressupost correspon al president de l'entitat local, amb l'informe previ de la intervenció.

Article 192. Tancament i liquidació del pressupost d'organismes autònoms.

1. La liquidació dels pressupostos dels organismes autònoms s'ha d'ajustar al que disposa l'apartat 1 de l'article anterior. Les operacions de tancament de l'exercici econòmic i de liquidació dels pressupostos s'han de regular per reglament, atenent el caràcter dels organismes esmentats.

2. La liquidació dels pressupostos dels organismes autònoms, amb l'informe de la intervenció corresponent i proposada per l'òrgan competent dels organismes autònoms, s'ha de trametre a l'entitat local perquè el seu president l'aprovi i als efectes que preveu l'article següent.

Article 193. Liquidació del pressupost amb romanent de tresoreria negatiu. Tramesa a altres administracions públiques.

1. En cas de liquidació del pressupost amb romanent de tresoreria negatiu, el ple de la corporació o l'òrgan competent de l'organisme autònom, segons correspongui, a la primera sessió que facin, han de reduir despeses del nou pressupost per una quantia igual al dèficit produït. Aquesta reducció només es

pot revocar per un acord del ple, a proposta del president, i amb l'informe previ de l'interventor, quan el desenvolupament normal del pressupost i la situació de la tresoreria ho consentin.

2. Si la reducció de despeses no és possible, es pot recórrer al concert d'operació de crèdit pel seu import, sempre que es donin les condicions que assenyalava l'article 177.5 d'aquesta Llei.

3. Si no s'adopta cap de les mesures que preveuen els dos apartats anteriors, el pressupost de l'exercici següent s'ha d'aprovar amb un superàvit inicial d'una quantia no inferior al dit dèficit.

4. Cal informar el ple en la primera sessió que es faci de la liquidació de cadascun dels pressupostos que integren el pressupost general i dels estats financers de les societats mercantils dependents de l'entitat, una vegada realitzada la seva aprovació.

5. Les entitats locals han de trametre una còpia de la liquidació dels seus pressupostos a l'Administració de l'Estat i a la comunitat autònoma abans de finalitzar el mes de març de l'exercici següent a aquell a què correspongui.

La falta de tramesa de la liquidació en el termini assenyalat faculta l'Administració per fer servir com a actuals, a qualsevol efecte, les dades que conegui relatives a l'entitat de què es tracti.

CAPÍTOL II

De la tresoreria de les entitats locals

Article 194. Definició i règim jurídic.

1. Constitueixen la tresoreria de les entitats locals tots els recursos financers, siguin diners, valors o crèdits, de l'entitat local, tant per operacions pressupostàries com extrapressupostàries.

2. Els preceptes inclosos en aquest capítol també són aplicables als organismes autònoms.

3. La tresoreria de les entitats locals es regeix pel que disposa aquest capítol i, en el que siguin aplicables, per les normes del capítol tercer del títol quart de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Article 195. Control i règim comptable.

Les disponibilitats de la tresoreria i les seves variacions queden subjectes a intervenció i al règim de la comptabilitat pública.

Article 196. Funcions.

1. Són funcions encomanades a la tresoreria de les entitats locals:

- a) Recaptar els drets i pagar les obligacions.
- b) Servir al principi d'unitat de caixa, mitjançant la centralització de tots els fons i valors generats per operacions pressupostàries i extrapressupostàries.
- c) Distribuir en el temps les disponibilitats dineràries per a la satisfacció puntual de les obligacions.
- d) Respondre dels avals contrets.
- e) Exercir les altres que derivin de les esmentades abans o s'hi relacionin.

2. Les funcions esmentades a l'apartat anterior les ha d'exercir, si s'escau, la unitat central de tresoreria a què fa referència l'article 186 d'aquesta Llei.

Article 197. Caixa i comptes bancaris.

1. Les entitats locals poden concertar els serveis financers de la seva tresoreria amb entitats de crèdit i estalvi, mitjançant l'obertura dels tipus de comptes següents:

- a) Comptes operatius d'ingressos i pagaments.
- b) Comptes restringits de recaptació.
- c) Comptes restringits de pagaments.
- d) Comptes financers de col·locació d'excedents de tresoreria.

2. Així mateix les entitats locals poden autoritzar l'existència de caixes d'efectiu, per als fons de les operacions diàries, les quals estan subjectes a les limitacions que s'estableixin per reglament.

Article 198. Mitjans d'ingrés i de pagament.

1. Les entitats locals poden dictar regles especials per ingressar el producte de la recaptació dels recursos que es pot dur a terme a les caixes d'efectiu o a les entitats de crèdit col·laboradores mitjançant efectiu, transferències, xecs o qualsevol altre mitjà o document de pagament, siguin o no bancaris, que s'estableixin.

2. Les entitats locals també poden pagar les seves obligacions per qualsevol dels mitjans a què es refereix l'apartat anterior.

Article 199. Gestió de la tresoreria.

1. Les entitats locals, d'acord amb el que estableix l'article 51 d'aquesta Llei, poden concertar, amb qualssevol entitats financeres, operacions de tresoreria per cobrir dèficits temporals de liquiditat derivats de les diferències de venciments dels seus pagaments i ingressos.

2. Igualment, les entitats locals poden rendibilitzar els seus excedents temporals de tresoreria mitjançant inversions que compleixin les condicions de liquiditat i seguretat.

CAPÍTOL III De la comptabilitat

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 200. Règim jurídic.

1. Les entitats locals i els seus organismes autònoms queden sotmesos al règim de comptabilitat pública en els termes que estableix aquesta Llei.

2. Les societats mercantils en el capital de les quals tinguin participació total o majoritària les entitats locals també estan sotmeses al règim de comptabilitat pública, sense perjudici que s'adaptin a les disposicions del Codi de comerç i altra legislació mercantil i al Pla general de comptabilitat vigent per a les empreses espanyoles.

Article 201. Rendició de comptes.

La subjecció al règim de comptabilitat pública comporta l'obligació de rendir comptes de les operacions respectives, sigui quina sigui la naturalesa, al Tribunal de Comptes.

Article 202. Exercici comptable.

L'exercici comptable coincideix amb l'exercici pressupostari.

Article 203. Competència.

1. Correspon al Ministeri d'Hisenda, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat:

- a) Aprovar les normes comptables de caràcter general a què s'ha d'ajustar l'organització de la comptabilitat dels ens locals i els seus organismes autònoms.
- b) Aprovar el pla general de comptes per a les entitats locals, de conformitat amb el Pla general de comptabilitat pública.
- c) Establir els llibres que, com a regla general i amb caràcter obligatori, s'hagin de portar.
- d) Determinar l'estructura i justificació dels comptes, estats i altres documents relatius a la comptabilitat pública.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, són objecte de tractament comptable simplificat les entitats locals les característiques de les quals així ho requereixin i que el Ministeri d'Hisenda ha de fixar per reglament.

Article 204. Funció comptable de la intervenció.

1. A la intervenció de les entitats locals li correspon portar i desenvolupar la comptabilitat financera i fer el seguiment, en termes financers, de l'execució dels pressupostos d'acord amb les normes generals i les dictades pel ple de la corporació.

2. Així mateix, competeix a la intervenció la inspecció de la comptabilitat dels organismes autònoms i de les societats mercantils dependents de l'entitat local, d'acord amb els procediments que estableixi el ple.

Article 205. Finalitats de la comptabilitat pública local.

La comptabilitat dels ens locals està organitzada al servei de les finalitats següents:

- a) Establir el balanç de l'entitat local, posant de manifest la composició i situació del seu patrimoni, així com les seves variacions.
- b) Determinar els resultats des d'un punt de vista economicopatrimonial.
- c) Determinar els resultats analítics posant de manifest el cost i rendiment dels serveis.
- d) Registrar l'execució dels pressupostos generals de l'entitat, posant de manifest els resultats pressupostaris.
- e) Registrar els moviments i la situació de la tresoreria local.
- f) Proporcionar les dades necessàries per formar el compte general de l'entitat, així com els comptes, estats i documents que s'hagin d'elaborar o trametre al Tribunal de Comptes.
- g) Facilitar la informació necessària perquè el Ministeri d'Hisenda confeccioni estadístiques economicofinanceres.
- h) Facilitar les dades i els altres antecedents que siguin necessaris per confeccionar els comptes econòmics del sector públic i els nacionals d'Espanya.
- i) Rendir la informació econòmica i financera que sigui necessària per prendre decisions, tant en l'ordre polític com en el de gestió.
- j) Possibilitar l'exercici dels controls de legalitat, financer i d'eficàcia.
- k) Possibilitar l'inventari i el control de l'immobilitzat material, immaterial i financer, el control de l'endeutament i el seguiment individualitzat de la situació deutora o creditora dels interessats que es relacionin amb l'entitat local.

Article 206. Suport de les anotacions comptables.

1. La comptabilitat pública es porta en llibres, registres i comptes segons els procediments tècnics que siguin més convenients per l'índole de les operacions i de les situacions que s'hi hagin d'anotar i de manera que faciliti el compliment de les finalitats que assenyala l'article anterior.

2. En aquests llibres, registres i comptes, es comptabilitzen la totalitat dels actes o les operacions de caràcter administratiu, civil o mercantil, amb repercussió financera, patrimonial o econòmica en general.

Article 207. Informació periòdica per al ple de la corporació.

La intervenció de l'entitat local, per conducte de la presidència, trameta al ple de l'entitat informació de l'execució dels pressupostos i del moviment de la tresoreria per operacions pressupostàries independents i auxiliars del pressupost i de la seva situació, en els terminis i amb la periodicitat que estableixi el ple.

SECCIÓ 2a ESTATS DE COMPTES ANUALS DE LES ENTITATS LOCALS

Article 208. Formació del compte general.

Les entitats locals, quan finalitzi l'exercici pressupostari, formen el compte general que posa de manifest la gestió duta a terme en els aspectes econòmic, financer, patrimonial i pressupostari.

Article 209. Contingut del compte general de les entitats locals.

1. El compte general està integrat per:

- a) El de la mateixa entitat.
- b) El dels organismes autònoms.
- c) Els de les societats mercantils de capital íntegrament propietat de les entitats locals.

2. Els comptes a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior reflecteixen la situació economicofinancera i patrimonial, els resultats economicopatrimonials i l'execució i liquidació dels pressupostos.

S'han d'establir models simplificats de comptes que reflecteixin per a les entitats locals amb tractament comptable simplificat, en tot cas, la situació financera i l'execució i liquidació dels pressupostos.

3. Els comptes a què es refereix l'apartat 1.c) anterior són, en tot cas, els que s'hagin d'elaborar d'acord amb la normativa mercantil.

4. Les entitats locals uneixen al compte general els estats integrats i consolidats dels diferents comptes que determini el ple de la corporació.

Article 210. Competència.

El contingut, l'estructura i les normes d'elaboració dels comptes a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior els ha de determinar el Ministeri d'Hisenda, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 211. Memòries que acompanyen el compte general.

Els municipis de més de 50.000 habitants i les altres entitats locals d'àmbit superior han d'adjuntar al compte general:

- a) Una memòria justificativa del cost i rendiment dels serveis públics.
- b) Una memòria demostrativa del grau en què s'hagin complert els objectius programats amb indicació dels previstos i assolits, amb el seu cost.

Article 212. Rendició, publicitat i aprovació del compte general.

1. Els estats i comptes de l'entitat local els ha de rendir el seu president abans del dia 15 de maig de l'exercici següent al que corresponguin. Els dels organismes autònoms i societats mercantils el capital

dels quals els pertanyi íntegrament, rendits i proposats inicialment pels òrgans competents d'aquests, s'han de trametre a l'entitat local en el mateix termini.

2. El compte general format per la intervenció se sotmet abans del dia 1 de juny a l'informe de la comissió especial de comptes de l'entitat local, que està constituïda pels membres dels diferents grups polítics que integren la corporació.

3. El compte general amb l'informe de la comissió especial a què es refereix l'apartat anterior s'exposa al públic per un termini de 15 dies, durant els quals i vuit més els interessats poden presentar reclamacions, objeccions o observacions. Una vegada la comissió especial els hagi examinat i hagi practicat totes les comprovacions que consideri necessàries, emet un nou informe.

4. Acompanyat dels informes de la comissió especial i de les reclamacions i objeccions formulades, el compte general se sotmet al ple de la corporació, perquè, si s'escau, es pugui aprovar abans del dia 1 d'octubre.

5. Les entitats locals han de rendir al Tribunal de Comptes el compte general degudament aprovat.

CAPÍTOL IV

Control i fiscalització

Article 213. Control intern.

Les entitats locals, amb l'extensió i els efectes que determinen els articles següents, exerceixen les funcions de control intern respecte de la seva gestió econòmica, dels organismes autònoms i de les societats mercantils que en depenen, en la seva triple accepció de funció interventora, funció de control financer i funció de control d'eficàcia.

Article 214. Àmbit d'aplicació i modalitats d'exercici de la funció interventora.

1. La funció interventora té per objecte fiscalitzar tots els actes de les entitats locals i dels seus organismes autònoms que donin lloc al reconeixement i la liquidació de drets i obligacions o despeses de contingut econòmic, els ingressos i pagaments que en derivin, i la recaptació, inversió i aplicació, en general, dels cabals públics administrats, amb la finalitat que la gestió s'ajusti a les disposicions aplicables en cada cas.

2. L'exercici d'aquesta funció inclou:

- a) La intervenció crítica o prèvia de qualsevol acte, document o expedient susceptible de produir drets o obligacions de contingut econòmic o moviment de fons de valors.
- b) La intervenció formal de l'ordenació del pagament.
- c) La intervenció material del pagament.
- d) La intervenció i comprovació material de les inversions i de l'aplicació de les subvencions.

Article 215. Objeccions.

Si en l'exercici de la funció interventora l'òrgan interventor es manifesta en desacord amb el fons o amb la forma dels actes, documents o expedients examinats, ha de formular les seves objeccions per escrit abans d'adoptar l'acord o la resolució.

Article 216. Efectes de les objeccions.

1. Quan la disconformitat es refereixi al reconeixement o la liquidació de drets a favor de les entitats locals o els seus organismes autònoms, l'oposició s'ha de formalitzar en una nota d'objecció que, en cap cas, suspèn la tramitació de l'expedient.

2. Si l'objecció afecta la disposició de despeses, el reconeixement d'obligacions o l'ordenació de pagaments, se suspèn la tramitació de l'expedient fins que aquell sigui solucionat en els casos següents:

- a) Quan es basi en la insuficiència de crèdit o el proposat no sigui adequat.
- b) Quan no hagin estat fiscalitzats els actes que van donar origen a les ordres de pagament.
- c) En els casos d'omissió de requisits o tràmits essencials a l'expedient.
- d) Quan l'objecció derivi de comprovacions materials d'obres, subministraments, adquisicions i serveis.

Article 217. Discrepàncies.

1. Quan l'òrgan a què afecti l'objecció no hi estigui d'acord, correspon al president de l'entitat local resoldre la discrepància, i la seva resolució és executiva. Aquesta facultat no és delegable en cap cas.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, correspon al ple resoldre les discrepàncies quan les objeccions:

- a) Es basin en insuficiència o inadequació de crèdit.
- b) Es refereixin a obligacions o despeses l'aprovació de les quals sigui competència seva.

Article 218. Informes sobre resolució de discrepàncies.

L'òrgan interventor ha d'elevat informe al ple de totes les resolucions adoptades pel president de l'entitat local contràries a les objeccions efectuades, així com un resum de les principals anomalies detectades en matèria d'ingressos.

Article 219. Fiscalització prèvia.

1. No estan sotmesos a intervenció prèvia les despeses de material no inventariable, els contractes menors, així com els de caràcter periòdic i altres de tracte successiu, una vegada intervinguda la despesa corresponent al període inicial de l'acte o contracte de què derivin o les seves modificacions, així com altres despeses menors de 3.005,06 euros que, d'acord amb la normativa vigent, es facin efectives a través del sistema d'avançaments de caixa fixa.

2. El ple, a proposta del president i amb l'informe previ de l'òrgan interventor, pot acordar que la intervenció prèvia es limiti a comprovar les condicions següents:

- a) L'existència de crèdit pressupostari i que el proposat és l'adequat a la naturalesa de despesa o obligació que es proposi contraure.

En els casos en què es tracti de contraure compromisos de despeses de caràcter plurianual, a més, s'ha de comprovar si es compleix el que disposa l'article 174 d'aquesta Llei.

- b) Que les obligacions o la despesa les genera un òrgan competent.
- c) Les altres condicions que, per la seva transcendència en el procés de gestió, determini el ple a proposta del president.

L'òrgan interventor pot formular les observacions complementàries que consideri convenient, sense que, en cap cas, tinguin efectes suspensius en la tramitació dels expedients corresponents.

3. Les obligacions o despeses sotmeses a la fiscalització limitada a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article han de ser objecte d'una altra de plena posteriorment, exercida sobre una mostra representativa dels actes, documents o expedients que van donar origen a la fiscalització esmentada, mitjançant l'aplicació de tècniques de mostratge o auditoria, amb la finalitat de verificar que s'ajusten a les disposicions aplicables en cada cas i determinar el grau del compliment de la legalitat en la gestió dels crèdits.

Els òrgans de control intern que duguin a terme les fiscalitzacions després han d'emetre un informe escrit en què facin constar totes les observacions i conclusions que se'n dedueixin. Aquests informes s'han de trametre al ple amb les observacions que els òrgans gestors hi hagin efectuat.

4. Les entitats locals, mitjançant un acord del ple, poden determinar la substitució de la fiscalització prèvia de drets per la inherent a la nota d'intervenció en comptabilitat i per actuacions de comprovació posteriors mitjançant l'ús de tècniques de mostratge o auditoria.

Article 220. Àmbit d'aplicació i finalitat del control financer.

1. El control financer té per objecte comprovar el funcionament en l'aspecte economicofinancer dels serveis de les entitats locals, dels seus organismes autònoms i de les societats mercantils que en depenen.

2. Aquest control té per objecte informar sobre l'adequada presentació de la informació financera, del compliment de les normes i directrius que siguin aplicables i del grau d'eficàcia i eficiència en la consecució dels objectius previstos.

3. El control financer es du a terme per procediments d'auditoria d'acord amb les normes d'auditoria del sector públic.

4. Com a resultat del control efectuat s'ha d'emetre un informe escrit en què es facin constar totes les observacions i conclusions que es dedueixin de l'examen practicat. Els informes, conjuntament amb les al·legacions efectuades per l'òrgan auditat, es trameten al ple perquè els examini.

Article 221. Control d'eficàcia.

El control d'eficàcia té per objecte comprovar periòdicament el grau de compliment dels objectius, així com analitzar el cost de funcionament i el rendiment dels serveis o inversions respectius.

Article 222. Facultats del personal controlador.

Els funcionaris que tinguin a càrrec seu la funció interventora així com els que es designin per portar terme els controls financer i d'eficàcia, exerceixen la seva funció amb plena independència i poden recollir tots els antecedents que considerin necessaris, efectuar l'examen i comprovació dels llibres, comptes i documents que considerin necessaris, verificar arquejos i recomptes i sol·licitar de qui correspongui, quan la naturalesa de l'acte, document o expedient que hagi de ser intervingut ho requereixi, els informes tècnics i assessoraments que considerin necessaris.

Article 223. Control extern.

1. La fiscalització externa dels comptes i de la gestió econòmica de les entitats locals i de tots els organismes i societats que en depenen és una funció pròpia del Tribunal de Comptes, amb l'abast i les condicions que estableixin la seva llei orgànica reguladora i la seva llei de funcionament.

2. A aquest efecte, les entitats locals han de rendir al Tribunal esmentat, abans del dia 15 d'octubre de cada any, el compte general a què es refereix l'article 209 d'aquesta Llei corresponent a l'exercici econòmic anterior.

3. Una vegada fiscalitzats els comptes pel Tribunal, se sotmet a la consideració de l'entitat local la proposta de correcció de les anomalies observades i l'exercici de les accions escaients, tot això sense perjudici de les actuacions que puguin correspondre al Tribunal en els casos d'exigència de responsabilitat comptable.

4. El que estableix aquest article s'entén sense menyscapse de les facultats que les comunitats autònomes tinguin atribuïdes als seus estatuts en matèria de fiscalització externa de les entitats locals.

Disposició addicional primera. Potestat tributària de les comunitats autònomes sobre matèria imposable gravada per l'impost sobre vehicles de tracció mecànica i per l'impost municipal sobre despeses sumptuàries, en la modalitat d'aprofitament de vedats de caça i pesca.

1. De conformitat amb l'article 6.3 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, les comunitats autònomes poden establir i exigir un impost sobre la matèria imposable gravada per l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.

2. La comunitat autònoma que exerceixi la potestat esmentada ha d'establir les compensacions oportunes a favor dels municipis inclosos al seu àmbit territorial, que han de consistir en una o diverses de les fórmules següents:

a) Subvencions incondicionades.

b) Participació en els tributs de la comunitat autònoma de què es tracti, diferent de les que preveu l'article 142 de la Constitució.

3. Les compensacions a què es refereix l'apartat anterior no poden suposar una minoració dels ingressos que estiguin obtenint els ajuntaments per l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, ni minva en les seves possibilitats de creixement futur per aquest impost.

4. L'exercici de la potestat a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional suposa la creació d'un tribut nou, propi de la comunitat autònoma corresponent, i la supressió de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica que regula aquesta Llei respecte dels municipis inclosos a l'àmbit territorial d'aquella.

5. En els casos en què les comunitats autònomes suprimeixin l'impost propi que hagin establert a l'empara del que disposa aquesta disposició addicional, els ajuntaments integrats als territoris respectius d'aquelles estan obligats a exigir automàticament l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.

6. Així mateix, i d'acord amb l'article 6.3 a què es refereix l'apartat 1 anterior, les comunitats autònomes poden establir i exigir un impost propi sobre la matèria imposable gravada per l'impost municipal sobre despeses sumptuàries, en la modalitat d'aprofitament de vedats de caça i pesca.

L'impost que estableixin les comunitats autònomes a l'empara d'aquesta facultat és compatible amb l'impost municipal, si bé la quota d'aquest últim s'ha de deduir de la d'aquell.

Disposició addicional segona. Exigència de taxa periòdica com a conseqüència de la variació del servei o de l'activitat que es du a terme.

Quan per la prestació d'un servei o la realització d'una activitat s'estigui exigint el pagament d'un preu públic de caràcter periòdic, i per variació de les circumstàncies en què el servei es presta o l'activitat es realitza s'hagi d'exigir el pagament d'una taxa, no cal fer la notificació individual a què es refereix l'article 102 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sempre que el subjecte passiu i la quota de la taxa coincideixin amb l'obligat al pagament i l'import del preu públic a què substitueix.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable fins i tot en el cas en què la quota de la taxa resulti incrementada respecte de l'import del preu públic a què substitueixi, sempre que l'increment es correspongui amb una actualització de caràcter general.

Disposició addicional tercera. Beneficis fiscals.

Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden establir beneficis fiscals en els tributs locals que regula aquesta Llei, sense perjudici del que disposa l'article 9.2.

Disposició addicional quarta. Deutes de les entitats locals amb creditors públics: forma de compensació i responsabilitat.

L'Estat pot compensar els deutes fermes contrets amb aquest per les entitats locals amb càrrec a les ordres de pagament que s'emetin per satisfer la seva participació en els tributs de l'Estat.

Igualment es poden retenir amb càrrec a l'esmentada participació els deutes fermes que les entitats locals hagin contret amb els organismes autònoms de l'Estat i la Seguretat Social a l'efecte d'extingir-los mitjançant la posada a disposició de les esmentades entitats creditors dels fons corresponents.

Als efectes que preveuen els paràgrafs precedents, es declara la responsabilitat solidària de les corporacions locals respecte dels deutes tributaris o amb la Seguretat Social contrets per les entitats a què es refereixen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 3 de l'article 85 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, així com de les que si s'escau contreguin les mancomunitats, comarques, àrees metropolitanes, entitats d'àmbit inferior al municipi i per qualssevol institucions associatives voluntàries públiques en què aquelles participin, en proporció a les seves quotes respectives i sense perjudici del dret de repetir que els pugui assistir, si s'escau.

Disposició addicional cinquena. Subvencions a les entitats locals per serveis de transport col·lectiu urbà.

Els pressupostos generals de l'Estat de cada any inclouen crèdit a favor de les entitats locals que, sigui quina sigui la forma de gestió, tinguin a càrrec seu el servei de transport col·lectiu urbà.

La distribució del crèdit, que està determinada per les lleis corresponents, es pot efectuar a través d'alguna de les fórmules següents:

- a) Establiment de contractes programa.
- b) Subvencions destinades al finançament d'inversions d'infraestructura de transport.
- c) Subvencions finalistes per al sosteniment del servei, atorgades en funció del seu nombre d'usuaris i del seu específic àmbit territorial.

Disposició addicional sisena. Actualització de l'estructura dels pressupostos de les entitats locals.

El Ministeri d'Hisenda ha de modificar tant l'estructura dels pressupostos de les entitats locals com els criteris de classificació a què fa referència l'article 167 d'aquesta Llei per tal d'adaptar-los als establerts per al sector públic estatal en cada moment.

Disposició addicional setena. Aplicació a les comunitats autònomes uniprovincials.

Les previsions que estableix aquesta Llei per a les diputacions provincials són aplicables a les comunitats autònomes uniprovincials, mentre no s'oposin al que estableixi el seu estatut d'autonomia.

Disposició addicional vuitena. Règim especial dels territoris històrics del País Basc en matèria municipal.

Els territoris històrics del País Basc continuen conservant el seu règim especial en matèria municipal en el que afecta el règim econòmicofinançer en els termes de la Llei del concert econòmic, sense que això pugui significar un nivell d'autonomia de les corporacions locals basques inferior al que tinguin les altres corporacions locals, sense perjudici de l'aplicació del que disposa la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i de les competències que sobre això puguin correspondre a la comunitat autònoma.

Disposició addicional novena. Esforç fiscal.

Les bases imposables de l'impost sobre béns immobles que s'han de considerar en el càlcul de l'esforç fiscal, a l'efecte de distribuir el finançament per percentatge de participació en els tributs de l'Estat a favor dels ajuntaments, es corresponen amb l'import dels valors cadastrals minorats en la quantia de la reducció que estableix aquesta Llei que, si s'escau, correspongui als immobles del municipi en cada exercici econòmic.

Disposició addicional desena. Referències a l'impost sobre activitats econòmiques.

Totes les referències normatives efectuades al coeficient i a l'índex de situació regulats mitjançant la redacció anterior a la Llei 51/2002, de 27 de desembre, dels articles 88 i 89 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, s'entenen efectuades al coeficient que regula l'article 87 d'aquest text refós.

Disposició addicional onzena. Entitats locals canàries.

La participació en els tributs de l'Estat de les entitats locals canàries que regulen els capítols III i IV del títol II, capítols III i IV del títol III i capítol II del títol V d'aquesta Llei, es determina respectant el que estableixi el seu peculiar règim econòmic i fiscal.

Disposició addicional dotzena. Aplicació temporal a l'impost sobre activitats econòmiques de les bonificacions potestatives i de l'exempció inclosa a l'article 82.1.b) d'aquesta Llei.

1. Les bonificacions potestatives que aquesta Llei preveu per a l'impost sobre activitats econòmiques són aplicables a partir de l'1 de gener de 2004.

2. Sense perjudici del que disposa la disposició transitòria tretzena d'aquesta Llei, l'exempció que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 82 d'aquesta Llei només és aplicable als subjectes passius que iniciïn l'exercici de la seva activitat a partir de l'1 de gener de 2003.

Si l'activitat s'ha iniciat en el període impositiu 2002, el coeficient de ponderació aplicable a l'any 2003 ha de ser el menor dels que preveu el quadre que recull l'article 86 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria primera. Règim dels beneficis fiscals anteriors a la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

A partir del 31 de desembre de 1989, queden suprimits tots els beneficis fiscals que estiguin establerts als tributs locals abans de l'entrada en vigor de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, tant de manera genèrica com específica, en tota classe de disposicions diferents de les de règim local, sense que se'n pugui invocar la vigència respecte de cap dels tributs que regula aquest text refós; tot això s'entén sense perjudici del que estableixen les disposicions transitòries tercera, quarta i cinquena d'aquest text refós.

Disposició transitòria segona. Impost sobre béns immobles.

L'impost sobre béns immobles s'ha de començar a exigir a tot el territori nacional a partir del dia 1 de gener de 1990. Respecte dels béns immobles urbans, l'impost s'ha d'exigir aplicant els valors cadastrals vigents a la data indicada a l'efecte de la contribució territorial urbana, fins que no es procedeixi a determinar-lo d'acord amb les normes reguladores del Cadastre. Respecte dels béns immobles rústics, i fins que no es produeixi aquesta última circumstància, l'impost s'ha d'exigir aplicant com a valor cadastral el que resulti del que disposa la disposició transitòria segona del text refós de la Llei del cadastre immobiliari i altres normes tributàries.

Disposició transitòria tercera. Beneficis fiscals en l'impost sobre béns immobles.

1. Els beneficis fiscals en l'impost sobre béns immobles reconeguts a l'entrada en vigor de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, els casos de gaudi dels quals estiguin recollits en aquest text refós, es mantenen sense que, en cas que s'hagin de sol·licitar, sigui necessari fer-ho. Es mantenen fins a la data de la seva extinció els beneficis fiscals reconeguts a l'esmentat impost els casos de gaudi dels quals no s'inclouen en aquest text refós, amb excepció de l'exempció que preveu el paràgraf k) de l'article 64 de la Llei reguladora de les hisendes locals, en la redacció anterior a la Llei 51/2002, de 27 de desembre, que queda extingida quan entri en vigor.

2. Els ajuntaments que a l'entrada en vigor de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, estiguin aplicant la bonificació que estableix l'article 74.5 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en la redacció que en fa la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, poden continuar aplicant la dita bonificació fins a la data que determini l'ordenança fiscal respectiva.

3. Fins al moment en què adquireixin efectivitat els valors cadastrals determinats mitjançant l'aplicació de ponències de valors totals o especials aprovades d'acord amb el que disposen les normes reguladores del Cadastre immobiliari, mantenen la vigència els articles segon, tercer, quart, cinquè i sisè de la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i s'estableix una reducció en la base imposable de l'impost sobre béns immobles, així com l'article 69.3 de l'esmentada Llei reguladora d'hisendes locals, en la redacció anterior a la Llei 51/2002, de 27 de desembre, respecte als immobles rústics, urbans i de característiques especials situats a municipis en què s'estigui aplicant la reducció esmentada.

Disposició transitòria quarta. Beneficis fiscals a l'impost sobre activitats econòmiques.

Els qui a la data de començament d'aplicació de l'impost sobre activitats econòmiques gaudeixin de qualsevol benefici fiscal en la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials o en la llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes en continuen gaudint en l'impost esmentat en primer lloc fins a la data d'extinció, i si no tenen límit de gaudi, fins al 31 de desembre de 1994, inclusivament.

Disposició transitòria cinquena. Beneficis fiscals a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.

Els qui a la data de començament d'aplicació de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica gaudeixin de qualsevol classe de benefici fiscal en l'impost municipal sobre circulació de vehicles en continuen gaudint en l'impost esmentat en primer lloc fins a la data d'extinció i, si no tenen límit de gaudi, fins al 31 de desembre de 1992, inclusivament.

Disposició transitòria sisena. Impost municipal sobre despeses sumptuàries.

A partir de l'1 de gener de 1991 els ajuntaments poden continuar exigint l'impost municipal sobre despeses sumptuàries, pel que fa, exclusivament, a la modalitat que grava l'aprofitament de vedats de caça i pesca. Amb aquesta finalitat, romanen vigents totes les disposicions, tant legals com reglamentàries, per les quals es regeix l'impost de referència en la modalitat d) de l'article 372 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril. Així mateix, romanen vigents les ordenances fiscals municipals reguladores de l'esmentat impost i modalitat. Les restants modalitats d'aquest impost queden suprimides des de l'1 de gener de 1991.

Disposició transitòria setena. Règim financer de Madrid i Barcelona.

Mentre no s'aprovin les lleis a què es refereixen els articles 160 i 161, són aplicables directament als municipis de Madrid i Barcelona els preceptes inclosos en aquesta Llei.

Disposició transitòria vuitena. Tributació dels béns immobles de característiques especials.

Els béns immobles de característiques especials que a l'entrada en vigor de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, estiguin inscrits en el Cadastre immobiliari de conformitat amb la seva anterior naturalesa mantenen fins al 31 de desembre de 2006 la reducció en la base imposable que tinguin de conformitat amb la normativa anterior, i els són aplicables els tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles que aquest text refós preveu per als béns esmentats. Els restants béns immobles de característiques especials comencen a tributar a l'impost sobre béns immobles el dia 1 de gener de l'any immediatament posterior al de la inscripció en el Cadastre immobiliari.

Disposició transitòria novena. Base liquidable dels béns immobles rústics.

El que estableix aquesta Llei quant a la fixació de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles queda en suspens respecte als béns immobles rústics fins que se n'estableixi la data d'aplicació mitjançant una llei.

Disposició transitòria desena. Procediments en tramitació.

Als procediments iniciats abans de l'entrada en vigor de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, no els és aplicable el que disposa aquest text refós, i es regeixen per la normativa anterior.

Disposició transitòria onzena. Ordenances fiscals i terminis d'aprovació del tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles i de les ponències de valors, de notificació de valors cadastrals i de lliurament dels padrons cadastrals.

1. Amb efectes exclusius per a l'exercici de 2003, els ajuntaments que, en ús de la seva capacitat normativa, decideixin aplicar les modificacions que estableix la Llei 51/2002, de 27 de desembre, als tributs periòdics amb meritació l'1 de gener de l'esmentat any han d'aprovar el text definitiu de les noves ordenances fiscals i publicarles en el butlletí oficial corresponent, tot això d'acord amb el que disposa l'article 17 d'aquest text refós, abans d'1 d'abril de 2003.

En el cas que per a l'impost sobre béns immobles no es faci ús de l'autorització inclosa al paràgraf anterior, el tipus de gravamen aplicable als béns immobles de característiques especials és el corresponent als béns immobles urbans.

2. Amb vigència exclusiva per a l'exercici 2003, el termini general que estableix aquesta Llei per aprovar els tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles s'amplia fins al 31 d'octubre de 2003 als municipis afectats per procediments de valoració col·lectiva que hagin de tenir efecte l'1 de gener de 2004. Dels corresponents acords se n'ha de donar trasllat a la Direcció General del Cadastre dins el termini esmentat.

Així mateix, i en relació amb els municipis indicats, també s'amplia fins al 31 d'octubre de 2003 el termini per publicar les ponències de valors i fins a l'1 de març de l'any 2004, el termini per a la notificació individual dels valors cadastrals resultants, sense perjudici de la seva efectivitat l'any 2004.

En aquests municipis el lliurament del padró cadastral corresponent es pot diferir fins al dia 1 de maig de l'any 2004.

Disposició transitòria dotzena. Determinació de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles.

Fins al 31 de desembre de 2012, la determinació de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles, atribuïda als ajuntaments a l'apartat 3 de l'article 77 d'aquesta Llei, la fa la Direcció General del Cadastre, llevat que l'ajuntament comuniqui al dit centre directiu que la competència l'exerceix l'ajuntament. Aquesta comunicació s'ha de fer abans que finalitzi el mes de febrer de l'any en què assumeixi l'exercici de l'esmentada competència.

Disposició transitòria tretzena. Bonificacions per inici d'activitat a l'impost sobre activitats econòmiques.

En relació amb els subjectes passius de l'impost sobre activitats econòmiques respecte dels quals, a l'entrada en vigor de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, no estant exempts del pagament de l'impost d'acord amb el que s'hi disposa, s'estiguin aplicant les bonificacions en la quota per inici d'activitat abans regulades a la nota comuna 2a de la secció primera i a la nota comuna 1a de la secció segona de les tarifes aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, es continuen aplicant les bonificacions esmentades, en els termes que preveuen les dites notes comunes, fins que finalitzi el corresponent període d'aplicació de la bonificació.

Disposició transitòria catorzena. Exempcions a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica derivades de l'article 94 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, en la redacció anterior a la Llei 51/2002, de 27 de desembre.

Els vehicles que abans de l'entrada en vigor de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, estant exempts de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica per aplicació de la redacció anterior de l'article 94.1.d) de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, no compleixin els requisits fixats per a l'exempció en la nova redacció que la Llei 51/2002, de 27 de desembre, fa del precepte esmentat, continuen tenint dret a aplicar l'exempció que preveu la redacció anterior del precepte, mentre el vehicle mantingui els requisits que aquella fixa per a l'exempció.

Disposició transitòria quinzena. Tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles per usos.

Mentre no s'aprovin les noves normes reglamentàries en matèria de valoració cadastral, la diferenciació de tipus de gravamen per usos a l'impost sobre béns immobles que preveu aquesta Llei s'ha de dur a terme atenent els que estableix el quadre de coeficients del valor de les construccions inclòs a la norma 20 de l'annex al Reial decret 1020/1993, de 25 de juny, pel qual s'aproven les normes tècniques de valoració i el quadre marc de valors del sòl i de les construccions per determinar el valor cadastral dels béns immobles de naturalesa urbana, tenint en compte les especialitats següents:

1. Quan els immobles tinguin atribuïts diversos usos, les normes per identificar l'ús de l'edificació o la dependència principal han de ser les següents:

a) Als immobles no sotmesos al règim de propietat horitzontal que estiguin integrats per diverses edificacions o dependències se'ls assigna l'ús residencial quan la suma de les superfícies d'aquest ús representi almenys el 20 per cent de la superfície total construïda de l'immoble, una vegada descomptada la destinada a places d'estacionament; en un altre cas, s'assigna l'ús de superfície més gran, descomptada així mateix la destinada a places d'estacionament. En aquest últim cas, si coincideixen diversos usos amb la mateixa superfície, cal atènyer-se a l'ordre següent de prevalença: residencial, oficines, comercial, espectacles, oci i hoteleria, industrial, magatzem estacionament, sanitat i beneficència, esports, cultural i religiós i edifici singular.

b) Als immobles sotmesos a règim de propietat horitzontal, quan diversos elements privatiu formen part d'un únic bé immoble, la dependència principal ha de ser la destinada a ús residencial. Si cap d'aquestes té aquest ús, cal atènyer-se a la prevalença esmentada al paràgraf a).

2. Per identificar l'ús de les edificacions o dependències que tinguin la consideració de bé immoble se segueixen les regles següents:

a) Els garatges i trasters que s'ubiquin en edificis d'ús residencial, així com els edificis destinats exclusivament a garatges i estacionaments, tenen assignat l'ús magatzem estacionament.

b) Els bars musicals, les sales de festes, les discoteques, els cinemes, els teatres, els restaurants, els bars i les cafeteries ubicats a locals comercials en edificis destinats a altres usos, així com els locals comercials en estructura, tenen assignat l'ús comercial.

- c) Els càmpings tenen assignat l'ús oci i hoteleria.
- d) Els camps de golf tenen assignat l'ús esportiu.
- e) Les sitges i els dipòsits per a sòlids, líquids i gasos tenen assignat l'ús industrial.
- f) Els edificis o immobles monumentals i ambientals o típics es classifiquen en l'ús corresponent a l'activitat que s'hi dugui a terme.
- g) Les obres d'urbanització i les obres de jardineria no es consideren, a aquests efectes, construccions.

Disposició transitòria setzena. Notificacions.

Amb efectes exclusius per a l'any 2003, les alteracions que experimentin els elements determinants dels deutes tributaris de cobrament periòdic per rebut, com a conseqüència de les modificacions introduïdes per la Llei 51/2002, de 27 de desembre, o per les ordenances fiscals, es notifiquen col·lectivament mitjançant un edicte, i no és necessari notificar-les individual.

Disposició transitòria dissetena. Gestió censal i inspecció de l'impost sobre activitats econòmiques.

1. Les entitats que, d'acord amb l'article 22 del Reial decret 243/1995, de 17 de febrer, pel qual es dicten normes per a la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques i es regula la delegació de competències en matèria de gestió censal de l'impost esmentat, puguin sol·licitar la delegació de competències en matèria de gestió censal i que vulguin assumir aquesta competència el 2003, han d'adoptar l'acord oportú i presentar la sol·licitud corresponent davant el Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària abans del 15 d'abril de 2003.

La sol·licitud s'ha de presentar fins i tot en els casos en què l'entitat tingui assumida la competència esmentada el 2002. En un altre cas s'entén que, amb efectes d'1 de juliol de 2003, es renuncia a l'exercici per delegació de la competència. Les entitats poden sol·licitar la delegació de la gestió censal fins i tot quan no hagin assumit per delegació en exercicis anteriors la inspecció de l'impost, sempre que per a 2003 també sol·licitin la delegació de la inspecció.

L'ordre del ministre d'Hisenda que concedeixi la delegació de la gestió censal per a 2003 s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de juliol de 2003. Mentre no es publiqui aquesta ordre, la gestió censal de l'impost la continua exercint l'entitat que hagi exercit efectivament la competència esmentada el 2002.

2. La delegació de la inspecció per a 2003 s'ha de sol·licitar en el termini que estableix l'apartat anterior al Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sense que en aquest cas sigui necessari presentar una nova sol·licitud quan s'hagi exercit aquesta competència per delegació el 2002. El mateix termini s'aplica si es vol renunciar a l'exercici de la competència per delegació el 2003.

L'ordre del ministre d'Hisenda que concedeixi la delegació de la inspecció s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de juliol de 2003.

Disposició transitòria divuitena. Règim de base liquidable i de bonificació de determinats immobles en l'impost sobre béns immobles.

Als immobles rústics valorats conforme al que disposa l'apartat 1 de la disposició transitòria primera del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, els serà d'aplicació, fins a la realització d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general per a immobles d'aquesta classe, la reducció a la què es refereix l'article 67 i, en el seu cas, la bonificació que hagués acordat l'ajuntament conforme l'article 74.2. En ambdós casos, aquests beneficis fiscals s'aplicaran únicament sobre la primera component del valor cadastral, d'acord amb el que es descriu a l'esmentada disposició transitòria primera.

A efectes del què s'estableix a l'apartat anterior, el component individual de la reducció a què es refereix l'article 68 d'aquesta llei serà, en cada any, la diferència positiva entre la primera component del valor

cadastral de l'immoble en el primer exercici de la seva vigència y el seu valor base. Aquest valor base serà el resultat de multiplicar la citada primera component del valor cadastral de l'immoble pel coeficient, no inferior a 0,5 ni superior a 1, que s'estableixi a l'ordenança fiscal de l'impost. En defecte de determinació per l'ordenança, s'aplicarà el coeficient 0,5.

Disposició transitòria dinovena. Justificació del pagament de l'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica

Mentre la Direcció General de Trànsit no habiliti els procediments informàtics necessaris per permetre la comunicació a què es refereix l'article 99.3 d'aquesta Llei, les Prefectures Provincials de Trànsit exigiran, per a la realització del tràmit de canvi de titularitat administrativa, el rebut que acrediti el pagament de l'impost corresponent a l'any immediatament anterior a aquell en què es realitza el tràmit.

Disposició transitòria vigèsima. Impost sobre l'Incremento de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana.

Amb efectes exclusius per a l'any 2012, aquells municipis que no haguessin aprovat l'ordenança per a l'establiment de la reducció potestativa prevista a l'apartat 3 de l'article 107 d'aquesta Llei, en la seva reducció donada per a l'article 4 del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, continuaran aplicant la reducció establerta en aquest apartat 3 en la redacció anterior al citat Reial decret llei.

Disposició final única. Potestat reglamentària.

1. Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.
2. En particular, es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.
3. Es faculta el ministre d'Hisenda per aprovar els models de comunicació a l'efecte d'aplicar l'exempció a l'impost sobre activitats econòmiques determinada en funció de l'import net del volum de negoci del subjecte passiu i d'aplicar el coeficient de ponderació de l'exempció, així com per determinar els terminis i la forma de presentació de les comunicacions i els casos en què no serà necessari presentar-les.